Concert monstru de tromboane

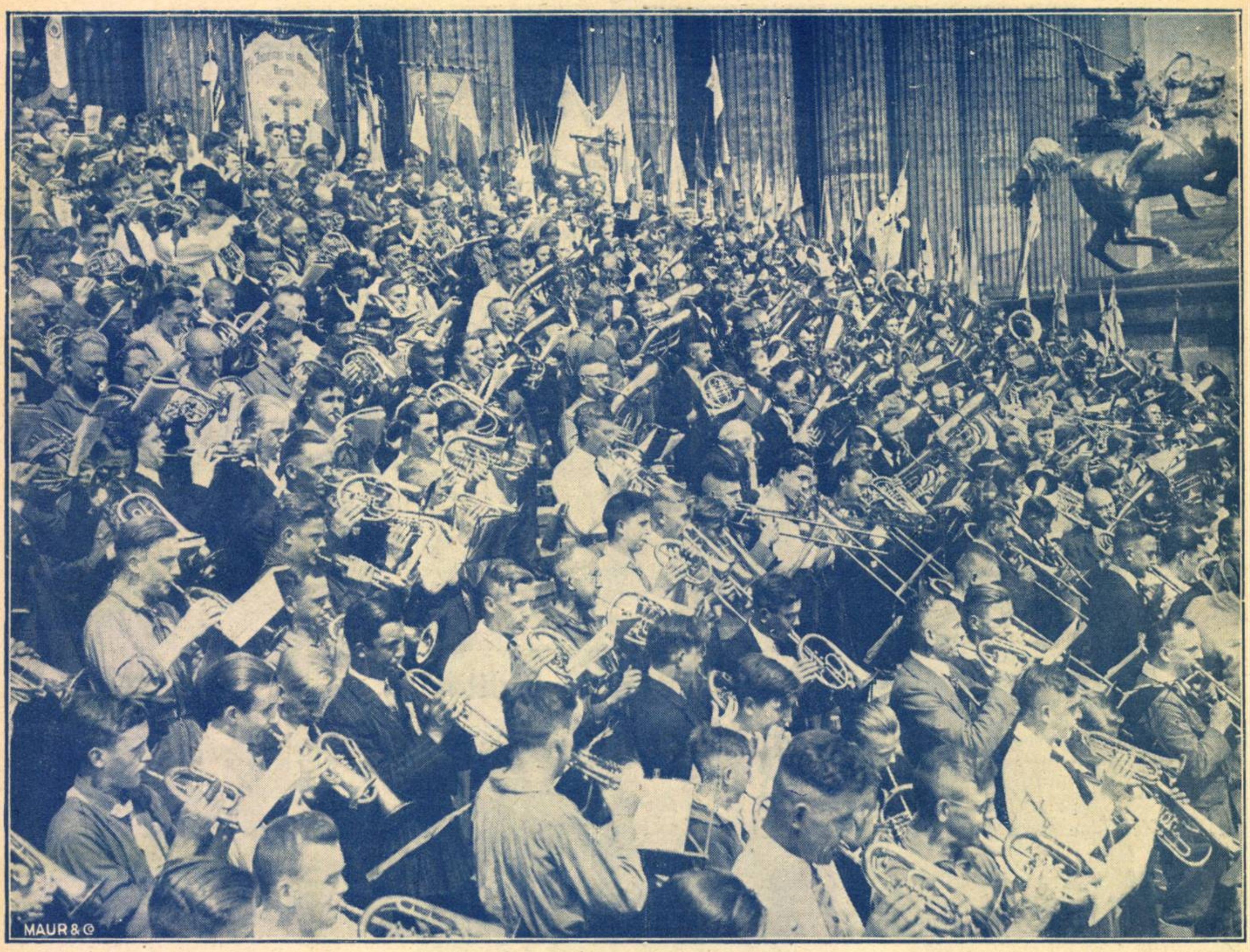

(Photo „The New-York Times", Ltd., Berlin)

Cu prilejul serbării a 75-a a Societăţilor de tineri evanghelici a avut loc, în Lustgarten din Berlin, un concert executat de 600 de trombonişti, ceeace nu s'a mai văzut până acum. Iată un aspect general al acestui concert.

Im Rahmen des 75. Bundesfestes der evangelischen Jungmännervereine fand im Berliner Lustgarten ein Konzert von 600 Posaunenbläsern statt, was etwas noch nie Dagewesenes darstellte. Bild zeigt eine Uebersicht des Konzertes.

Soluţiile jocurilor

(Continuare din pagina (76)

tian Boicescu, Lucica Munteanu, Niculică Popescu şi Floricica Rozaru, Vasile şi Virgil Popescu, Cela Criveanu şi Scriba Tianicescu, Duţa Cacaliceanu şi Bubi Boicescu, Valerica şi Coca Popescu, Getta Popescu, Virginica Bunescu, Getta Nicolăesescu, Paula Traian şi Cristi Popescu, Deniza şi Elvira Ionescu, Mira şi Lili

Roman: Zina Athanasiu, plut. maj. V. Bucătaru.

AU DESLEGAT NUMAI ANAGRAMA:

Bucureşti: Schwartz Leon, Gruenberg Elvira, Ella Safir, Carol Berenştein, Saul Schwartz şi Isac Abramovici.

JOC MUZICAL

SEMIRAMIDA

AU DESLEGAT JOCUL MUZICAL DIN «O. L.» No. 25:

Arad: Paulina Troisi.

Bălceşti (Vâlcea): V. Vasilescu, N. Georgescu, I. Marinescu, Gh. Păunescu şi T. Vasile.

Braşov: Alexandru N. Iyan şi Alexe Al. Benigal.

Bucureşti: Florica Ettinger, Marinel Sârbulescu, Gh. Ghica, Iréne Al. Eladescu.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin, avocat Nicolae Petrescu.

Craiova: Cismărescu Barbu, G.ul Băleanu.

Fălticeni: Mihail Sibechi.

Ghirdoveni (Prahova): Nicu K. Ionescu.

Iaşi: Lică Wechsler.

Turnu-Măgurele: Lucreţia şi Margareta Pallade, Constantinescu, I. Carp, Fănel, Delaturnu, Ovid P. Marinescu.

Turnu-Severin: Florica Porcariu Cherata I. Mihai.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul jocului de cuvinte încrucişate: Constantinescu I. Carp (Turnu Măgurele).

Premiul triplului pătrat: Iréne Al. Eladescu (Bucureţti).

Premiul anagramei: Popa R. Traian (Ferdinand - Constanţa).

Premiul jocului muzical: Florica Ettinger (Bucureşti).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe

NOU: A APARUT

KLABUND
BORGIA
ROMANUL UNEI FAMILII
IN ROMÂNEŞTE DE VICTOR RODAN

Acest roman neintrecut ca factură, evocă într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Machiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră in mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp inspăimântător. Se găseşte la toate Librăriile şi la Editura „Eminescu"
S. A. Bucureşti I, Str. Saligny, 2

PAGINA FEMEII

Aviatoare grav rănită

Aviatoarea bavareză Christel Marie Schultes, care s'a prăbușit la Passau imediat după începutul sborului ei în jurul lumii și s'a ales cu răni grave.

Die bayerische Fliegerin Christel Marie Schultes, die sofort nach Beginn ihres Weltfluges über Passau abstürzte und schwer verletzt geborgen wurde.

Calcul amuzant

Intr'un an se nasc pe globul pământului cam 36 milioane copii.

Dacă acest număr colosal îl împărțim după zile și după ore, reese că în fie-care minută se nasc cam 70 copii, pe secundă vine un copil și ceva.

Dacă toți copiii născuți într'un an ar trece pe dinaintea noastră, așa ca într'o minută să treacă cel puțin câte 20 de inși, șirul lor abia s'ar isprăvi în 40 de ani...

Rochie de după amiază

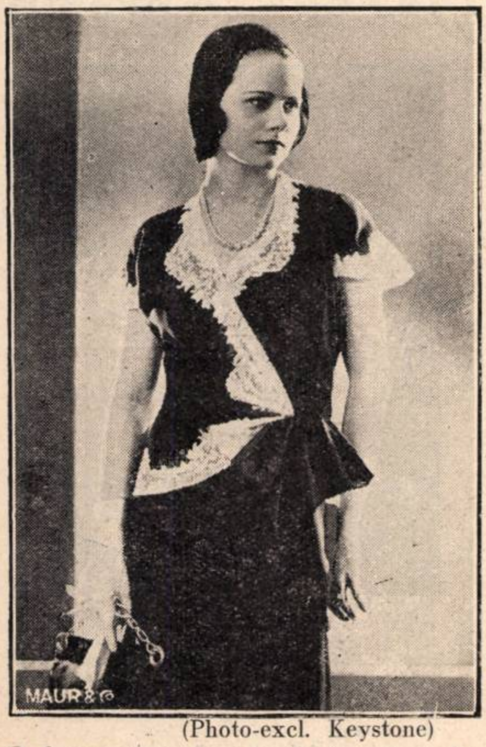

(Photo-excl. Keystone)

O frumoasă rochie de după amiazi din noua stofă wrap-over cu dantele irlandeze. E ultima noutate a sezonului din Paris.

Misterul unui conciu

Cele ce urmează, ar putea da unui scriitor materie pentru o poveste ciudată și dramatică.

Acum șease luni, spectatorii admirau la un teatru din Broadway (New York) pe o tânără artistă americană de o mare frumusețe. Se mirau însă toți că artista nu vrea să adopte moda părului scurt, care după spusa admiratorilor ei, i-ar fi stat foarte bine. Tânăra artistă își păstra cu încăpățânare părul lung, împletit în conciu, care îi acoperea în parte ceafa..

Intr'o zi, ea dispăru depe scenă. Se credea că a plecat în Europa.

Adevărul era mai tragic: frumoasa artistă contractase lepra, și conciul ei ascundea primele stigmate ale teribilei maladii.

In cele din urmă fu trimisă în una din acele colonii speciale, de unde André de Lorde s'a inspirat pentru faimosul său *«Castel al morții lente»*.

Abisiniană logodită

D-șoara Zamane Work, de 17 ani, fiica Rasului Tafari, Negusul Abisiniei, se va căsători în curând cu mare pompă cu Rasul Hailou.

Die 17-jährige Zamane Work, Tochter des Ras Tafari, Negus von Abessinien, heiratet demnächst unter grossem Pomp den Ras Hailou.

Dansuri noui

Cu prilejul recentei întruniri de la Paris a Sindicatului internațional al Dansului, juriul a găsit că noutatea care va prinde mult iarna viitoare, e un dans argentinean intitulat «ranchera».

Inspirat din tango și paso-doble, ranchera se execută în ritm de vals lent. Poate fi definit astfel: trei pași cu o bătae din picior pe primul și al treilea tact.

Se vorbește mult și de două tangouri: «nova» și «neerlandeza», complicate, dar elegante.

Prima parașutistă japoneză

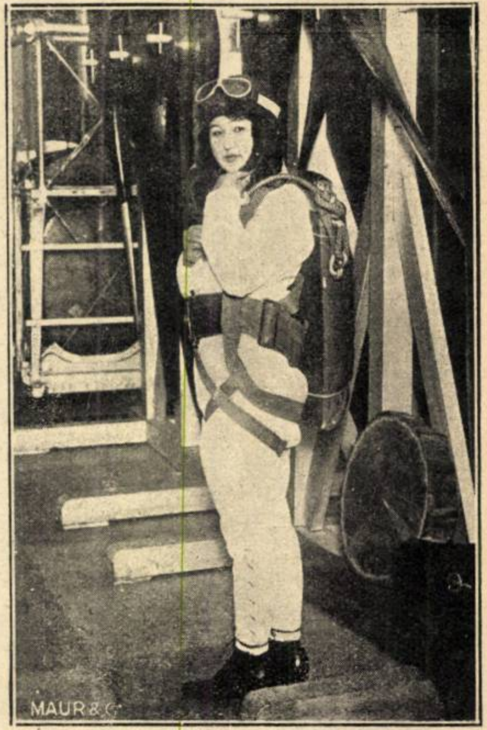

(Photo „The New York Times")

D-șoara Miyoko Miyamori, de 19 ani, prima parașutistă japoneză, cu parașuta pe spate, pe aerodromul Shiba din Tokio.

Die erste japanische Fallschirmmeisterin: die 19-jährige Miss Miyoko Miyamori.

Ce nu știe oricine

In India au fost în anul 1929 două milioane și jumătate de neveste, cari aveau vârsta sub cincisprezece ani.

*

Țăranul chinez simte mare plăcere să mănânce zeamă făcută din omizi proaspete sau conservate.

Rochie gofrată

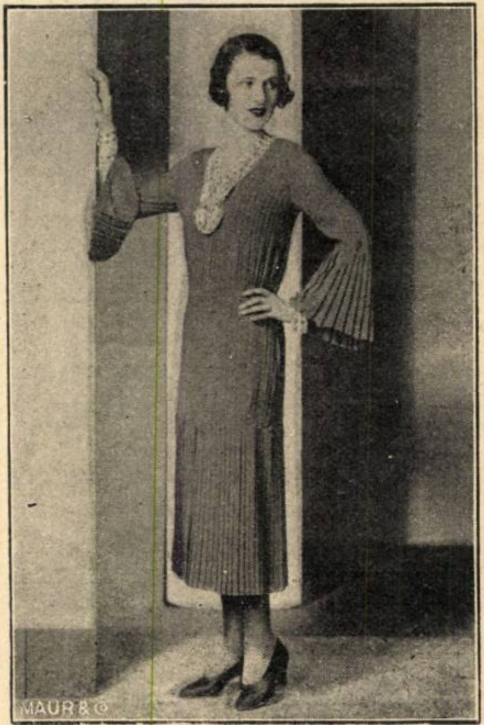

(Photo-excl. Keystone)

Primăvara asta se vor purta mult rochiile gofrate. Aci vedem un model de voal Georgette rezeda, cu guler de lingerie și manșete din aceeaș materie.

Ripostă spirituală

D-şoara Lili de Alvarez, care a jucat de curând la Auteuil pentru campionatele de tennis ale Franţei — şi a cărei eleganţă pe court va creia poate moda rochiei-pyjama — a fost complimentată într'o zi de mareşalul Foch.

— Eu n'aşi vrea, îi zise el, să mă întâlnesc cu dv. cu racheta în mâna.

Graţioasa senorina se gândi numai decât la spada victorioasă a mareşalului, ezită şi răspunse:

— Iar eu, d-le mareşal, n'aşi vrea.... să vă declar răsboi!

Familia Jeannei d'Arc

Eroina sărbătorită din nou de curând, în Franţa, a avut un frate, Jean d'Arc et du Lis, care i-a fost un demn tovarăş de arme.

Au trecut secole. Memoria lui a fost uitată. Dar nu totdeauna.

După moartea Jeannei, fratele acesta continuă să servească strălucit în armată, fu făcut cavaler, la 28 Iulie 1443, de către ducele d'Orléans, şi primi recompense pentru serviciile făcute de dânsul împreună cu sora sa, atât regelui Carol VII, cât şi ducelui d'Orléans.

Ludovic XI îi dete lui Jean d'Arc o pensie de 125 livre turneze, pe care Carol VII o acordase lui Pierre du Lis, tatăl său şi al Jeannei.

Prin decretul dela 25 Octombrie 1612, Ludovic XIII autoriză pe Carol şi Luc du Lis, strănepoţi ai acestui Jean d'Arc, fiul lui Pierre, a împărţi în patru «armele du Lis».

Şeful cavalerilor maltezi

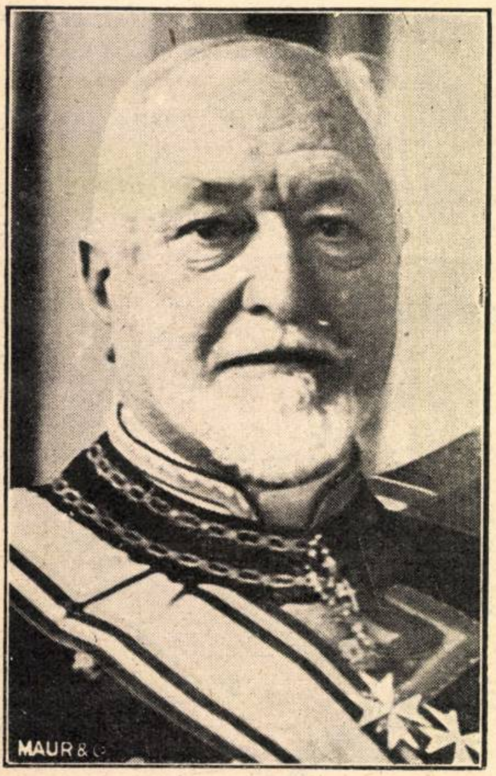

(Photo „The New York Times")

Prinţul Ludovic Chigi-Albani della Rovero, noul mare maestru al Ordinului cavalerilor maltezi.

Fürst Ludovic Chigi-Albani della Rovero, der neue Grossmeister des Maltheserordens.

Fetiţă prietenă cu un elefant

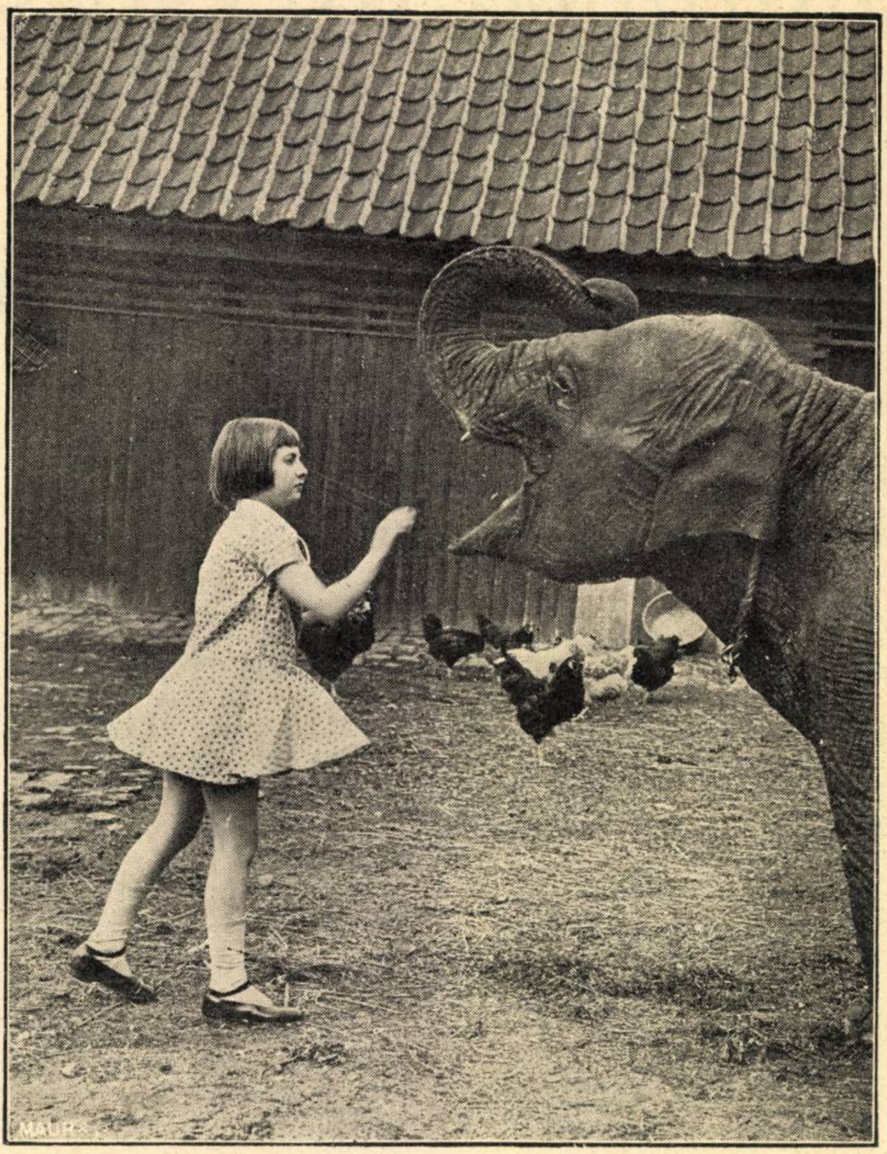

(Photo-exclusivitate Keystone)

Micuţa Olga Astley, de 10 ani, fetiţa antrenorului Astley dela un circ din Chigwell (Anglia), împrietenită cu un elefant, îi dă zaharicale.

Die 10-jährige Olga Astley, Tochter des Trainers Astley in einem Zirkus zu Chigwell (England), hat sich mit einem Elephanten befreundet, dem sie Leckerbissen gibt.

Un jazz neobişnuit

Jazzul a ieşit oarecum din modă. In locul său reapar lăutarii.

Dar vara aceasta — e vorba de Franţa — va exista un jazz, despre care se va putea afirma, după părerea decedatului critic Paul Souday, că va fi o orchestră cu sonorităţi puternice.

E un jazz compus din tineri şi tinere din cea mai înaltă societate pariziană, cari îşi propun să viziteze principalele hoteluri depe coasta normandă şi depe coasta de smaragd, cântând în beneficiul săracilor din regiunile pe cari le vor străbate.

E, în tot cazul, un mod original şi lăudabil de a-şi petrece vacanţa.

Scene de groază

O agenţie telegrafică din Moscova anunţă că de curând s'au produs scene de groază pe piaţa Sucharewski din acel oraş, singura piaţă unde se mai pot cumpăra alimente în comerţul liber. Douăzeci de persoane au fost omorâte, multe altele rănite grav şi mai puţin grav.

Pela ora 1 răsună deodată pe piaţă un strigăt de alarmă: că armata vrea să evacueze piaţa cu un atac de bombe cu gaze şi să aresteze pe toţi negustorii. Se şi vedea cum se apropie nori de fum.

Cei aproape cinci mii de oameni cari se aflau în piaţă, fură cuprinşi de o panică teribilă şi o luară, disperaţi, la fugă. Mulţi bărbaţi, femei şi copii fură călcaţi în picioare.

O bandă de tâlhari, care înscenase pretinsul atac cu bombe, profită de zăpăceala generală, spre a jefui toate mărfurile.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Inutilă întrebare

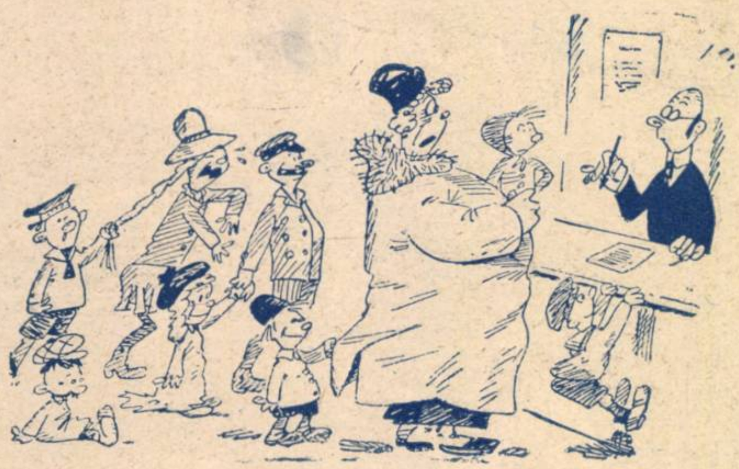

— Incă o întrebare: sunteți măritată?

CLARITATE

— Ei, d-le Grigorescu, cum îi merge unchiului d-tale bolnav?

— Doctorul spunea că dacă trece noaptea, se va însănătoși; dacă nu, speranța e foarte mică!

Ciudățenii

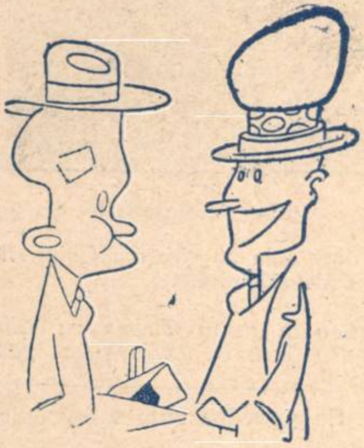

— Ce pălărie ciudată ai pe cap!
— Și ce cap ciudat ai d-ta sub pălărie!

PUNCTUL LUI DE VEDERE

— Pleci în America?

— Da.

— In afaceri?

— Da.

— Nu te temi că vaporul s'ar putea scufunda?

— Ei și?... Ce? E al meu?

LA PIAN

Soldosol șezu toată seara la pian.

Nu era chip să fie ridicat de acolo.

— Dece tot șezi aci? îl întreabă unul. Știi să cânți la pian?

Soldosol râse:

— Asta nu. Dar cât timp șed eu, sunt sigur că nu va cânta altcineva.

IN GARSONIERA

La secție.

— Vi s'a furat așa dar, în garsoniera dv., un ceasornic de aur? Ce înfățișare avea?

— Inaltă, sveltă, blondă, cu rochie albastră și pălărie roșie!

INCURAJARE?

— Ei, cum stai cu fata bancherului?

— Foarte bine. A și început să mă încurajeze.

— Iți zâmbește când te vede?

— Asta încă nu. Dar eri mi-a declarat categoric că mă refuză pentru ultima oară!

DISTRAT

Judecătorul: A treia oară ești acuzat, anul acesta, că ți-ai însușit, într'un restaurant, o umbrelă străină; **(mirat)** dar câte umbrele îți trebuesc d-tale?

GRIJA EI

Soțul zăcea grav bolnav.

Medicul eși din dormitor.

Tânăra soție aștepta în fața ușii.

— Spune-mi adevărul, doctore!

Medicul șovăi:

— Doamnă...

— Fără subterfugii, se rugă femeia, spune-mi adevărul! Pot să-mi mai comand o rochie albă, sau nu mai rentează?

IMPOSIBIL

Judecătorul: Cei doi adversari s'au repezit așa dar unul în altul cu scaune în mână. Dv. nu ați încercat să-i calmați?

Martorul: Nu, d-le judecător nu mai era și un al treilea scaun acolo.

INTALNIRE

Doi domni se salută pe stradă.

— Bună ziua, Gâdilici! Ce mai faci, pungașule?

— Pardon, d-le!... De unde mă cunoști d-ta?

Când are omul servitor

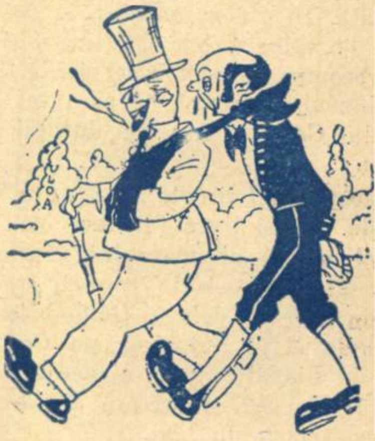

D. Imbogățită e silit să-și poarte mâna în eșarfă...

INGRIJORARE

— Sunt foarte îngrijorat că soția mea e în oraș pe vremea aceasta mizerabilă.

— Poate că s'o fi refugiat într'o prăvălie.

— Tocmai de aia sunt atât de îngrijorat!

Naufragiații

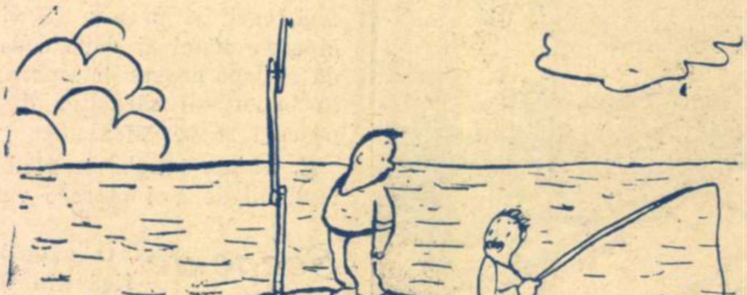

— Cât pescuești tu, mă duc să fac o mică plimbare pe insula noastră.

— Dar să nu te duci prea departe, că ci vom dejuna în curând.

Care dintre acestea ați dori să vă fie soție?

De multe ori s'a pus femeilor, dându-li-se fotografii de tipuri bărbătești, întrebarea: care le-ar place să le fie soț. Noi punem acum întrebarea bărbaților, prezintându-le o serie de tipuri feminine, nu numai fiindcă sunt frumoase, ci și sub raportul îndeletnicirii lor practice. Și arătăm: 1. Frumoasa vedetă de cinema Evelyn Knapp, care se dedă sportului pescuitului, desfășurând atitudini de o grație cât se poate de ispititoare — 2 O scenă din primul film jucat de d-șoara Janine Smolinska, aleasă ca «Miss Polonia», și care obținuse succese mari, ca dansatoare, la Folies Bergère din Paris. — 3. Reri, o frumoasă indigenă din insulele din Oceanul Pacific,' care a debutat cu mult succes la teatrul New Ziegfeld Follies din New York cu cântece și dansuri exotice. — 4 Frumoasa stea de cinema Clara Bow cu puiul ei de urs australian, cu care se distrează în orele ei libere, între scenele ce filmează la Hollywood. — 5. In sezonul de vară, vizitatoarele stațiunilor maritime își acoperă părul cu un nou gen de caschetă, care păstrează ceva din linia coafurilor actuale și din culoarea părului. — 6. Senorita d'Alvarez, renumita campioană spaniolă de tenis, care a jucat la concursul internațional din Paris într'o rochie, a cărei fustă despicată dădea, în timpul jocului, impresia că e o fustă-pantaloni. — Și acum spuneți: pe care ați prefera-o ca soție?...

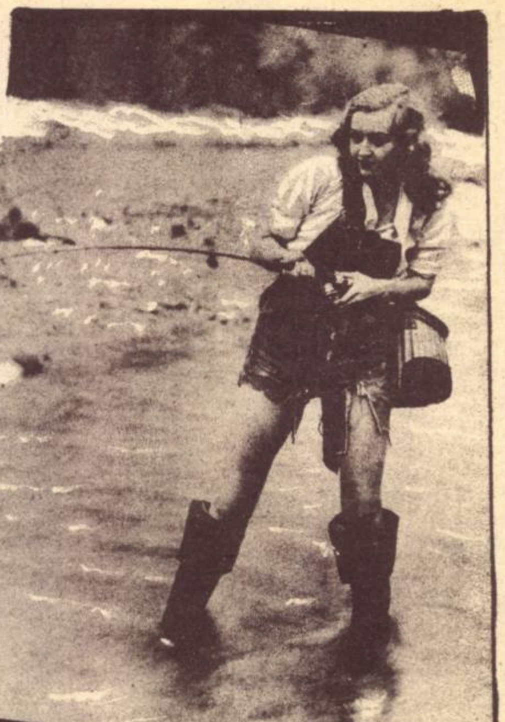
1.

4

5.

6.

3.

Prima dragoste mare a lui Caruso

Din notițele găsite printre hârtiile marelui tenor Enrico Caruso, s'a putut reconstitui următoarea povestire, făcută de Caruso însuşi asupra primei sale iubiri mari, pe care nu a uitat'o niciodată.

Pe vremea când nu eram încă cântăreț de Operă, întâlnii într'o zi pe amicul meu Sebastiano, cel mai frumos Florentin. El mă întrebă, bine dispus:

— Incotro?

Neurmărind nici-o țintă precisă, răspunsei:

— Unde vrei.

— Atunci haidem la prietenul Rivoli.

Osteria lui Rivoli era locşorul cel mai plăcut din Florența, în mijlocul unei dumbrăvi de măslini, cu terase şi o frumoasă alee de platani. Se întâlneau acolo Florentinii cu străinii.

Când am sosit, nu mai era niciun loc liber. Numai pe de lături mai erau două locuri libere, la o masă. Doi domni şi o doamnă, o blondă foarte frumoasă ne primiră bucuroşi. Vorbeau englezeşte.

Sebastiano ceru o porție de peşte şi o sticlă de Castelli-Romano. Eu numai vin. Băurăm şi ne amuzarăm. Sebastiano fu admirat. Frumoasa blondină zise însoțitorilor ei:

— Superb om! N'am mai văzut ochi atât de negri şi focoşi... şi gura, vedeți ce formă clasică!

Amândoi domnii aprobară. Eu aveam atunci 25 de ani... nu e deci de mirare că-l invidiam pe Sebastiano, ba că devenii şi gelos.

— Eşti tare închipuit, prietene, îi zisei cu dispreț. Adevăratul bărbat preferă alte calități în locul frumuseții.

El râse vesel, arătă un şir de dinți superbi şi zise mândru:

— Hm, dragă Enrico, să-ți spun ceva: tu nu poți place femeilor! Ai nasul prea lat, gură prea mare şi ochii prea mici. Dar... poate că vei reuşi într'o zi să plasezi la femei... calitățile tale celelalte.

Mă simții adânc ofensat. Totuşi nu mă putui supăra pe el şi drept consolare, băui minunatul Castelli. Aşa se făcu că pe la 11 adormii pe masă şi că Sebastiano conduse pe străini la hotelul lor.

*

A doua zi era Duminică. La Florența era o serbare populară. Sebastiano şi cu mine ne îmbrăcarăm în costume pitoreşti, apoi ne duserăm să însoțim frumoasele Florentine la biserică.

După serviciul religios, tot tineretul urma să se întâlnească la Rivoli pentru dans. Acolo îi găsirăm din nou pe Englezii noştri.

Inima îmi bătea tare. Costumul îmi şedea mie mai bine decât prietenului meu. Şi aceasta constitui primul meu succes.

Frumoasa blondină îmi acordă şi mie atenție.

Şi avea să mai vie un triumf şi mai mare. Se dansă. Dar Sebastiano nu era dansator! Observai că doamna ar avea plăcere sădanseze, şi mă oferii ca dansator. Uşoară ca o porumbiță, frumoasa femee se lipi de pieptul meu. Dansa cu pasiune. Şi mie îmi zise:

— Dansați fabulos, Signor!

Eram în al şeaptelea cer. Strânsei pe frumoasa femee din ce în ce mai tare la pieptul meu. Şi când o condusei la masă, după dans, ea zise:

— Aşi vrea să mă plimb puțin cu dv., Signor, şi altfel vom pierde viitorul dans... Duduile dv. vă caută cu priviri înfocate.

Sângele mi se urcă în obraz, de bucurie şi mândrie.

— Signora, sunt suprafericit, bâlbâii cu buzele tremurânde.

Sebastiano sta printre prieteni. Ochii săi mă urmăreau cu priviri mânioase... Se simțea vădit jignit şi era gelos. Ştiam acum că reuşisem să-i iau locul! Frumoasa doamnă îmi acorda numai mie preferința ei.

După dans începu programul serbării. Şi cu prilejul acesta resimții şi mai bine victoria mea.

Comitetul mă rugă să cânt ceva. Consimții, şi cântai câteva frumoase romanțe vechi. Se făcu o tăcere generală. Ascultau toți, parcă fermecați, minunatele cântece, poate şi glasul meu. Eu o vedeam numai pe ea şi cântam numai pentru ea, şi în ochii ei vedeam bucurie şi admirație. Şi aşa, gâtlejul şi inima mea deteră celei care asculta... ceeace n'am mai putut da de sigur niciodată...

(Urmează în pagina 643)

O Veneră modernă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Frumoasa Alica Adair, pe care artiştii americani o preferă ca model de frumusețe feminină. O vedem aci pozând renumitului sculptor Joseph Zekovich în studioul său din New York.

Die reizende Alica Adair, die von amerikanischen Künstlern infolge ihrer hervorragenden schönen Gestalt als Modell bevorzugt wird. Wir sehen sie oben im New Yorker Studio des berühmten amerikanischen Bildhauers Joseph Zekovich.

Până atunci nu fusesem încă mândru de vocea mea, deoarece nu-i cunoşteam valoarea. Deabia în clipa aceea îmi dădui seama de comoară... Privirea ei lucitoare o ridicase din întunerecul nopţii. Fui răsplătit cu aplauze frenetice.

Apoi ea se apropiă de mine, îmi dete mâna şi mă duse la masa însoţitorilor ei.

— Signor, n'am mai dansat niciodată atât de bine ca cu dv., şi n'am mai auzit glas atât de superb ca al dv. Nu-i aşa, Harry? se adresă ea celui mai tânăr dintre cei doi domni.

— In adevăr unic. Veţi deveni într'o zi celebru.

Râsei amuzat.

— Atât de sus nu aspir, Signor. Drumul spre glorie e foarte lung.

— Totuşi! Reamintiţi-vă într'o zi vorbele mele.

— Şi apoi, până ce numele de Caruso va deveni celebru, reamintiţi-vă, Signor, şi de mine şi de frumoasele momente pe cari le-am petrecut împreună şi le vom mai petrece poate, — zise frumoasa femee şi îmi întinse mâna.

Mă aplecai adânc peste mâna ei şi o sărutai cu foc.

In clipa aceea trecu Sebastiano, fără a saluta. Mi-era indiferent. Nu mă gândeam decât la frumoasa doamnă. Mă şi îndrăgostisem deabinelea.

— Azi însă, Signor, dacă vă face plăcere, puteţi să mă vizitaţi. Domnii se duc la prieteni, la joc de cărţi.

Eram surprins şi plin de bucurie. In neputinţă de a răspunde, consimţii din cap.

*

Seara, după 7, după ce mă convinsei că cei doi Englezi plecaseră din hotel, îmi făcui apariţia în salonul ei. Ea mă primi cordial şi mă pofti să iau loc lângă dânsa. Turnă ea însăşi vin în pahare şi îmi oferi fructe şi desert.

— Imi plac toate artele şi mai ales cântul, şi de aceea vă mulţumesc, Signor, pentru plăcerea pe care mi-aţi procurat'o azi. Sper să vă văd în curând cântăreţ celebru.

— Signora, cuvintele dv. mă fac cel mai fericit om din lume, spusei tremurând. Dar mi se strânge inima când o aud pe Signora vorbind de despărţire.

Răspunsul ei fu un surâs fin. Apoi zise:

— Mă tem, Signor, că aţi comis o imprudenţă.

— Eu? întrebai mirat.

— Da, dv. Cred că nu greşesc presupunând că v'aţi îndrăgostit.

Ii acoperii mâinile cu sărutări.

— Şi asta n'ar fi trebuit să se întâmple. Veţi suferi întrucâtva când voi pleca din Florenţa. Incă o săptămână... şi apoi plecăm.

Ea se opri, şi simţii că se întristase şi ea.

— Signora, voi suferi mult, dar sper să vă revăd în curând. Signora se va întoarce doar în ţara soarelui... Pot să sper?

— M'ar bucura şi pe mine o revedere, zise ea cordial.

Imi pusei capul pe mâinile ei frumoase. Ea îmi mângâiă părul. Şi zise ca un fel de scuză:

— N'am fost iubită niciodată.

— Cu atât mai mult te iubesc eu! o încredinţai.

— Voi reuşi poate să obţiu o prelungire a şederii mele la Florenţa, dar vor trece repede şi aceste zile, şi apoi va trebui să ne despărţim, zise ea trist. In Anglia mă aşteaptă soţul meu.

Mărturisirea aceasta fu pentru mine o surpriză teribilă.

— E atât de ocupat cu afacerile sale, că nu m'a putut însoţi. Cei doi domni sunt tatăl şi fratele meu. Am stat cinci săptămâni la Lido, înainte de a veni încoace, continuă ea.

— Ai spus, Signora, că n'ai mai fost iubită... Dar soţul d-tale?

Ea zâmbi resemnată.

— De, dragă, asta e soarta femeilor bogate... Bărbaţii se căsătoresc cu noi, dar nu ne iubesc. Soţul meu nu e om rău, dar lumea lui se concentrează în biroul său. De iubire nici idee n'are. Deci, amice, compătimeşte-mă, şi nu mă uita.

— Inima mea nu te va putea uita niciodată. Soarta a vrut să ne cunoaştem şi să ne iubim.

— Să sperăm că ne vom revedea, zise ea cu căldură. Până vei deveni un cântăreţ celebru şi vei veni în Anglia, ne vom mai revedea. Să doresc ziua aceea, Signor?

— Iţi făgăduesc solemn că voi face tot posibilul ca ziua aceea să n'o aştepţi prea mult.

*

Cei trei mai rămaseră în adevăr încă o săptămână la Florenţa, — fu o perioadă superbă de iubire pură, frumoasă, plină de vise şi speranţe într'o fericire viitoare. Cât de mult am iubit'o pe femeea aceea atât de frumoasă! Incomparabile au fost după amiezile în cari ne plimbam împreună pe străzile tăcute ale Florenţei sau prin grădinile umbrite dela Rivoli, serile când puteam s'o vizitez la hotel.

Atunci îi deschideam inima mea, revărsând dintr'însa superbele melodii create de patria mea cea plină de soare.

Veni apoi ziua plecării ei.

Disdedimineaţă mă dusei în dom, unde îmi plânsei nemăsurata durere, spre a putea apoi apare în faţa ei tare şi liniştit.

M'am despărţit de dânsa cu un buchet de trandafiri roşii ca focul şi cu o mută strângere de mână

*

Vremea ce urmă, o petrecui pierdut în vise, adâncit în amintiri, în vraja zilelor trecute, fără a mă gândi la făgăduiala dată. Deabia batjocura lui Sebastiano mă trezi şi mă sili să părăsesc lumea viselor şi să mă gândesc la ţinta mea: de a deveni un cântăreţ renumit, să ajung în Englitera şi s'o revăd pe ea!

Şi aşa se şi întâmplă...

După câţiva ani, numele Enrico Caruso deveni celebru în toată lumea. Deabia atunci îndrăsnii să-i scriu, s'o invit la primul meu debut la Londra.

In seara aceea neuitată aveam să cânt pe Cavaradossi.

Din zorii zilei, inima îmi ardea de un dor fierbinte şi de o nespusă nelinişte.

După terminarea repetiţiei, mă repezii la gară, spre a aştepta trenul din Richmond. Nervii mi-erau extrem de încordaţi. Şi... aşteptai în zadar.

Mi se comunică apoi că trenul următor dela Richmond soseşte la 5 după amiazi. Mă consolai cu gândul că voi putea trece deocamdată pe la hotel şi îngriji un buchet de flori, după care mă voi duce din nou la gară. Trebuia doar să vie cu trenul de 5, spre a putea asista la reprezentaţie. Mă dusei deci la florărie, apoi la hotel.

Dar aci mă aştepta o surpriză. Atât de teribilă, încât a lăsat în inima mea o rană sângerândă...

In vestibul mă opri portarul: voiau să-mi vorbească doi domni. Mă aşteptau de un ceas.

Recunoscui imediat pe cei doi Englezi. Bucuria fu imensă. Dar numai o scurtă clipă. Cel mai tânăr îmi întinse mâna.

— Nu este aşa, Signor, că a fost îndreptăţită presimţirea mea, când am proorocit atunci, la Florenţa, gloria dv.? zise el mişcat. Aţi invitat'o pe scumpa noastră Olivia la premiera dv. din Londra... Dar din nenorocire am venit numai noi... Olivia a murit acum un an...

Auzeam aceste cuvinte şi nu le pricepeam sensul. Eram ameţit şi întrebam mereu:

— Moartă? Moartă?

— Din nenorocire. N'au putut'o salva nici dragostea şi îngrijirea noastră, nici soarele Italiei. Era tuberculoasă. Adesea, foarte adesea a vorbit de dv., şi cu multă bucurie urmărea cronicile cari îl glorificau pe Enrico Caruso. Şi cu câtă plăcere îşi reamintea zilele din Florenţa! Până la ultima ei răsuflare, Olivia a dorit să vă mai vadă odată şi să vă audă cântând...

...Şi l'am cântat apoi pe Cavaradossi. Dar după aceea m'am prăbuşit de durere şi disperare.

Am plecat din Anglia şi m'am întors în Italia.... N'am uitat însă niciodată prima mea dragoste...

ENRICO CARUSO

Wollen Sie wirklich ein Juwel zuhause haben, das Ihnen Vergnügen bereitet? dann kaufen Sie einen Apparat

SIGNALBAU-HUTH

in Preis und Qualität unübertrefflich. Verlangen Sie Offerte und Vorführung von der Generalvertretung für Rumänien

ELECTROFUNKEN

— Bukarest I, Str. Sf. Vineri, 3. —

Spezialgeschäft für Radio — Apparate und Ersatzteile. Reparaturen werden prompt u. sorgfältigst ausgeführt.

2 Iulie 1931 10 Lei Anul X No. 27

OGLINDA LUMII

REVISTA SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Una dintre cele mai apreciate artiste din noua generaţie a ecranului sonor e Americana Thelma Todd, care de altfel îşi şi merită preferinţele publicului, datorite feminităţii ei ispititoare.

OGLINDA LUMII

9 IULIE 1931

ANUL X No. 28

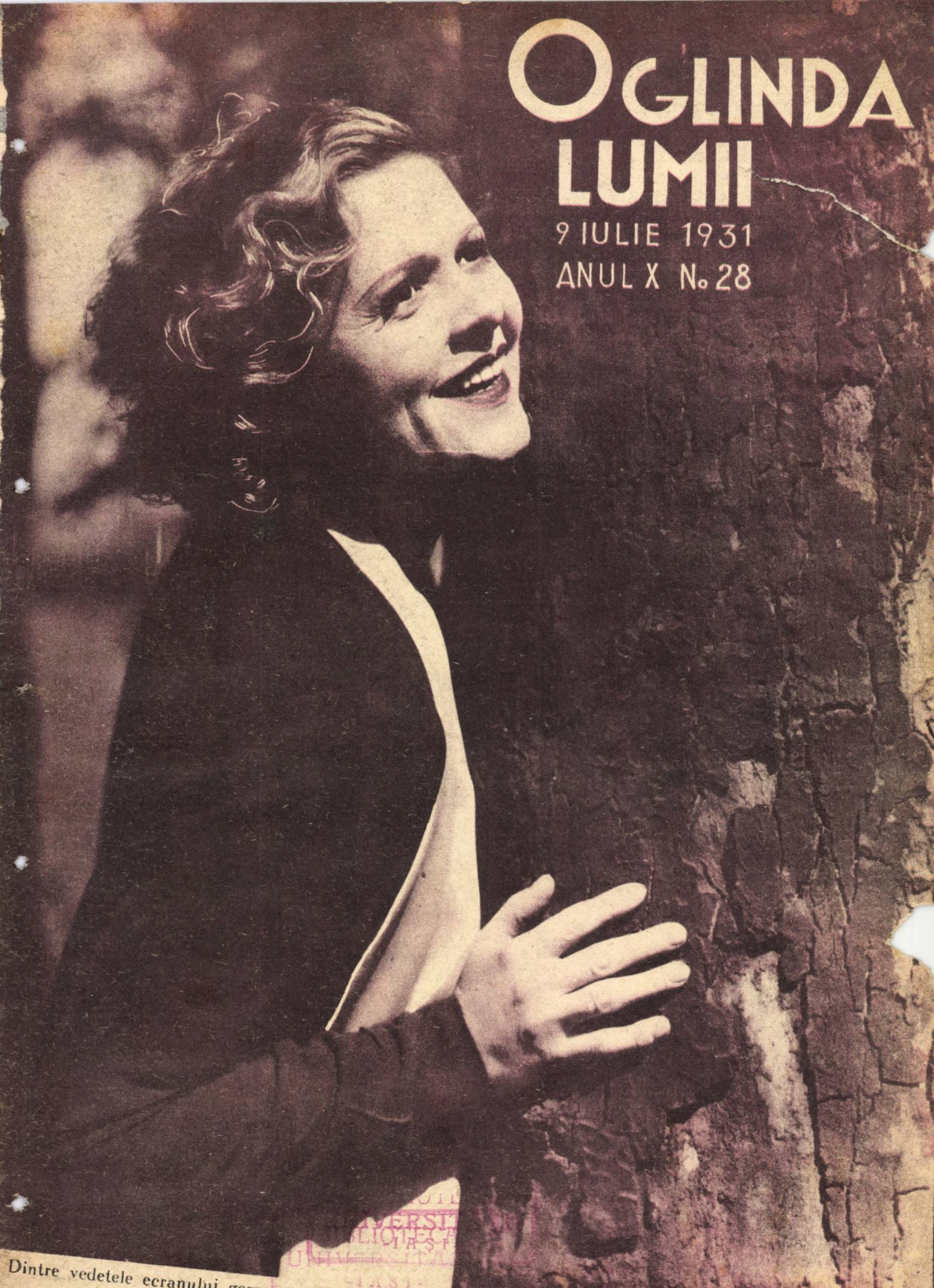

UNIVERSIT
BIBLIOTECA
IAȘI
UNIVERSITA
IAȘI

Dintre vedetele ecranului german, aceia care a reușit să se impună până și
interesanta actriță

„OGLINDA LUMII“

9 Iulie 1931
No. 28

Red. și admin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Un cabaret arab cu „fete“

Cine a călătorit vreodată prin Orient, cunoaște specia aceea deosebită de oameni, cu cari vine în contact orice străin: călăuzele indigene. Sunt oameni de cari nu poți să te cotorosești ușor, cari pretind totdeauna că știu să arate ceva sau să te ducă undeva, și cari cer apoi o plată nerușinată, din care lasă jumătate sau și mai mult, după lungi desbateri și tocmeli.

Cei mai păcătoși sub raportul acesta sunt cei din Egipt, unde constituesc o adevărată plagă, dar și în alte țări asiatice sau africane depe coasta Mării mediterane, tipurile acestea sunt destul de numeroase. Meseria lor fățișă ei și-o exercită adesea împreună cu cea clandestină de agenți sau recrutori ai unor indivizi cari nu urmăresc decât jupuirea străinilor bogați.

Călătorul E. R. Keilpflug povestește în cartea sa «Dealungul a trei continente», incidente care se referă caracteristic la viața cotidiană depe coastele Americei de sud, ale Europei de sud și ale Africei.

⁂

Place de la République în centrul orașului Alger.

Autorul numitei cărți și un rentier mai în vârstă din Frankfurt nu știu ce să facă până la plecarea vaporului, care are loc la miezul nopții. S'a întunecat. și mai au patru sau cinci ore la dispoziție.

Deocamdată răsare lângă dânșii o călăuză care le arată o legitimație indescifrabilă.

— Café araba, Cabaret, Danse arabe, zice negriciosul, a cărui gură turuie necontenit.

— Unde?

El arată spre cartierul arab și adaogă:

— Nu-i departe.

Puțină cafea și un cabaret nu pot strica pentru omorârea timpului, nici nu pot costa cât lumea, iar dacă o fi și un număr de dans cu pântecele... face doar și aceasta parte dintre lucrurile pe care străinul se crede obligat să le vadă în Orient.

Cei doi străini se iau deci după călăuză.

«Numai din obișnuință, povestește Keilpflug, încerc să-mi memorez drumul. Dar nu e posibil. Ocolim parcă toate colțurile lumei, la dreapta, la stânga, în sus, în jos, deacurmezișul, prin pasagii întunecoase.

In cele din urmă, călăuza pătrunde în gaura unui zid și dibuim printr'un gang întunecos, unde nu vedem absolut nimic. Sunt și aci colțuri, apoi trepte fără de sfârșit, iar pardoseal sună pe alocurea suspect de goală.

— Or fi trape, spune tovarășul meu; bagă de seamă!

Ne găsim în sfârșit în curtea mare, cu tavan de sticlă, a unei case arabe în două etaje, cu colonade largi de jur împrejur.

Tăcere mormântală. Nicio urmă de cafea și cabaret. Ni se arată trepte acoperite cu covoare spre etajul întâi și, surprinși, ne urcăm. Pătrundem într'o încăpere mare, luminată crepuscular, cu covoare și câteva divanuri, și rămânem singuri. Călăuza noastră a dispărut.

⁂

După scurt timp își face apariția o bătrână desgustătoare, în costum oriental, care ni se adresează cu vorbe neînțelese. Auzim doar cuvântul «cafea» și aprobăm din cap.

Vine cafeaua arabă. Dar după ea vin din nefericire și două fete, cu pași zornăitori, cu basmale bălțate p piept și picioare și cu pântece proeminente. Fețele lor sunt nespus de triste și de respingătoare.

Fetele se așează, la o distanță oarecare de noi, pe unul din divane și se uită la noi indolente. Au aparența unor cățele bătute.

— S'o ștergem cât mai repede, șoptesc eu tovarășului meu.

Apoi adresându-mă fetelor:

— Chemați-o pe bătrână!

Dar fetele nu pricep firește niciun cuvânt. Din fericire găsim o sonerie electrică și sunăm. Bătrâna apare supărată și șovăitoare, aude dorința noastră de a plăti cafeaua pe care n'am băut-o, iese și apoi intră călăuza, dar foarte schimbată. Nu mai are politeța lingușitoare depe *Place de la République*, ci e îngâmfat, aproape brusc. Un mijlocitor brutal și îndrăzneț, care ține undeva ascunsă o armă și își a aere de ofensat».

(Urmează în pagina 687)

Fermecătoarea din Cairo

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Vrăjitoarea din Cairo care trăește în vizuinile din Ghezira și care ar avea, după credința populară, puterea de a goni spiritele rele.

Die Hexe von Kairo, die in Gezira-Höhlen lebt und die, im Volksmunde, die Kraft haben soll, die bösen Geister zu verjagen.

— De sigur că veţi plăti, declară el cu un ton care vrea să curme orice discuţie, dar fiecare cafea costă 25 de franci.

Ne uităm unul la altul, neştiind dacă trebue să râdem. Probabil că nici nu avem 50 de franci aur în buzunar şi situaţia dă de gândit, de oarece omul nu pare dispus să discute mult timp. Eu şi tovarăşul meu ne consultăm repede. Nu cunoaştem drumul, nu avem revolver, nu ştim să boxăm. Propun să punem pe masă toţi banii noştri.

— O s'o scoatem mai eftin! declară tovarăşul meu...

Să fi fost tonul de calm neclintit cu care începe să parlamenteze, să fi fost abilitatea psihologică cu care l'a tratat pe cellalt, să fi fost accentuarea că suntem străini şi ameninţarea în treacăt cu consulatul şi poliţia franceză, — fapt e că atitudinea de şantaj şi ceartă a dragomanului se pierde cu încetul şi el se lasă ademenit pe tărâmul care place oricărui Oriental şi cu care se rezolvă toate diferendele: discuţii lungi, tocmeli fără de sfârşit. Şi tovarăşul meu se pricepe în d'alde-astea...

*

După o bună jumătate de oră reuşeşte să convingă călăuza să ne reconducă pe Place de la République, unde se va rezolva chestia banilor.

Intoarcerea prin gangul întunecos nu e prea plăcută, căci nu ştii de unde poate să răsară un cuţit, dar apoi ajungem teferi într'o stradă şi în cele din urmă pe Place de la République.

Aci reîncepe tocmeala pentru cele două cafele sau, mai bine zis, deabia începe. Se strigă, se jură prestissimo, aproape ca uraganul, călăuza şi tovarăşul meu vorbesc în cea mai mare parte în acelaş timp.

Dragomanul, care s'a încălzit, mai geme ceva despre încăpăţânarea Europenilor, cari lasă pe indigeni să moară de foame, şi atunci tovarăşul meu începe să ofere. Călăuza stă să leşine când aude cifra, dar îşi revine în fire când oferta se urcă încet franc cu franc, şi în cele din urmă se declară mulţumit cu 5 franci pentru amândouă cafelele.

Şi acum se întâmplă ceva uluitor: vine poanta care desvălue toate motivele psihologiei orientale. Călăuza mulţumeşte de îndată ce pune mâna pe bani, îşi oferă serviciile pentru cazuri ulterioare şi adaogă, ca explicaţie a purtării sale:

— *Mais je n'en suis pas fâché!* Dar nu sunt supărat de fel!

Apoi dispare.

CE VISEAZA COPIII

In cadrul ultimei şedinţe a «Societăţii internaţionale pentru psihologia individuală» din Viena, pedagoaga germană Lore Weishaupt din Nürnberg a ţinut o conferinţă despre «Visurile copiilor de şease ani». Iată câteva amănunte din această interesantă expunere.

E uimitor câte probleme de natură personală preocupă pe copiii din prima clasă primară şi se repercutează până şi în visurile lor! In deosebi împrejurarea că copilul începe, odată cu intrarea sa în şcoală, o nouă fază a vieţii, contribue ca din momentul acela să existe la el o mai mare înclinare spre vis.

In deosebi copiii foarte răsfăţaţi, precum şi acei cari în casa părintească sunt unici la părinţi şi cari din cauza aceasta se alipesc greu de conşcolarii lor, au câtva timp adevărate viziuni în timpul somnului. Şi visele acestea nu sunt numai de o rară claritate, ci şi atât de ciudate în compunerea lor, încât nici nu s'ar putea crede că au eşit din creerul unui copil de şease ani.

Astfel, o fetiţă care nu se putuse încă împrieteni cu colegele ei din şcoală, a visat următoarele după o ceartă în clasă:

O bătuse fetiţa Leni, care e mult mai tare decât dânsa. Atunci fetiţa a vrut să se răsbune şi şi-a exprimat faţă de micul Karl dorinţa ca dânsul s'o pedepsească pe Leni. L'ar fi putut ruga şi pe Hans, dar acesta ar fi întrebat de sigur: din ce cauză? Karl nu a pus întrebarea aceasta. Visul copilului se potrivea cu realitatea. Greoiul Karl i-ar fi satisfăcut dorinţa fără să întrebe din ce cauză.

Un alt copil, în vârstă de trei ani, a fost acasă martora unei întâmplări grozave. In timpul unui conflict casnic, mama — isterică — se repezi la tată cu un cuţit.

Lieschen visă că a fost tăiată de un măcelar, care a făcut din ea cârnati şi a aruncat-o apoi în apă fierbinte. Salvarea i-a venit dela mama vitregă, care a fost totdeauna bună cu copilul, în contrast cu prima mamă.

Micul Franzl avea părinţi buni. Dar nu voiau să-l ia şi pe el oriunde se duceau.

El visează că, fiind singur acasă, se joacă cu chibrituri şi provoacă astfel un incendiu în casă. Mama revenită acasă, stinge incendiul. De atunci nu-l mai lasă pe Franzl singur acasă, şi el se vede în vis cu părinţii la cofetărie şi cinema.

Aproape toate visele copiilor din clasa întâia primară sunt la început încâlcite şi prezintă un pericol sau o ameninţare. Apoi vine totdeauna salvarea, din partea mamei sau a profesoarei iubite, rareori din partea unui gardist.

Partea bună a tuturor viselor copiilor e că au un sfârşit fericit. Visul se termină cu vreo idilă familiară, cu o excursiune cu profesoara sau cu serbarea vreunei aniversări.

Copiii ambiţioşi visează şi la vârsta de şease ani cum ar putea căpăta note tot atât de bune ca monitorul clasei. Acestea sunt primele mari griji, cari nu dau pace sufletului copilului.

Franzensbad
(Cehoslovacia)
Prima bae de nămol din lume.
Renumita bae pentru maladii de femei şi de inimă
Cele mai eficace surse de sare purgativă din câte se cunosc.
Cel mai mare succes la maladiile de inimă, de femei, sterilitate, gută, reumatism şi constipaţie cronică. Inainte şi după sezon preţuri reduse.
Informaţiuni şi prospecte prin
Kurverwaltung

Le place mult!

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI

(Photo „The New York Times")
Doi negri din Africa muşcând cu mult entuziasm dintr'o felie de pepene verde.

Zwei afrikanische Negerkinder, die mit grosser Begeisterung ein Stück Wassermelone essen.

LINIŞTEA DELA ȚARA

In urma unei mari decepții sentimentale — după ce pierdui succesiv pofta de mâncare, speranța, somnul, curajul și multe altele, fără a mai pune la socoteală cât păr îmi rămăsese în cap — slăbii ca o păsărică nou-născută și devenii iute la mânie. Eram, pe scurt, într'o stare demnă de plâns.

Un medic, pe care îl consultai, se căsni să mă liniștească.

— Nu e nimic! zise el. «Faci» pur și simplu puțină neurastenie.

— E grav?

— Nicidecum. Boala e, în sine, din cele mai ușoare. E chiar foarte rar mortală; din nenorocire, cei mai mulți neurastenici se simt împinși spre sinucidere. Pe lângă aceasta, neurastenia provoacă adesea turburări mintale destul de accentuate: mulți sfârșesc în ospicii de nebuni... Dar dacă starea d-tale te sperie, iată leacul: evită sgomotul, agitația, emoțiile, într'un cuvânt tot ce face ca viața să fie febrilă, trepidantă și deprimantă în orașele mari. D-tale îți trebue liniștea dela țară; nu ezita deci, pleacă repede din Paris și dute la țară.

*

După opt zile descoperii în împrejurimile Parisului o vilă cochetă, cu o grădină care ar fi meritat s'o calific extraordinară, dacă n'ar fi fost lipită, printr'un zid comun, de o altă mică vilă cochetă, la fel cu cea dintâi.

Un țăran bătrân, care mă conduse prin vilă ca locțiitor al proprietarului absent, ținu să-mi arate avantagiile zidului comun.

— In modul acesta, zise el, nu vei fi niciodată singur, dar vei fi totuși foarte liniștit, deoarece vecinii d-tale, d. și d-na Cassotin, nu sunt, s'ar putea spune, niciodată acasă. Sunt niște oameni foarte cumsecade, negustori la Paris. Ei pleacă în fiecare dimineață cu trenul de 7,30 și se întorc seara... Numai câinele lor rămâne aci toată ziua, și asta e tot în avantagiul d-tale, dacă ne gândim la hoți...

In adevăr, în grădina de alături lătra teribil un fel de Terranova.

— Il cheamă Portos, urmă săteanul, și e foarte de treabă!... Portos! Tacă-ți botul... Vezi, latră acum fiindcă nu te cunoaște, dar de îndată ce nu va mai simți mirosul d-tale, va înceta.

Satisfăcut de aceste explicații, mă mutai acolo în prima Duminică.

A doua zi, sculat de vreme, asistai la plecarea vecinilor mei cari, ei, «nefăcând» o neurastenie, se duceau să-și câștige pâinea zilnică în vreun obscur magazin din capitală.

In momentul când mă dădeam jos din pat, d. și d-na Cassotin își luau rămas bun dela teribilul câine de pază.

— La revedere, Portos, fii cuminte! ziseră ei după ce așezară în fața lui un blid de ciorbă.

Apoi, spre a-i înlesni să fie cuminte, îl legară de cușca lui cu un lanț care ar fi putut servi pentru fixarea ancorei unui cuirasat. Dar deabia trecură poarta casei, și Portos dete drum durerii ce-o resimțea la plecarea unor stăpâni atât de buni. Urlete, miorlăeli, plâns...

«Nu-i nimic», mă gândii eu; «asta o face animalul acesta de politeță, așa cum noi fluturăm batista la plecarea trenului... După cinci minute a uitat».

In adevăr, după cinci minute, urletele lui Portos slăbiră progresiv, apoi încetară cu totul.

Dar, vai! după alte cinci minute — întrerupere de cinci minute pentru lichidarea blidului cu ciorbă — lătrăturile reîncepură și mai intens: urlete disperate de câine pierdut, cari te apucă de rărunchi, cari te sguduie, cari îți ating creerul.

Și a lătrat așa până seara.

Ore întregi, cu ușile și ferestrele închise, întins pe pat, cu capul vârât între perne, cu dureri de cap, suferii această văicăreală sfâșietoare.

Când se întoarseră în fine vecinii mei, Portos mai scoase câteva țipete mici (de astă dată de bucurie), apoi se făcu tăcere.

Adormi, prăpădit.

*

A doua zi, sculat din nou de vreme, auzii iarăși glasul Cassotinilor cari îl îndemnau pe Portos să fie cuminte.

«Iar o să înceapă», îmi zisei trist.

Și așa se și întâmplă. Portos nu se putea deprinde cu singurătatea.

Și așa urmă zi cu zi, până Duminică, zi de repaos a câinilor de pază.

Profitai de această pauză spre a medita asupra tristei mele soarte.

La prima vedere, mi se prezintau două posibilități:

Sau să somez pe soții Cassotin să-și ia câinele cu ei la Paris;

Sau să-i rog să mă ia pe mine în fiecare dimineață cu trenul de 7.30 și să mă readucă seara.

Dar, după multă gândire, găsii o a treia posibilitate: să-l îmblânzesc pe Portos cu diferite atenții, până ce inteligentul animal, văzând în mine un prieten veșnic dispus să-i țiu de urât, va consimți să renunțe la manifestațiile disperării sale.

A doua zi, dimineața, după ce soții Cassotin plecară, începui convorbirea cu câinele disperat.

— Aide, Portos, începui glumind, nu te prăpădi cu firea! O s'o revezi pe mămica și pe tăticu... Aide, fii drăguț cu mine...

Portos era în adevăr un animal inteligent. Pricepea că-l compătimesc; deci urlă și mai tare, după obiceiul tuturor ființelor cărora le arăți milă.

Văzând aceasta, născocii un nou truc: aruncai necăjitului câine de pază oase de cotlete, bucăți de grăsime și alte rămășițe de bucătărie. Cât rodea, Portos era silit să tacă.

*

Din nenorocire, sistemul acesta avea un inconvenient. Ca să fiu cu totul liniștit, ar fi trebuit să stau toată ziua să reînoesc proviziile lui Portos care, de îndată ce nu mai mânca, reîncepea să chelălăiască. Sistemul era și costisitor, ceeace mă îndreptă cu încetul spre soluția definitivă a problemei.

Intr'o seară, mă dusei spre gară, în întâmpinarea vecinilor mei.

— Ascultați, le zisei acestor oameni de treabă; aveți un câine frumos, care îmi place mult. Vreți să mi-l vindeți?

Soții Cassotin nu păreau deciși. Trebuia deci să bruschez lucrurile.

— Cât vreți pe câinele dv.? O sută de franci... două sute... cinci sute?...

Cifra aceasta învinse ultimele ezitări ale vecinilor mei.

— Fie cinci sute, consimți d. Cassotin, dar numai ca să vă fac plăcere și fiindcă suntem siguri că Portos va fi bine tratat.

Cinci frumoase bilete de câte o sută de franci eșiră din portcartul meu și intrară în acela al vecinului meu, pe când Portos trecea fără prea multe dificultăți dintr'o vilă în alta.

*

Nu-mi mai rămase decât să-i invit pe soții Cassotin la masă, spre a pecetlui un târg atât de fericit pentru mine. După cina aceasta, d. Cassotin devenit vorbăreț de pe urma vinurilor și licheururilor fine pe cari i le servisem, binevoi să-mi desvălue gândul său.

— Vezi, d-le, îmi zise el, nu-mi pare rău că am scăpat de Portos! E un animal bun, care vă va prinde bine mai ales dv., care nu lipsiți niciodată de acasă, dar ca să păzească o casă goală, cum e a mea, a început să fie prea bătrân; aproape că nu-l mai auzim lătrând... Și deaceea, cu banii pe cari mi i-ați dat, voi cumpăra alt câine, poate chiar doi!

BERNARD GERVEAISE

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la **EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2**

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Ultima zi de curse la Băneasa

Fotografiile luate în ultima zi de curse de primăvară pe hipodromul dela Băneasa: *Stânga:* „Coquin" al d-lui Schlesinger, după ce a eşit primul în marele Premiu Regal. — *Dreapta:* M. S. Regele Carol II în tribuna regală, stând de vorbă cu d. ministru G. Ionescu-Siseşti.

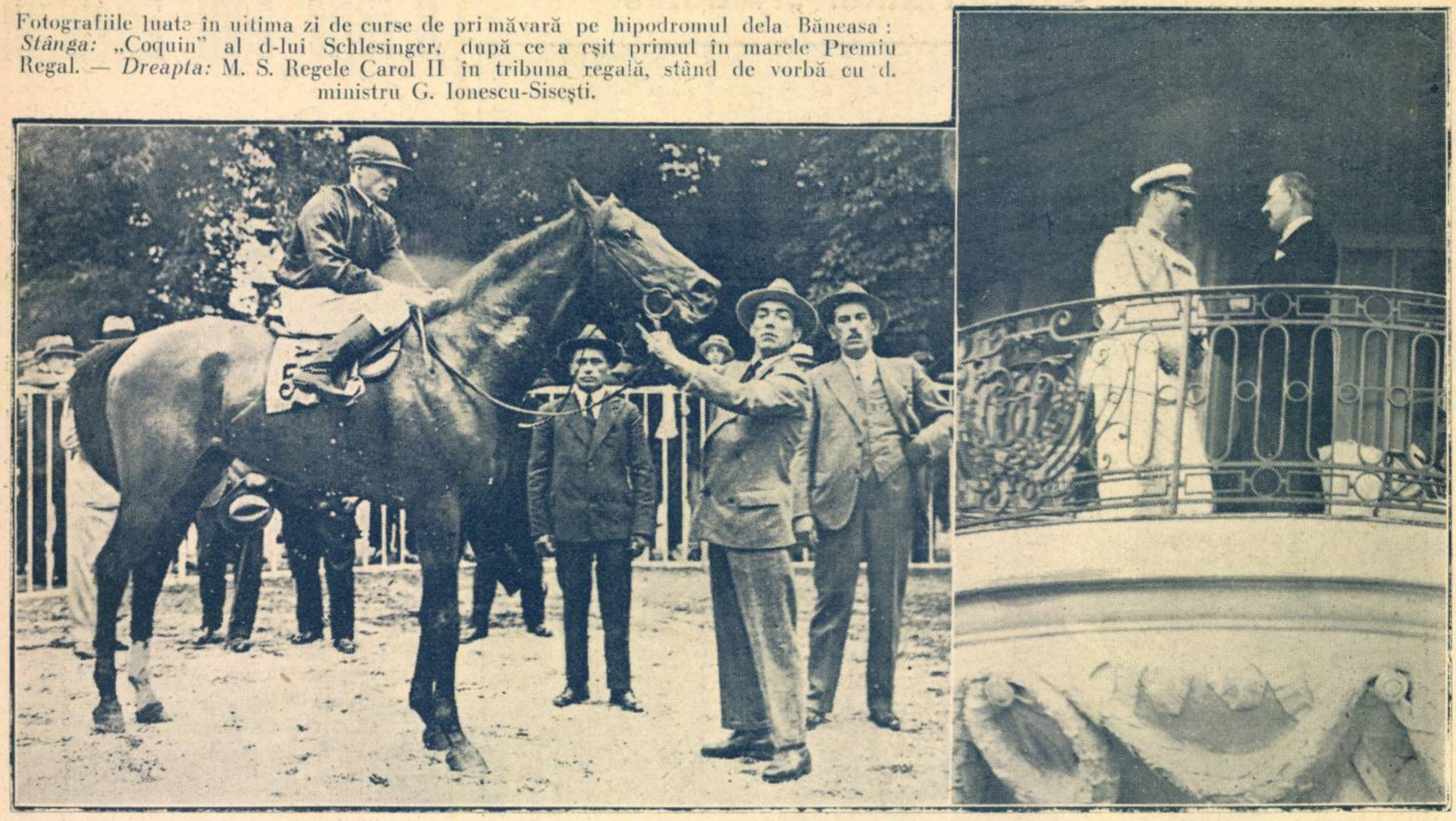

(Photo „Oglinda Lumii")

Veselă puşcărie!

Ministerul de justiţie din Africa de sud publică rezultatul unei anchete oficiale asupra celor ce se petrec în închisoarea centrală din Pretoria. Ancheta fusese instituită în urma bănuelii că acolo se petrec lucruri cu adevărat neobişnuite.

Şi comisiunea de anchetă a putut constata astfel că deţinuţii, în număr total de cincisute, duceau o viaţă foarte luxoasă. Dispuneau de alcooluri şi ţigarete, organizau loterii, făceau cu funcţionarii închisoarei plimbări cu automobile şi se duceau la Operă.

S'a mai stabilit că deţinuţii făceau comerţ cu prietenii de afară, luând din stocurile închisoarei mărfurile ce furnisau, şi pe cari le scoteau printr'un chepeng instalat în sufragerie.

Deţinuţii se foloseau până şi de tipografia închisoarei spre a imprima lozurile pe cari le vindeau codeţinuţilor şi prietenilor bogaţi din oraş.

S'a pus bine înţeles capăt tuturor acestor neorânduieli.

Suveranii Angliei la serviciul religios din Eton

(Photo-exclusivitate Keystone)

Regele şi Regina Angliei au asistat de curând la serviciul religios din biserica Universităţii Eton, şi au trecut apoi în revistă pe elevi, conduşi de membrii clerului.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurei „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2. Se trimete gratuit la cerere.

Amorul unui prinţ

Când Alfons XIII împlini douăzeci de ani, mama sa, regina Maria-Christina, se gândi să-l însoare.

Ii fură prezintate pe rând: fata împăratului Germaniei, o arhiducesă austriacă, nepoata lui Eduard VII; dar tânărul rege declară că vrea o soţie pe care s'o iubească, şi întreprinse mai multe călătorii în diferite ţări, spre a-şi da seama de simţimintele sale.

In modul acesta fu înlăturată tânăra pretendentă Patricia de Connaught în chiar seara balului dat la Londra în onoarea lui Alfons XIII. In cursul serii tânărul rege fu atras de doi ochi albaştri şi un păr auriu.

— Cine e domnişoara aceasta? întrebă el.

— Principesa Victoria de Battenberg, o altă nepoată a lui Eduard VII.

Şi prinţesa cu păr auriu deveni anul viitor, la 31 Mai 1906, regină a Spaniei.

Iar după 25 de ani, la 31 Mai 1931, se celebră în intimitate nunta lor de argint, după ce-şi pierdură, cu puţin timp înainte, tronul.

Păţania unui nudist

Un tânăr Austriac, cu numele de Pifz, traducător de meserie şi nudist din gust şi apostolat, se plimba deunăzi prin pădurea Saint-Germain, îmbrăcat numai cu un şorţuleţ cum poartă negrii sălbateci.

Dar trecu un funcţionar de bancă cu soţia şi fiul său.

Indignat, el îl apostrofă pe omul în pielea goală, care răspunse că are tot dreptul să transforme pădurea în plajă, şi refuză să se îmbrace, până primi o bătae sdravănă din partea funcţionarului de bancă, pe care argumentaţia nudistului îl scosese din fire.

Remorcarea submarinului „Nautilus“

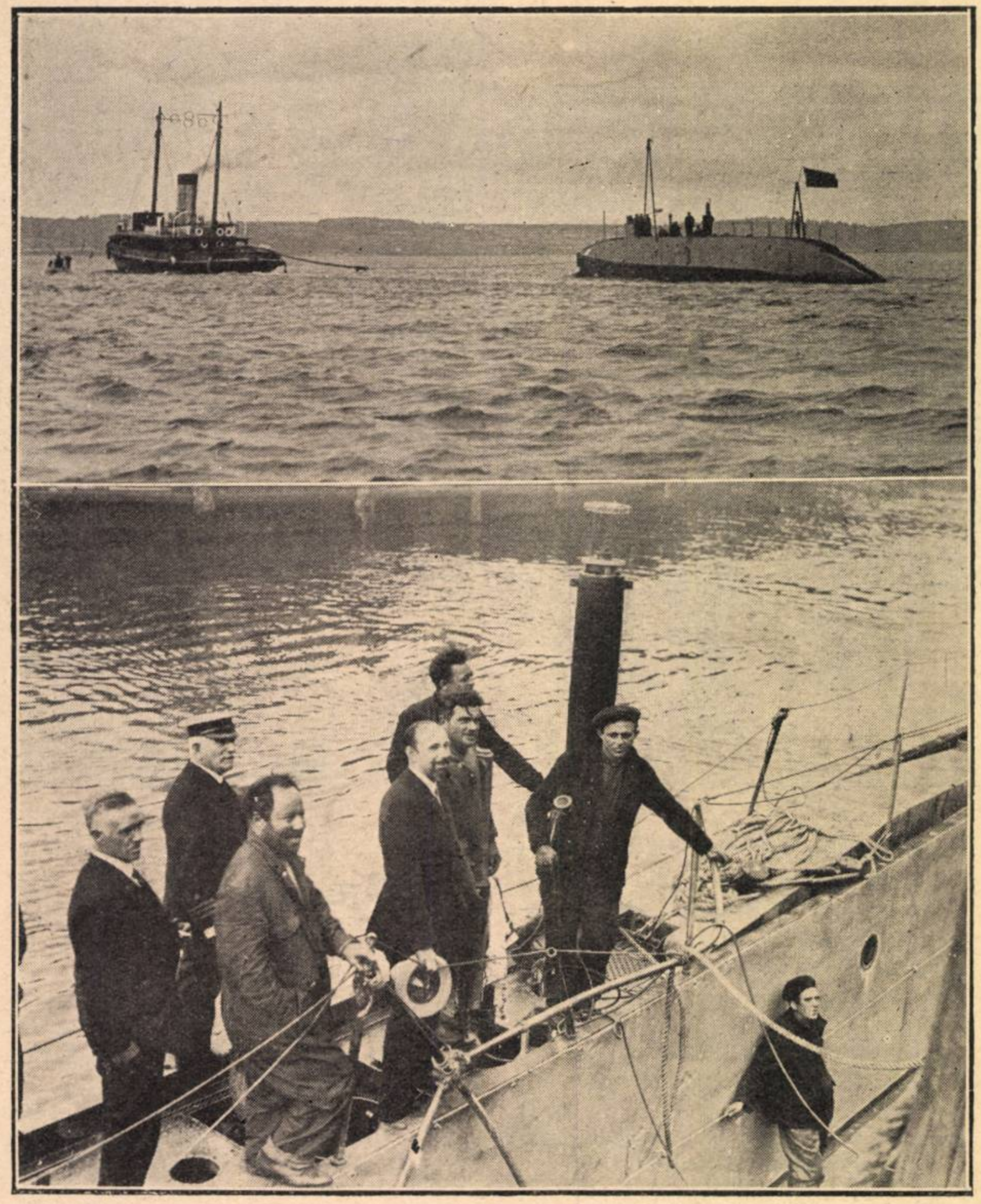

(Photo-exclusivitate Keystone)

Sus: Faimosul submarin „Nautilus”, care era să se scufunde în Oceanul Atlantic în drum spre Polul Nord, este remorcat de distrugătorul american „Wyoming”, care l'a şi salvat, spre Queenstown Harbour (Irlanda). — *Jos:* Sir Hubert Wilkins (cu pălăria în mână), comandantul submarinului, cu o parte din echipaj, la sosirea lor la Queenstown Harbour.

Oben: Das berühmte Unterseeboot „Nautilus” wird im Atlantischen Ozean, auf dem Wege nach dem Nordpol, vom amerikanischen Kriegsschiffe „Wyoming”, das es gerettet hat, nach Queenstown Harbour (Irland) im Schlepptau geführt. — Unten: Sir Hubert Wilkins (mit dem Hut in der Hand), der Kommandant des „Nautilus”, mit einem Teil der Besatzung, bei ihrer Ankunft in Queenstown Harbour.

Omul cu 100.000 de farfurii

Renumitul clown Baggesen — singurul rival al lui Grock — a murit la moşia sa Thuro din Danemarca.

Era supranumit «omul cu 100.000 de farfurii», de oarece obţinea succesele sale neobişnuit de comice numai prin spargerea a numeroase farfurii. Ştia să reprezinte atât de minunat viclenia acestui obiect, încât se ridica cu mult deasupra tuturor celorlalţi clowni din lume şi nu avea a se teme decât de rivalitatea lui Grock.

Baggesen ar fi putut da de lucru, el singur, prin farfuriile de cari avea nevoie, unei întregi fabrici de porţelanuri.

S'a calculat că spărgea cam 100.000 de farfurii pe an. Ştia să mânuiască un teanc mare de farfurii în aşa mod, încât murea de râs o lume întreagă.

Talentul său comic se învedera prin faptul că făcea pe scenă totdeauna acelaş lucru fără a deveni plictisitor.

Baggesen apărea pe scenă cu un maldău de fafurii de porţelan, îmbrăcat cu un frac larg de chelner, şi se căsnea să aşeze pe bufet marfa aceasta fragilă. Apoi începea lupta cu soarta, căci farfuriile ameninţau să-i cadă din mână.

Dar Baggesen se ţinea bine, şi timp de un sfert de oră menţinea echilibrul, cu cele mai comice strâmbături, dar apoi farfuriile începeau să cadă. Totuşi, Baggesen isbutea să aducă cea mai mare parte din ele la bufet, unde îi aluneca deodată tot teancul, spărgându-se cu sgomot. Apoi rămânea uluit în faţa grămezii de cioburi, şi pe faţa sa se citea un capitol de tragicomedie umană.

In cei patruzeci de ani cât a muncit, a spart, după propria sa evaluare, între trei şi patru milioane de farfurii.

Clownul acesta a debutat pe vremuri şi în Bucureşti, pe scena unui teatru de varietăţi.

O carte mult aşteptată

Viziune apocaliptică din timpul Renaşterii italiene, „Borgia” e un roman şi mai mult decât un roman: e fresca unei epoci, istoria unor vieţi satanice, trecerea în revistă a eroilor unui veac de sânge, artă şi otravă. Impletirea carnavalescă a unor figuri de talia lui Michelangelo şi Cesare Borgia — geniul creaţiunei artistice şi geniul desfrâului sadic —, a lui Savonarola şi a Lucreţiei Borgia — monahul auster şi păcătoasa cu carne diabolică —, a Papei Alexandru Borgia şi a lui Macchiavelli — cei doi subtili inventatori de jezuitisme filtrate —, împletirea aceasta e calitatea de căpetenie şi caracteristica covârşitoare a cărţii febrilului Klabund, poet german mort în floarea vârstei, secerat de o tuberculoză galopantă, zămislitoare de sensualităţi şi erotisme acute.

„Borgia” e povestirea” vieţei unor oameni legaţi cu diavolul, relatată de un înfrigurat şi de un mistic. Nelegiuirile lor, scăldate în sângele cald al nevinovaţilor, sunt ridicate la rang de voluptăţi sadice, cu o pricepere omenească dincolo de erotismele facile ale romancierilor lubrici, dar nelipsită de acel plastic realism, care spune lucrurilor pe nume. E literatură, şi e viaţă. Figuri de acum multe secole se apropie de noi cu apucături cari par ale veacului nostru, şi le înţelegem, pentru că aproape le putem pipăi...

Infăţişarea exterioară şi tiparul senzaţionalului volum fac cinste lucrării şi editurii care a dat-o la iveală în excelenta traducere a d-lui Victor Rodan.

Acesta este:

BORGIA, ROMANUL UNEI FAMILII de **KLABUND,** în româneşte de VICTOR RODAN. — Editura „EMINESCU”, Bucureşti I.

Recrutare prin reclame luminoase

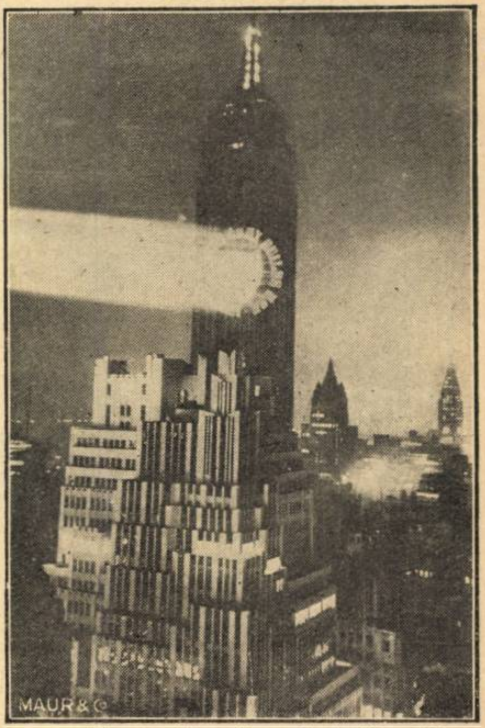

(Photo „The New York Times”)

In America neexistând încă serviciul militar obligator, Statul recrutează soldaţi prin tot felul de mijloace. Acum, armata a instalat în acest scop cea mai mare reclamă luminoasă din lume pe noul sgârie-nori „Empire State Building” din New York.

Un nou sbor în jurul lumii

Se ştie că aviatorii americani Wylie Post şi Harold Gatty au întreprins un sbor în jurul lumei. Prima lor etapă a fost New York—Berlin, pe care au parcurs'o în 24 de ore. Vedem aci: *stânga*, sosirea la Berlin a aviatorilor Wylie Post (x) şi Harold Gatty (xx), unde au fost sărbătoriţi; *dreapta*, plecarea lor în a doua etapă, a doua zi, dela Berlin la Moscova, studiând (cei doi aviatori sunt cu capul gol) harta geografică.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fără maimuţe

Am mai vorbit de noua metodă de întinerire a d-rului Cavazzi din Bolonia.

Doctorul Minopulos, dela Facultatea de medicină din Paris, a făcut acum în faţa Societăţii medico-chirurgicale din Atena o nouă expunere a metodei d-rului Francesco Cavazzi.

Metodele doctorilor Voronoff, Dartignes, etc., cer colaborarea unor fraţi inferiori: cimpanzei, cinocefali, hamadryas, gorile, etc.

D-rul Cavazzi se mărgineşte a face candidatului la întinerire injecţii subcutanate, şi rezultatele sunt uneori miraculoase...

Zambile... hrană pentru porci

(Photo „The New-York Times", Ltd., Berlin)

Pe câmpiile olandeze de zambile, florile se culeg după două zile şi se aruncă, spre a fi întrebuinţate apoi ca hrană pentru porci. Bulbii se rânduesc după culoare şi se păstrează pentru anul viitor.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurei „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2. Se trimete gratuit la cerere.

Pentru candidaţii la bacalaureat

Prin nouile modificări introduse bacalaureatului, s'au lăsat la o parte amănuntele, chiţibuşurile şi toată umplutura „tocită" în cei 7 ani de liceu.

Se cere acum sinteză şi răspunsuri scurte cari să dovedească cunoştinţi generale din domeniul culturii universale.

O carte care să rememoreze atâtea lucruri ştiute dar uitate, o carte care trece în revistă, inteligent grupat şi redat, toate chestiunile generale din domeniul literaturii, ştiinţelor, geografiei, istoriei, artelor, cu un cuvânt o mică enciclopedie, absolut necesară candidaţilor la bacalaureat, este, cartea care a avut un atât de răsunător succes: 1313 INTREBARI ŞI TOT ATATEA RASPUNSURI.

Se citeşte uşor şi se împrospătează astfel tot ce s'a învăţat până la absolvirea liceului, în absolut toate domeniile.

EDIŢIA II PUSA ACUM IN VANZARE SE VINDE CU PREŢUL REDUS DE **LEI 60.**

Indemnăm, cu convingerea că facem un real serviciu tineretului, să citească acum în vacanţă, această carte mult folositoare.

Părinţilor le dăm sfatul de a răsplăti munca copiilor de peste an, cu un dar util pentru vacanţă. Acest dar este cartea:

„1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri" de Marie-Lise-Emilian. Un volum cuprinzând 224 pagini. **LEI 60.** Editura Eminescu, Bucureşti, I.

Rubrica problemelor

Noui probleme

PROBLEMA LUI EULER

A se pune câte o cifră în fiecare pătrat, aşa fel ca suma fiecărei coloane

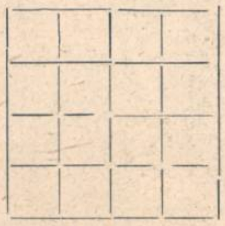

orizontale, verticale sau a diagonalelor să fie 34.

Numele deslegătorilor

Am primit soluţiuni dela următorii: Nic. Gr. Arsene, elev cl. VI (Chişinău), Leon Catz, elev de liceu (Piatra N.), Theodor Stoicescu, elev cl. V B. lic. Sf. Petru şi Pavel (Ploeşti), Gr. Duca (Roman), d-ra Gella Derioiu (Bucureşti), Nelu Bălăşescu, elev Şc. Com. Sup. (Lipova), Th. Costăchescu, elev cl. V lic. Bălăcescu (Brăila), Mihuţiu Chiţă (Lipova), d-ra Ana Stoicescu (Ploeşti), d-ra Paulina Dumitrescu (Bucureşti), Wilhelm A. George, elev lic. „Petru şi Pavel" (Ploeşti), Victor Boriceanu (Braşov), Alexandru Gr. Cojiţă (Roman), Alfons Dobrinescu (Bârlad), D-tru C. Marfievici (Botoşani).

Soluţiile primite

Skiorul din Predeal

Skiorul parcurge 28 km. şi 800 m. pe oră.

ENERGIA CINETICĂ A PASAGERULUI

Pasagerul de 90 kgr., aflat în automobilul cu viteza de 100 klm. pe oră va avea următoarea energie cinetică, după soluţia d-lui Boriceanu (Braşov):

$$\frac{m\,v^2}{2} = \frac{90 \times 100^2}{2} = 450.000 \text{ kilogrametri}$$

PROBLEMA DE ŞAH

Problema de şah cu turnul şi regina a fost deslegată de d-rele *Paulina Dumitrescu* şi *Gella Derioiu* (Bucureşti.

Albul trage turnul în d7 şi apoi vine cu regina în d5, dând mat.

PROBLEMĂ DE ŞAH

după *H. Wesnink*

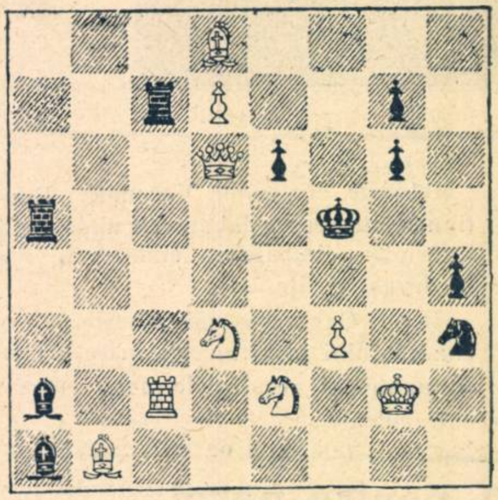

Mat în două mutări

PROBLEMA DE ARITMETICĂ

Reamintim enunţul:

A se găsi numărul care, împărţit cu 8, dă un cât aşa fel că, scăzut din 104, rămâne restul 40.

Intre soluţiile primite e şi una prin algebră, trimisă de *D-tru C. Marfievici*, elev cl. V lic. Laurian (Botoşani), unul din premianţii noştri.

Insemnând numărul căutat cu x, avem ecuaţia de gr. I:

$$\frac{x}{8} = 104 - 40$$

$$x = 512$$

MASA BOLOVANULUI

D-l Alfons Dobrinescu, elev cl. VII (Bârlad), a găsit că massa bolovanului e

$$M = \frac{343{,}35}{9{,}81} = 35 \text{ kg.}$$

PROBLEMA CASIERULUI

D-ra *Ana Stoicescu*, elevă anul II Şc. Sup. Comercială, şi *Teodor Stoicescu*, elev cl. V lic. «Petru şi Pavel», au găsit că în problema casierului 14 monede erau a 2 lei şi 15 a 5 lei.

PROBLEMA DE ŞAH DIN No. 20

D-l *Victor Boriceanu* (Braşov) ne trimite următoarea soluţie:

Alb mută ofiţerul dela D6 la E5.

Negrul ia piesa din D5, dar albul vine cu dama în E5, dând mat.

Notiţe ştiinţifice

Kipfer se va ridica la 30.000 m.

Inginerul Paul Kipfer, asistentul prof. Piccard, se pregăteşte acum să se ridice în stratosferă la o înălţime de 30.000 metri , unde presiunea barometrică e abia de câţiva milimetri mercur.

Prof. Piccard a stabilit prin calcul că la această înălţime e un ger de cel puţin 100 gr. Celsius. In consecinţă, proectul lui Kipfer e cât se poate de îndrăzneţ.

De altă parte, savantul belgian a calculat că la 30.000 m. altitudine, metrul cub de aer nu mai cântăreşte decât 10 grame.

Faţă de acest semi-vid atât de avansat, ing. Kipfer va avea nevoie de un balon atât de uriaş, cum nu s'a văzut încă în lume, şi a cărui construcţie va costa circa 1 miliard lei.

Cititorii noştri, mai ales acei cari urmăresc regulat această pagină a notiţelor ştiinţifice, se vor interesa desigur să cunoască dimensiunile balonului lui Piccard şi dimensiunile balonului proectat de Kipfer.

Toate aceste date, precum şi multe alte detalii interesante, le pot găsi în cartea recent apărută «*In drum spre Cer*», scrisă pe înţelesul tuturor de *Neptun.*

Tipărită în condiţiuni superioare şi însoţită de zeci de ilustraţiuni, această carte costă numai 20 lei. Se poate procura dela orice chioşc de ziare.

Zeppelinul va porni la Polul Nord

Anul 1931 e un an excepţional în evenimente mari.

In Mai s'au ridicat în stratosferă Piccard şi Kipfer.

In Iunie a pornit avionul sburătorilor americani Post şi Gatty în jurul pământului.

In Iulie va pleca Zeppelinul la Polul Nord, colaborând cu spărgătorul de ghiaţă «Malygin».

Ce păcat că a eşuat «Nautilus».

S'a vândut un vulcan

In Franta s'a vândut prin licitaţie muntele Puy-de-Dôme, înalt de 1.500 metri, care e un vulcan stins de milenii.

Cum geologii ne asigură că acest vulcan nu se va mai redeştepta nici odată, s'a început a se zidi în crater un hotel şi vile.

Un fenomen astronomic la 19 Iulie

In ziua de 19 Iulie planeta Marte va fi ocultată de secera lunei.

După calculele observatorului din Paris, **imersiunea** va începe la 15 h 56 m., 5, iar **emersiunea** va fi la 16 h 2 m., 4.

Acest fenomen interesant va fi urmărit în plină zi cu ajutorul lunetelor.

Seara, după apusul soarelui, planeta Marte va fi văzută la o depărtare de circa un grad est de lună, având o lumină roşiatică, mult redusă din cauza crepusculului.

Aptitudinile popoarelor

Un «hâtru bun de glume» a găsit următoarele caracterizări pentru diversele seminții cunoscute:

Francezul inventează de toate.
Italianul cântă de toate.
Neamțul mănâncă de toate.
Polonezul bea de toate.
Ungurul înjură de toate.
Românul râde de toate.
Bulgarul se miră de toate.
Țiganul fură de toate.
Evreul vinde de toate.

O „majestate"

(Photo „The New York Times")

M. S. Regele Bébé-ilor, ales ca atare la un recent concurs din Los Angeles. Noul „suveran" își poartă coroana cu toată demnitatea vârstei sale de trei luni și jumătate.

Sborul peste canalul Mânecei dus și întors

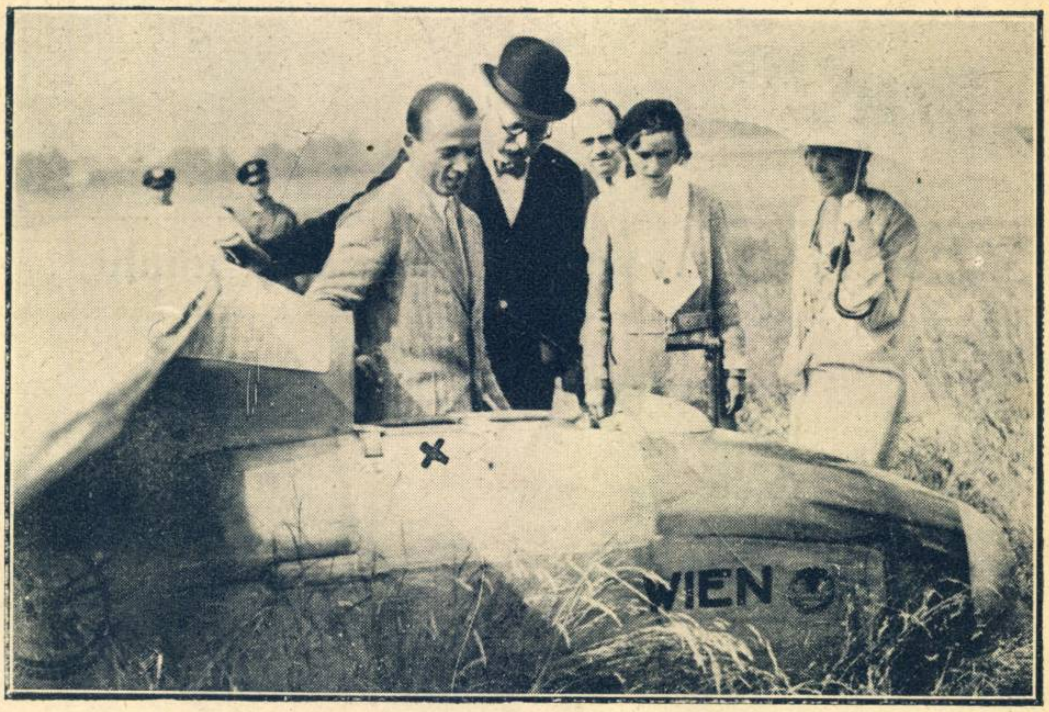

(Photo-exclusivitate Keystone)

Austriacul Robert Kronfeld a reușit să treacă, cu un avion cu pânze, peste Canalul Mânecei, dus și întors, și a câștigat astfel un premiu de o mie de lire sterline acordat de ziarul „Daily Mail". Vizitând apoi aerodromul de lângă Bruxelles, Kronfeld (x) a fost vizitat de Regele și Regina Belgiei (alături de dânsul), cărora le-a dat explicațiuni.

Principat liliputan

Plecând din St. Gothard, de unde isvorăște Rhinul, spre lacul Constanz, se trece granița unuia din din cele mai mici State din lume, ultima monarhie germană: principatul Lichtenstein.

Pot fi împărțite părerile asupra problemei Statelor mici, dar că un Stat mic poate fi viabil dovedește principatul acesta, a cărui suveranitate datează de două sute de ani. A avut, de altfel, să ducă multe lupte. Mulți nori s'au îngrămădit pe cerul său, dar Lichtenstein a eșit totdeauna învingător. Astfel și în 1918 a rămas singura monarhie dintre toate Statele germane.

Dintre cei 10.000 de locuitori, 60% se ocupă de agricultură, 30% de meserii, dar făcând și mici culturi agricole, 5% sunt industriași și restul de 5% se repartizează printre profesiunile libere.

Aproape două cincimi din cei 157 de kilometri pătrați ai țării sunt câmpii de grâu și pășuni. Dar se cultivă acolo și cartofi, legume și porumb. Pomii roditori și viile prosperă acolo. Vitele sunt excelente.

Nou monument pentru eroi

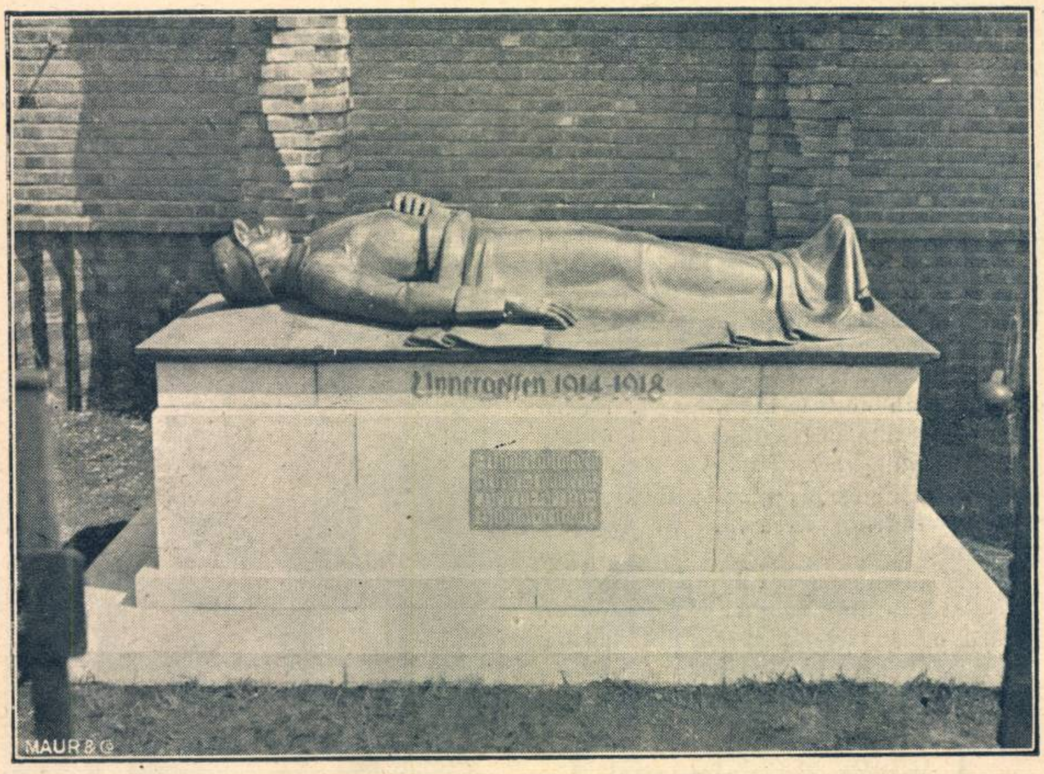

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In curtea de onoare a Bisericii Sft. Cruci din Berlin-Schmargendorf s'a desvelit monumentul acesta pentru comemorarea ostașilor din localitate căzuți în război.

Im Ehrenhof der Kreuzkirche in Berlin-Schmargendorf wurde dieses Denkmal für die im Weltkriege gefallenen Schmargendorfer enthüllt.

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri **1313**
Ediția II. Prețul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
LEI 30
Piatra Miraculoasă
LEI 30

De vânzare la toate librăriile și la Editura Eminescu București

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Cerere de divorț la aniversarea nunții

(Photo-exclusivitate Keystone)

Deunăzi, împlinindu-se șapte ani de la cununia ei cu Jack Kirkland, cunoscuta vedetă de cinema Nancy Carroll a depus o cerere de divorț, pe care însă soțul o combate, pe motiv că nu e bazată pe motive plauzibile. Mai sus îi vedem pe cei doui soți, în vremea când erau încă fericiți împreună.

Jüngst, am 7. Jahrestage ihrer Vermählung mit Jack Kirkland, brachte der bekannte Filmstar Nancy Carroll eine Scheidungsklage ein, die aber der Gatte mit der Begründung bekämpft, dass hierzu kein stichhaltiger Grund vorliege. Unser Bild zeigt das Ehepaar während es noch glücklich war.

Biserica standardizată

Biserica americană a procedat de curând la încercări concludente pentru celebrarea automatică și cinematografică a serviciilor divine standardizate. Incă puțin... și toate bisericile din Statele Unite vor putea oferi credincioșilor acelaș serviciu religios, cu colaborarea T. F. F. și a cinematografului.

Inventatorul acestui sistem este șeful comitetului de educație creștină a Bisericei americane, d. Paul Jones. El a pus pe niște specialiști să-i facă un film sonor și vorbitor, apoi a înzestrat patru biserici din Houston cu aparate de proiecțiune.

Credincioșii au ascultat întâi un «*Angelus*» executat de unul din cei mai mari organiști din Texas, o adaptare scenică a Psalmului XXIII (film sonor și în culori), apoi imnuri alese. In cele din urmă au apărut pe ecran predicatorii cei mai eminenți, cari au pronunțat predicele lor cele mai bune, iar orga a încheiat această ceremonie... standardizată.

Foarte satisfăcut, d. Jones a declarat că cu sistemul său, care descarcă pe pastorii locali de grija ceremoniilor cari nu variază niciodată, se poate ajunge la o... scădere considerabilă a cheltuelilor...

Recordul unor vedete

Se procedează acum la ultimele pregătiri ale avionului Farman-Salmson de 40 cai putere, în carlinga căruia vedetele Marie Bell și de la Rochette își vor lua sborul, spre a încerca baterea recordului de distanță în linie dreaptă pe avion ușor în greutate de mai puțin de 280 kilograme , record deținut acum de Reginensi și Lecointe în drumul dintre Paris și Marsilia.

Echipajul își propune să facă sborul Paris—Berlin, dacă îi va îngădui timpul.

E și acesta un rezultat fericit al cinematografului, căci el e acela care a făcut'o pe Marie Bell, una din cele mai frumoase stele ale ecranului, să se entuziasmeze de sbor și aeroplan.

Wolf's Hotel Imperial
Franzensbad
de primul rang în cea mai frumoasă pozițiune, și cu cel mai desăvârșit confort.

S'au împăcat...

De luni de zile circulă svonul că soții Douglas Fairbanks și Mary Pickford, atât de iubiți de entuziaștii filmului, ar fi ajuns în viața lor conjugală la o cotitură periculoasă.

Afirmația aceasta era cu atât crezută, cu cât se știe că Douglas întreprinsese o călătorie prin lume și că Mary rămăsese acasă.

Dar în Europa s'au întâlnit din nou și s'au întors împreună în California, după ce au petrecut câteva săptămâni în Anglia.

Și, spre a da înapoerii lor acasă un caracter festiv, Doug și Mary au făcut drumul dela New-York la Glendale, în California, în aeroplan, poate și cu intenția de a demonstra făuritorilor de svonuri că plutesc iarăși amândoi în nori.

Aniversare curioasă

Albert Perry, actor la o mare întreprindere de filme din Hollywood, a sărbătorit de curând o destul de curioasă aniversare.

Socotind toate scenele făcute și refăcute, Perry a găsit că a avut de cel puțin de o mie de ori o moarte tragică.

In lunga sa carieră, a fost ucis cu cuțite, cu puști, cu revolvere, cu bombe, cu explozibile, cu automobile...

Și totuși... trăește încă!

Vedeta cu cele mai mari succese

(Photo-excl. Keystone)

Se spune că actrița de cinema care are la activul ei cele mai mari succese, din șiragul de tinere vedete ale ecranului, ar fi blonda Constance Bennett, care s'a relevat în ultimele ei filme dramatice

Automobil cu bae

Maharajahii evoluiază cu timpul. O firmă englezească a primit dela un prinţ hindu ordinul de a construi un automobil de voiaj cuprinzând o instalaţie completă de bae, din porţelan.

Sguduiturile maşinei vor fi amorţite prin resorturi speciale, iar cuvetele vor fi construite aşa, încât apa să nu poată deborda în drum.

Modernizarea armatei japoneze

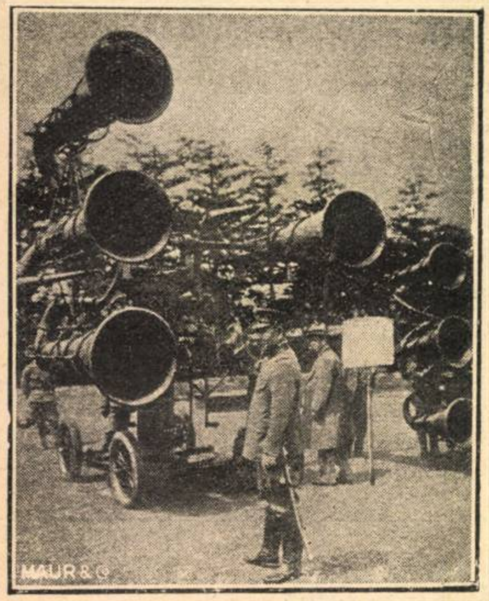

Armata japoneză se modernizează. Iată aci pe comandantul suprem al marilor manevre, generalul Minami, alături de noul haut-parleur care anunţă dela mare distanţă vapoarele şi avioanele.

Primul avion german fără elice

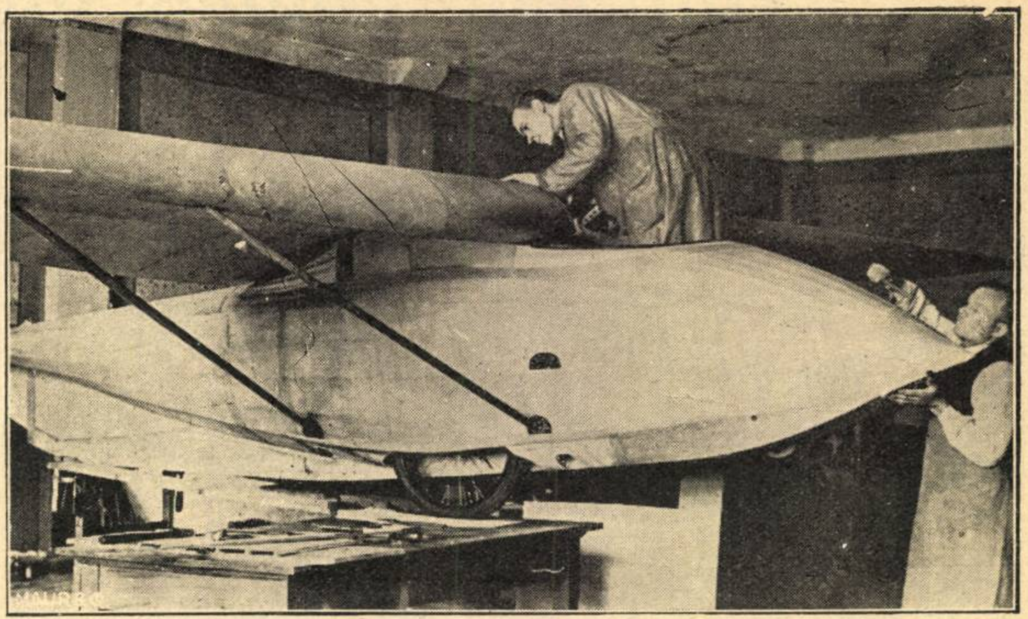

(Photo „The New-York Times", Ltd., Berlin)

Cercurile tehnice din Germania sunt preocupate acum de invenţia inginerului Ludger Volpert din Hamburg: primul avion german fără elice. Fotografia noastră arată acest nou fel de avion în construcţie, şi rămâne să se vadă dacă încercarea va fi încununată de succes.

Die deutschen technischen Kreise beschäftigen sich jetzt mit der Erfindung des Hamburger Ingenieurs Ludger Volpert: das erste deutsche Flugzeug ohne Propeller. Unser Bild zeigt dieses neuartige Flugzeug im Bau. Es bleibt abzuwarten, ob die Erfindung von Erfolg gekrönt sein wird.

Ca în romane...

Care om ajuns azi la maturitate nu-şi reaminteşte impresiile din timpul adolescenţii, când citea «*Douăzeci de mii de leghe sub mare*» şi aventurile căpitanului Nemo cu submarinul său «Nautilus».

Şi acest Nautilus nu mai este o ficţiune, ci e numele marelui submarin care intenţiona să plece la Pol, caşi corabia căpitanului Haterras, şi are pe bord bustul lui Jules Verne.

Oricare ar fi rezultatul final al îndrăsneţii expediţii a lui Sir Hubert Wilkins — în momentul când scrim, ştim numai că «Nautilus» era să se scufunde şi a fost remorcat de un vas de răsboi american — însuşi faptul că s'a putut întreprinde plecarea în submarin spre Pol, confirmă forţa creatoare a cărţii lui Jules Verne.

Şi tot unui roman, deşi mediocru, al lui Wells, apărut la începutul răsboiului mondial sub titlul: «*Cuirasaţii de uscat*», i se datoreşte invenţia tancurilor.

Cu leopardul de gât

(Photo-exclusivitate Keystone)

Imblânzitorul unui circ ambulant din Anglia dă o probă de mare curaj, lăsându-se îmbrăţişat cu atâta patimă de leopardul său favorit.

Der Tierbändiger eines englischen Wanderzirkus bezeigt viel Mut indem er sich von seinem bevorzugten Leoparden leidenschaftlich umarmen lässt.

O farsă a lui Piccard

Profesorul Piccard, al cărui sbor în stratosferă l'a făcut celebru în toată lumea, a provocat o surpriză încă pe când era student la Zürich, dar numai în cercul restrâns al coaforilor.

Intr'o zi se duse la un coafor din Zürich şi ceru să i-se taie părul. La plecare declară că va reveni a doua zi la aceeaş oră ca să i-se taie din nou părul, de oarece părul îi creşte cu o iuţeală uluitoare.

Coaforul crezu că clientul glumeşte, dar tânărul student reapăru, spre marea sa uimire, a doua zi din nou, şi coaforul se putu convinge că părul era în adevăr tot atât de lung cum fusese în ajun, înainte de a fi tuns. Şi coaforul îl tăiă din nou.

Mai târziu se află că cel care venise a doua zi, era fratele lui Piccard, care semăna cu el leit.

Acest frate al lui Piccard practică azi medicina în California.

Ultimele noutăţi din China

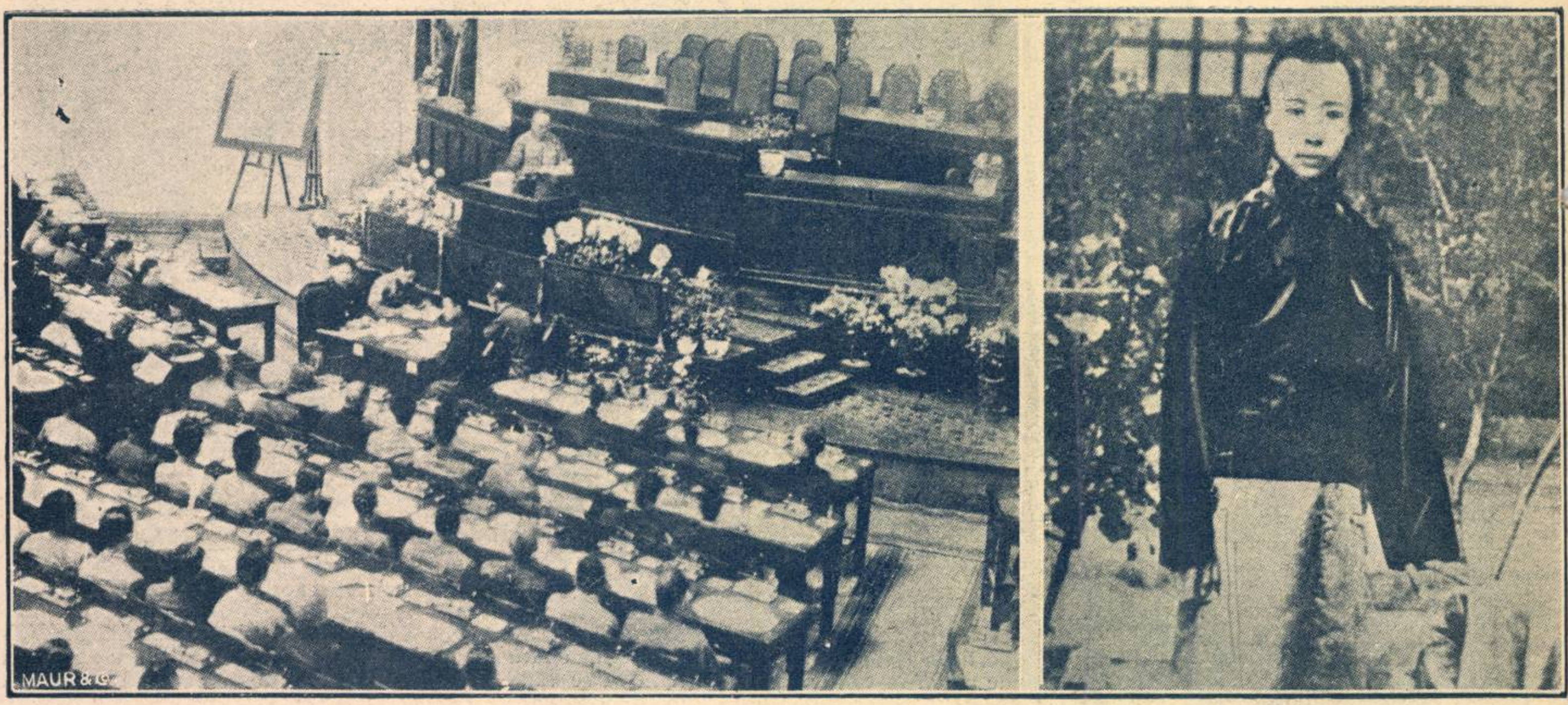

Stânga: Parlamentul chinez: preşedintele Ciang-Kai-Şek deschide la Nanking Adunarea naţională. — *Dreapta:* Pun-Gi, care a domnit în China ca împărat în anii 1909—1912 şi s'a refugiat apoi la Tientsin, ia lecţii de canto spre a se consacra scenii.

Links: Der chinesische Reichstag. Präsident Tschiang-Kai-Shek eröffnet in Nanking den Volkskonvent. — Rechts: Pun-gi, der von 1909 bis 1912 als Kaiser über China regierte und dann nach Tientsin flüchtete, nimmt Gesangsunterricht, um die Bühnenlaufbahn zu betreten.

Defilează armata engleză

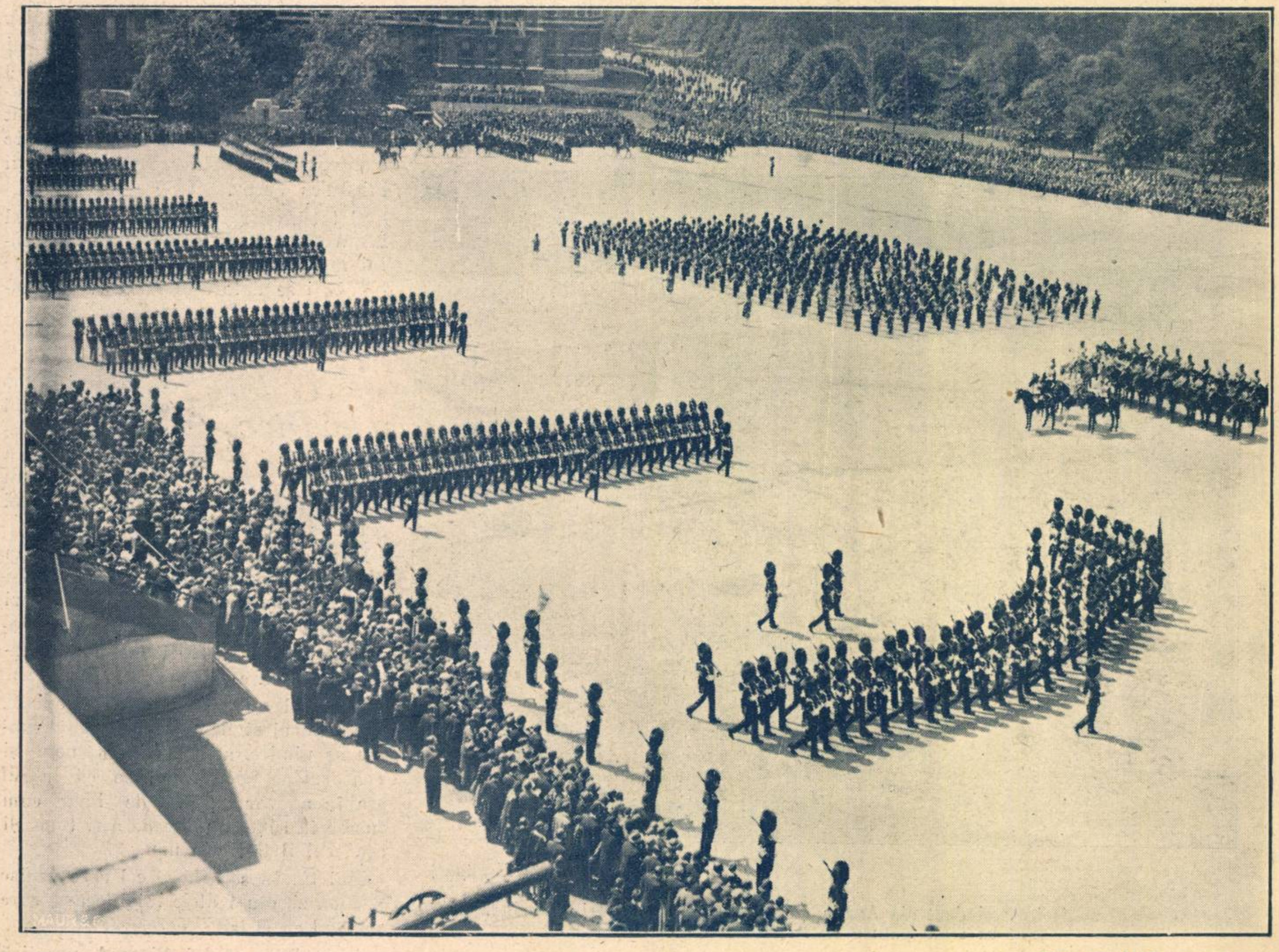

(Photo-excl. Keystone)

Un minunat instantaneu fotografic, luat cu ocazia parăzii militare, care s'a desfăşurat la Londra cu ocazia aniversării de 66 de ani a Regelui Angliei: soldaţii par aşezaţi dintr'o cutie cu soldaţi de plumb...

Femei pe plajă

1. Două dudui se distrează pe plajă, făcând curse de purceluşi. — 2. Un grup de vilegiaturiste se aruncă în mare depe un tobogan. — 3. Pe o plajă din Anglia, cucoanele se antrenează sărind capra. — 4. Spre a demonstra prietenia lor, cele trei frumoase Englezoaice se răcoresc, bând toate trei limonada din acelaş pahar. — 5. Un nou sport acuatic: două dudui americane caută să se arunce reciproc în apă: cine cade întâi, a pierdut şi trebue să se caţere din nou pe aparat spre a se răsbuna. — 6. Un aspect interesant depe plaja unuia din numeroasele lacuri din jurul Berlinului, care scutesc pe mulţi locuitori de nevoia de a se duce la o plajă de mare.

137
28
135
MAUR & Co

(Photo-excl. Keystone şi „The New York Times", Ltd., Berlin).

MORMANTUL DE GHIAȚA

4)

Nuvelă de A.-E. W. Mason

Challoner tresări?

— Ce vreți să spuneți?

— Știți că d. Frobisher a fost aci cu soția sa. O căsnicie de două luni. Ea, mai tânără cu un an sau doi decât dânsul, o copilă. Și mândră de soțul ei, atât de mândră! Totuși, mie Frobisher nu mi-a fost de loc simpatic. Eu nu i-aşi fi încredințat fericirea unei ființe pe care aşi fi iubit-o. Și ea i-a dat toată inima ei. Iar acum va trebui să i se spue...

— Șade în hotelul d-v.?

— Ați vorbit eri cu dânsa.

Dar Challoner nu avu nevoe de răspunsul acesta.

— Bine. O voi înștiința.

Și se îndreptă spre eşire, bolnav la gândul însărcinării ce-şi luase. Nu ajunse încă bine la uşă, şi fu rechemat de directoare:

— N'ar fi poate mai bine să-i mai lăsăm o noapte liniştită? Până mâine tot nu se poate face nimic. In afară de d-v. şi de mine, nu cunoaşte încă nimeni din hotel drama petrecută. Biata femee o să aibă şi aşa să sufere destul; dece să înceapă de azi? Să-i mai lăsăm o ultimă noapte de somn!

Viața îi surâsese până atunci lui Challoner; ajunsese la vârsta de douăzeci şi şase de ani fără să-i fi adus vreo încercare mai grea. Cum să anunțe fatala veste? Un asemenea lucru cerea reflexie. Tremura de mai înainte de ideia mâhnirei pe care urma s'o provoace.

— Da, zise el, s'o amânăm pe mâine.

Și trecu în hall.

Marele salon răsuna de muzică; se dansa un vals.

Spre a se refugia în grădină, Challoner trebuia să străbată hallul. Și străbătându-l, privea, şi privind ironia lucrurilor mane, îl isbi atât de violent, că rămase țintuit locului, palid, cu ochii holbați, cu gura deschisă.

Văduva lui Frobisher dansa! Dansa cu grația mlădioasă a celor douăzeci de ani ai ei, zâmbitoare şi trandafirie, în vreme ce pe vârful bătut de viscol al Weisshornului, la patrusprezece mile înălțime, cadavrul soțului ei, călare pe un morman de zăpadă, se legăna şi se înclina după placul uraganului!

Zărindu-l pe Challoner, d-na Frobisher surâse, şi în surâsul ei se îmbina cordialitatea unei tinere femei perfect fericite, cu un pic de milă pentru sărmanul tânăr care credea că nu se poate lipsi de călăuze în munți.

Challoner fugi în grădină.

A doua zi, dimineața, se prezintă la dânsa şi se sili s'o informeze cu toate menajamentele posibile despre cele întâmplate. Se aştepta la plânsete, la o prăbuşire... Dar nu se produse nici una, nici alta.

La primele cuvinte, d-na Frobisher apucă brațul unui fotoliu spre a se sprijini; apoi se aşeză şi ascultă. Ascultând, îşi încreți fruntea cu un aer de nedumerire ca o şcolăriță în fața unei probleme grele. Și când Challoner isprăvi, ea scoase un lung oftat.

— Nu ştiu dece căutați să-mi faceți frică, zise ea. Bine înțeles că nu e nimic adevărat.

Nu voia să creadă! Nici atunci când avu în mână scrisoarea lui Ranks, pe care o privea fără sfârşit, cu ochii nemişcați, ca un document care trebue descifrat, nu voi să creadă.

— Aşi reuşi poate s'o citesc, dacă aşi fi singură, murmură ea în fine.

Atunci Challoner o părăsi.

*

După o oră ea trimise să-l caute. Știa acum, de sigur, adevărul, dar nu plângea, deşi plânsul i-ar fi alinat cruzimea de a şti.

Pe față avea întipărită o expresie de mizerie, de tortură, cum Challoner spera să nu mai vadă vreodată pe un chip omenesc.

Și d-na Frobisher vorbea cu o supunere foarte ciudată; se părea că însăşi tinerețea protesta contra nedreptății nenorocirei ce-o lovise.

— Am fost brusc cu dv., zise ea; şi asta tocmai când v'ați arătat atât de bun cu mine. Imi pare rău. Nu pricepusem. Acum pricep. Și-aşi avea să vă cer ceva...

— Vă rog!

— Ar fi posibil să mi se aducă corpul său?

Intoarsă spre fereastră, vorbea cu glasul surd, în care vibra o pasiune infinită.

— Vom încerca.

— V'aşi fi foarte recunoscătoare!

Mâhnirea tinerei femei îl turbură pe Challoner în asemenea grad, încât îi scoase o făgăduială pe care o ştia îndrăsneață.

Tânăra femee întoarse capul:

— Vă veți duce dv. înşivă?

— Fără îndoială.

— O! mulțumesc, strigă ea. Nu vă am aci decât pe dv., ca amic.

(Urmează în numărul viitor).

Țiganca cu progenitura ei

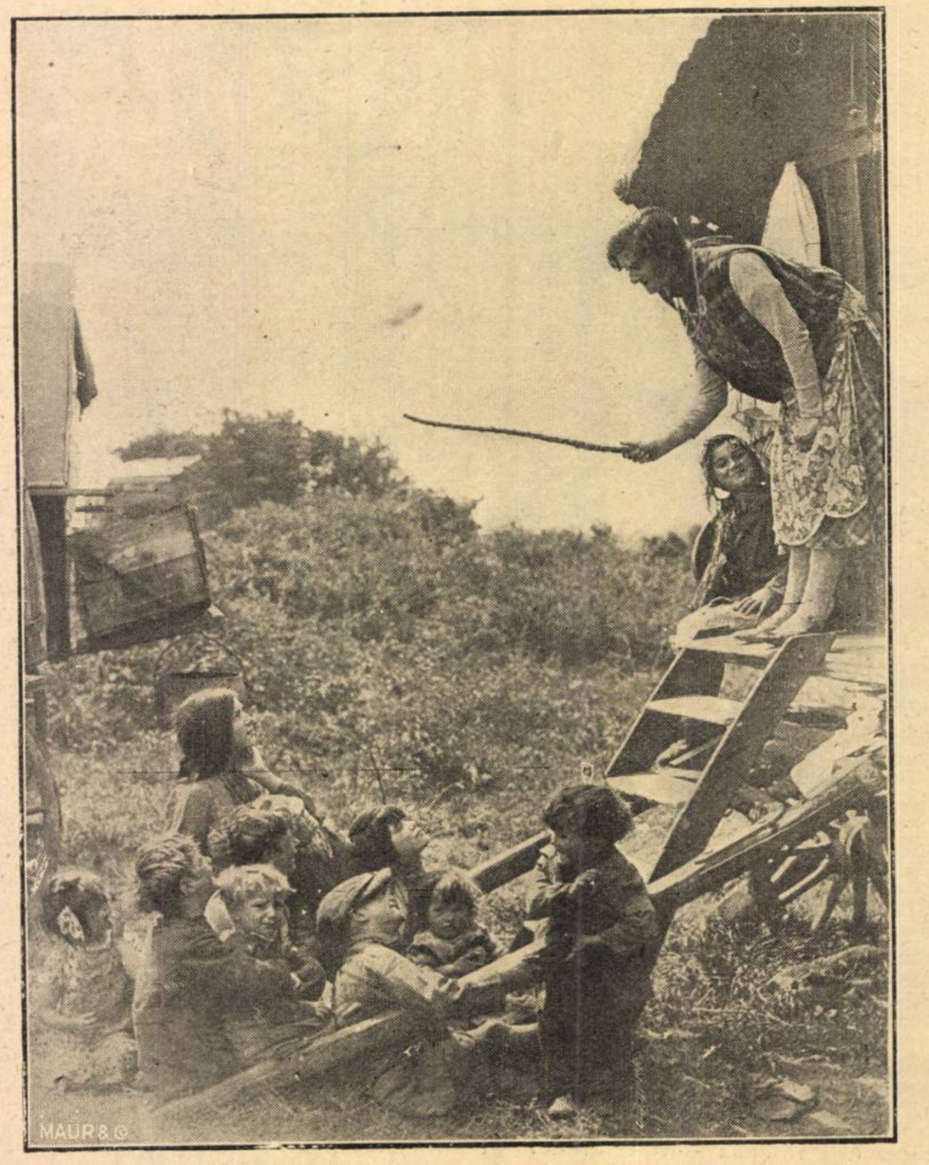

(Photo-exclusivitate Keystone)

O țigancă, sosită cu familia ei în împrejurimile oraşului Epsom (Anglia) cu prilejul marelui Derby, dă instrucțiuni copiilor ei numeroşi cum să se poarte în zilele de alergări.

Eine mit ihrer Familie in der Nähe des englischen Stadt Epsom, gelegentlich des Derby, angelangte Zigeunerin, gibt ihren zahlreichen Kindern Anweisungen, wie sie sich in den Renntagen zu benehmen haben.

Salvatorul celor de pe „Titanic“

Se anunță retragerea la pensie a căpitanului Arthur Rostron.

Generația actuală nu cunoaște acest nume, care a fost totuși celebru la un moment dat.

Arthur Rostron, căpitan în serviciul companiei de navigațiune «Cunard Line», comanda vasul «*Carpathia*», când auzi chemările de disperare depe «*Titanic*»... El porni imediat la locul naufragiului gigantului vapor și reuși să salveze un număr de 710 pasageri.

Căpitanul Arthur Rostron a navigat timp de 36 de ani în serviciul companiei «Cunard Line».

A fost un om de bine în toată puterea cuvântului.

Griji americane

Ziarele americane relatează că «regii» căilor ferate din Statele Unite s'au speriat în una din zilele trecute, când unii experți au venit să le comunice că locomotivele risipesc în fiecare an cinci milioane de dolari prin aburii ce scot când flueră.

Au găsit și «regii» aceștia că cinci milioane de dolari sunt prea mult pentru fluerăturile ce nu produc nimic. Și hotărâră — fiindcă nu era chip să se suprime cu totul flueratul — să micșoreze flueratul, așa încât locomotivele să scoată sunete mai slabe, deci și mai puțini aburi.

Va dura doi ani până ce toate locomotivele vor putea fi prevăzute cu fluere mai mici.

Un ziar american a calculat apoi cât trebue să coste transformarea fluerelor și a ajuns la cifra de 60 milioane dolari.

La asta nu s'au gândit desigur «regii» căilor ferate...

Tragedia unui bacalaureat

UN ROMAN DE MARE ACTUALITATE

D. F. Aderca, iscusitul romancier, ne-a dat versiunea românească a unei lucrări de un profund dramatism.

Este vorba de una din „Tragediile școlii“ și anume: Bacalaureatul elevului Gerber. Un roman de caldă, ferbinte actualitate.

Poate fi citit de oricare om matur care a trecut bacalaureatul; de orice adolescent care e în curs de a-l trece, sau de tânărul care-l va trece.

Este o contribuție la documentarea vremii și un îndrumar în labirintul social de azi unde se întretae hrubele care ne duc spre toate subteranele sufletului omenesc.

Romanul scris de Friedrich Torberg, este minunat tradus de d. F. Aderca.

Rândurile de mai sus le-am luat după excelentul nostru confrate „Lumea“ din Iași.

Dealtfel întreaga presă din Capitală a întâmpinat elogios, romanul de mare actualitate: **Bacalaureatul elevului Gerber.**

Se găsește la toate librăriile și la Editura EMINESCU București I

Alergare pe jos cu picioarele goale

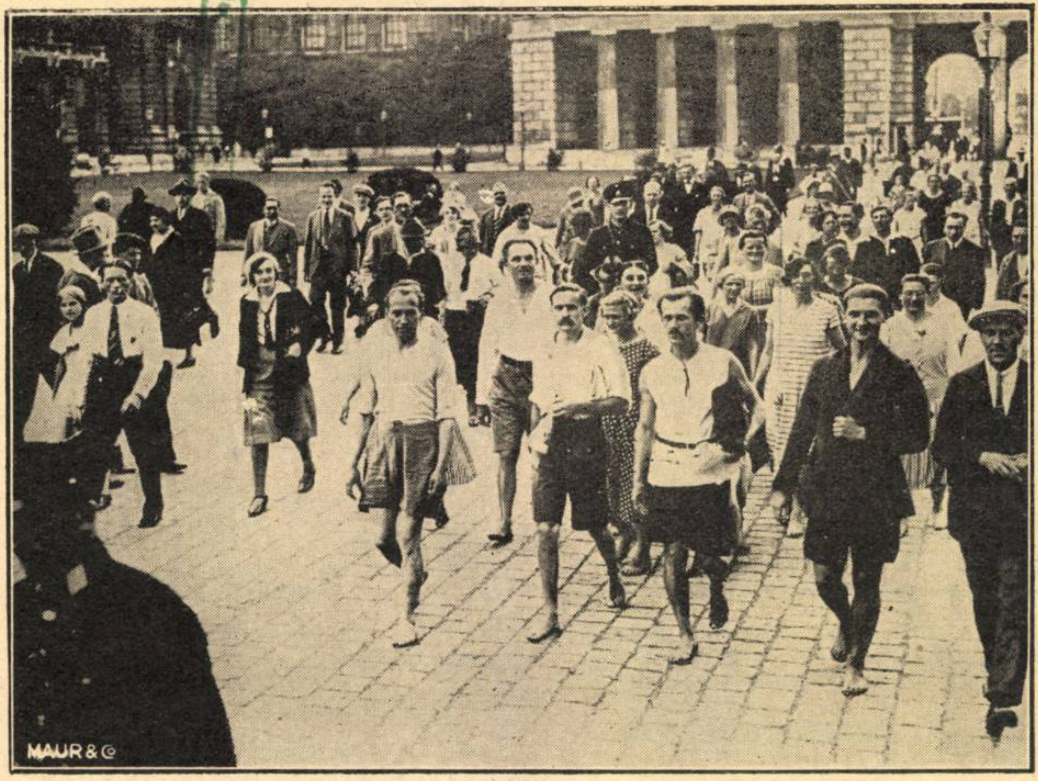

(Photo „The New-York Times“, Ltd., Berlin)
Conducătorul unei societăți higienice a organizat deunăzi la Viena o alergare pe jos cu picioarele goale. Au participat femei, bărbați și copii. Iată aci cortegiul desculților trecând prin curtea fostului palat imperial.

Der Führer einer Gesundheitsgesellschaft veranstaltete jüngst in Wien ein Barfusslaufen, an dem Frauen, Männer und Kinder teilnahmen. Wir sehen hier den Zug der Barfussläufer beim Passieren des Hofes des früheren kaiserlichen Palastes.

Pe căldură tropicală

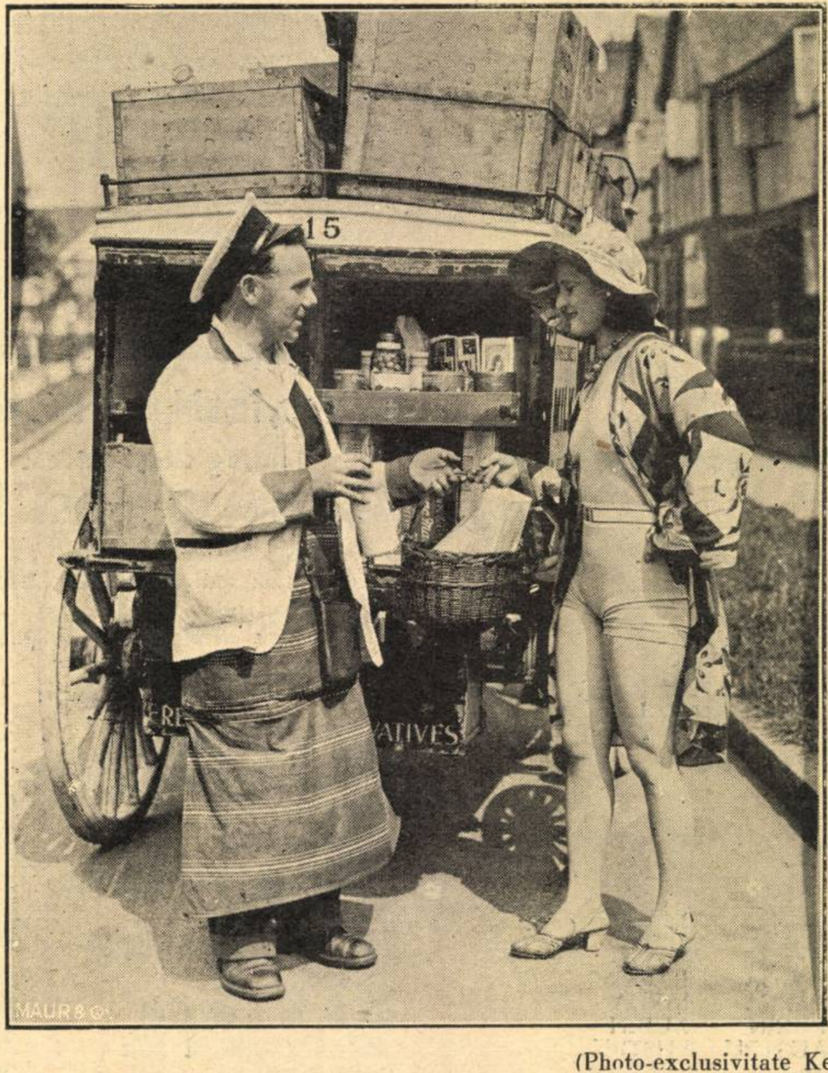

(Photo-exclusivitate Keystone)
Pe căldurile tropicale circulă în împrejurimile Londrei prăvălii din acestea ambulante de răcoritoare de tot felul. Și câte o clientă se prezintă, cum vedem aci, în costum de bae, cu kimono pe spate și cu pălărie mare pe cap.

Während der Hitzewellen verkehren in der Umgebung Londons derartige Wanderläden mit allerlei Erfrischungen. Und hie und da erscheint eine Käuferin, wie oben, im Badeanzug, mit Kimono und Sonnenhut.

JOCURI

PATRAT MAGIC

de *Bun Elefterie*, Bârlad

I	L	U	R	P	D	I	N
U	N	I	A	E	Ş	I	E
E	E	I	D	I	A	T	T
T	N	U	U	D	E	R	O
Ă	Ş	L	U	I	I	P	T
M	U	Ş	R	V	O	E	Ş
N	M	P	Ă	E	T	E	F
A	E	D	D	E	R	E	■

Plecând dintr'un anumit loc şi într'un sens anumit se va afla o cugetare a marelui literat român *Nicolae Iorga*.

JOC IN TRIUNGHIU DIN SILABE

de *Valerian Mihuţescu*, Drăgăşani (Vâlcea).

1. ■ ■ ■ ■ ■
2. ■ ■ ■ ■
3. ■ ■ ■
4. ■ ■
5. ■

Orizontal: 1) Puse bani deoparte; 2) Compoziţiune extrasă dintr'un arbust din America de Sud, care se întrebuinţează ca stupefiant; 3) Inţeles; 4) Loc sub pământ, de unde se extrag minerale combustibile; 5) Notă muzicală.

Vertical la fel.

ENIGMA

de *Pincu A. Saul-Piasa*, Focşani.

Prima parte o găseşti în vatră,
Iar a doua 'n orce şatră;
Partea treia sunt diviziune,
Iar totu 'mpreunat sunt nume
De-oraş... şi nici de cum de regiune.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 26

DUBLU TRIUNGHIU

```
        M
      B A
    T A R
  B A R A
M A R A M U R E Ş
        U L I A
        R I T
        E U
        Ş
```

PALATELE DIN SPANIA

ALICE	ELICE
LABAT	SABAT
HIRTA	CIRTA
ARIEL	URIEL
MASSA	RASSA
BARCA	IARCA
RUBIN	AUBIN
AUSTRU	LUSTRU
Alhambra	*Escurial*

METAGRAMA

COLIBA
COLICA
COLINA
COLIVA

POŞTA JOCURILOR

Fănică Nicolaescu-Balş. — Repetăm — şi ne pare foarte rău — că poşta vă tratează astfel şi nu noi. Să sperăm că pe viitor nu se va mai întâmpla. Premiul vi s'a expediat.

Pincu A. Saul-Piasa, Focşani. — Jocurile de cuvinte încrucişate «M. S. Regele Carol II-lea» şi «Compozitorii» sunt nepublicabile. Inversări, cuvinte fără semnificaţii, cuvinte repetate, etc. sunt motivele excluderii.

Leon Mo'neack, Ismail. — Articolului îi va veni rândul. Aşteptăm jocurile originale.

S. Harzaov, Focşani. — Una din cărţile de vizită păcătueşte: ă—a, s—ş. Aceasta numai la cuvinte încrucişate se poate.

Mălăescu Nicu şi *Bălanu Iuliu*, Craiova. — *NUMAI* la jocurile de cuvinte încrucişate se admite ă—a.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Chicoş Const.-Conschi, Alponse Dobrinescu-Aledo.
Braşov: Alexe Al. Benigal-Alben, Aura I. Tanţu şi Gilly I. Ţinţu.
Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Florica Ettinger, Antonica Zaborovschi.
Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţescu.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Constanţa: Jean Dumitrescu-Goiceanu şi Bebi Navon, Alexandru N. Ivan-Braşov, Nelu şi Ţuţu Navon.
Fălticeni: Mihail Sibechi.
Focşani: Pincu A. Saul-Piasa, Zumer Villy.
Galaţi: Niţă Cotârlici, Ştrul Weinstein, Lică I. Tudose, Carol Weinştein.
Ghirdoveni (Prahova): Vasile Vasilescu, Marioara Roşioreanu, Nicu R. Ionescu.
Iaşi: Paul Dimitriu, Vlad şi Rodica Anghel.
Predeal (Prahova): Elisievici Tr Dan, Elisievici Candid, Colett Aretie Elisievici şi P. Lucreţia Ursianu.
Sinaia: Sarmiza şi Lavinia Marinescu.
Vaslui: Ionescu Şt. Elviva.

In tren, în viligiatură, acasă
nu se citeşte decât
Aventurile lui Arsène Lupin
aventuri senzaţionale cari au făcut celebritate lui MAURICE LEBLANC
Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventuri delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat
Au apărut până acum:
Arsène Lupin, Gentleman-Apaş 30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes 30 „
Arsène Lupin, Acul scobit 30 „
Arsène Lupin, 813 30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin 30 „
Dopul de cristal 30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin 30 „
Triunghiul de aur 30 „
Izbânda lui Arsène Lupin 30 „
Insula cu treizeci de sicrie 30 „
Piatra Miraculoasă 30 „
Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

AU DESLEGAT DUBLUL-TRIUNGHIU ŞI PALATELE DIN SPANIA

Bucureşti: Al Eladescu.
Caracal: Milica Petrescu.
Comani (Olt): Vasile Leontopol.
Bucureşti: Lucicuţa Sch., Anton Cristoforeanu Herşcovici Amalia.
Iaşi: Lică Wechsler.
Ploeşti: Theodor şi Anny Stoicescu.
Râioasa (Teleorman): Jean Leontopol.
Turnu Măgurele: Fănel Delaturnu.
Viespeşti (Olt): Mihai Leontopol.

AU DESLEGAT DUBLUL-TRIUNGHIU ŞI METAGRAMA:

Baia-Mălini: Aurel Bârsan şi Traian Bârsan.
Bucureşti: Radu Gheorghiu.
Buzău: Dan Davidescu.
Constanţa: Fanny şi Sorel Avramescu.
Focşani: Burada Zoe. Anton Popescu.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Virgil, M. Bum. M. S. Weissendorf, M. Şaraga.

AU DESLEGAT PALATELE DIN SPANIA ŞI METAGRAMA:

Arad: Anghel Tomescu.
Bacău: Nathan Schwartz, Sarah Schwartz.
Bucureşti: Carol Soare, Emil Fischer, Bernardt Strulovici, Şt. Negru, Edelstein Emanuel.
Focşani: Antonescu Suzna.
Galaţi: Cohn Dora, Cohn Simon, Ella Goldenberg.
Iaşi: Izu Berenştein, Eugen şi Marin Al. Tonciulescu.

AU DESLEGAT NUMAI DUBLUL TRIUNGHIU:

Băicoi: Ionel C. Ionescu.
Braşov: Nely şi Lya Sandu, Popescu Aurelian, Popescu Vespasian.
Bucureşti: Harry Iosefovici, Nicuşor Muşat, Ionel şi Tanţi Ionescu.
Moreni (Prahova): Dumitru Tocan.
Oneşti (Bacău): Nicolau Em. Gh.
Ploeşti: Vasile M. Tănăsescu.
R.-Vârlea: G. Popescu-Pietrari, N. Pascu, Mişu Nicolaescu, Sofia Pietraru, Lenuţa Marinescu, Gică şi Mişu Pietraru, Petroşanu Dragoş, Trifon şi Horia Popescu, Lizy şi Bibica Popescu, Anny Niculescu, Cuţy Curea, N. Găisoiu, Getta Popescu Nelly Iliescu, Cristian Boicescu, Lucica Munteanu, Zizy Iliescu, Traian şi Cristi Popescu, Cela Criveanu, Virginica Bunescu şi S. Tianicescu, Vaselica şi Coca Popescu, Gali şi Gabriel Manole, Virgil, Vasile şi Niculică Popescu, Florica Rozaru, Getta Niculescu, Mioara Mihalescu, Mioara Andreişescu, Bebe Belici, Pfitzner Eugeniu, Bunea Floriu, Titi Popescu, Titi Ianculescu, Grăsoiu Nicolae, Pascu Şteflea, Paula Nicolae, Popy Ray, Petrescu Nuki şi Ionel Zeama Titti Bădescu.
Reşiţa: Mihuţiu Ghiţă.
Roman: Plut. maj. V. Bucătaru, Zina Atanasiu.
Satu-Mare: Mielu C. Ionescu.
Sighişoara: N. D. Corteanu.
Târgovişte: Tina Goldenberg.
Turnu Măgurele: Max Roştein.
Turnu Severin: Dumitru şi Alexandru D. Bădulescu.

AU DESLEGAT NUMAI PALATELE DIN SPANIA

Bucureşti: Stoica Vasile. Varvara Zahareanu, M. Kiriţescu. Lulu Vlădoianu.
Caracal: Tina Ionescu.
Craiova: Didina şi Ana Klein.
Drăgăşani (Vâlcea): George Rădulescu.
Giurgiu: Olimpia Cădere.
Oradea Mare: Tony şi Lacia Daia, Alexandru O. Oţeleanu.

(Urmează în pag. 701).

Soare veşnic... apă albastră...

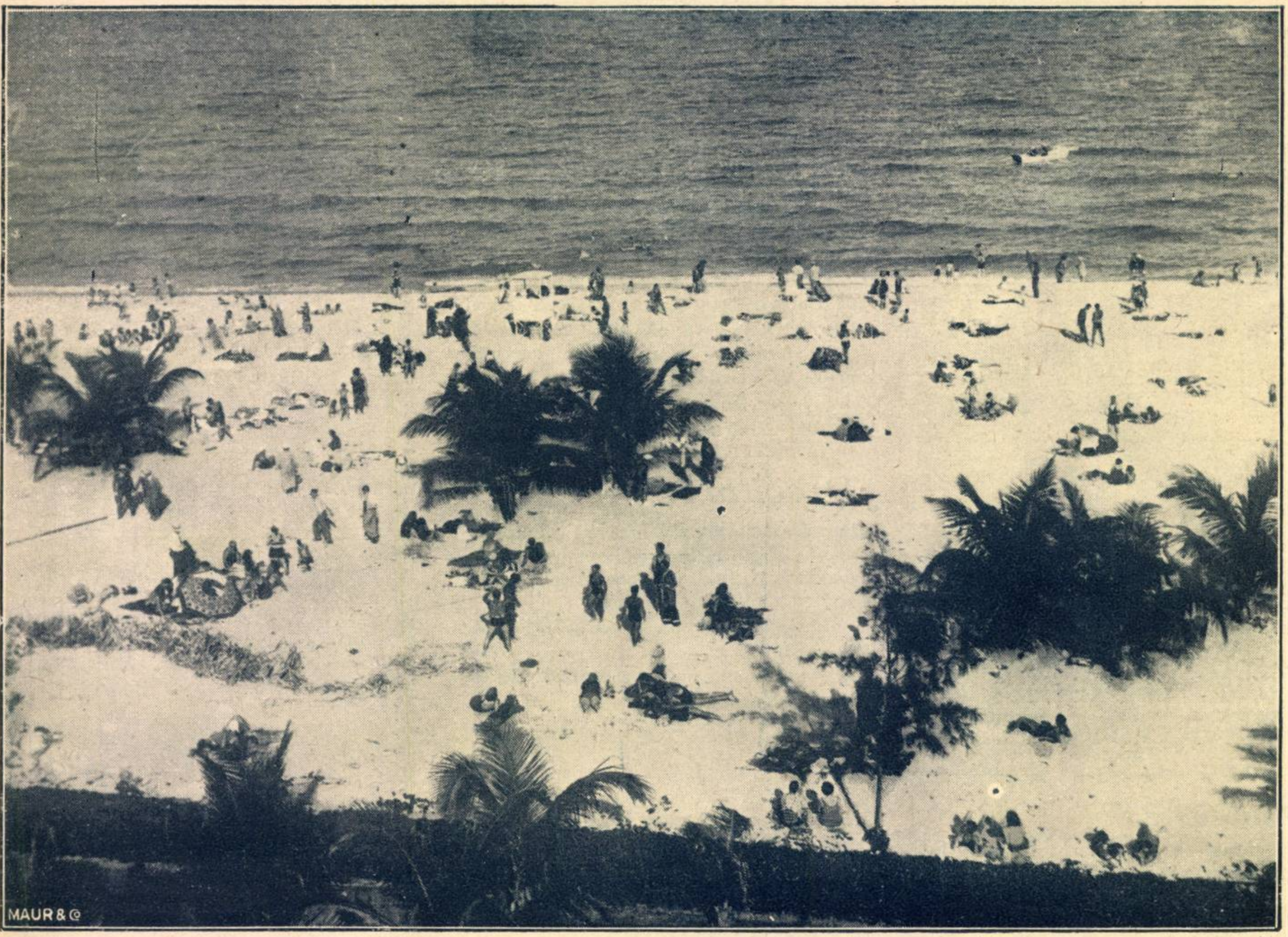

(Photo „The New-York Times", Ltd., Berlin)

Soare veşnic, apă albastră şi o largă plajă albă, — acesta e locul unde petrec eleganţii vizitatori ai localităţii Miami, acest Eldorado al Rivierii americane. Fotografia noastră ne dă o rară privelişte a mişcării depe plaja aceasta.

Soluţiile jocurilor

(Continuare din pagina 700)

AU DESLEGAT NUMAI METAGRAMA:

Bălţi: A Pădureanu, Solomon şi Surica Iosefovici.

Bârlad: Constantin Simionescu, Radu şi Eugen Bădulescu.

Bucureşti: Băltăţeanu Dumitru, Evelina Morgenstern, Gabriel Ştefănescu.

Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.

Iaşi: Octavian Stelescu, Mady Horowitz

Turnu-Severin: Zoe Marinescu, Anghel Marinescu.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul dublului-triunghiu: Pfitzener Eugeniu (R.-Vâlcea).

Premiul palatelor din Spania: Anny Stoicescu (Ploeşti).

Premiul metagramei: Strul Weinştein (Galaţi).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

AU MAI DESLEGAT TOATE JOCURILE DIN «O. L.» No. 25:

Bucureşti: Gella Derioiu şi Paulina Dumitrescu, Irina Daşchevici.

Mizil: Const. I. Diaconescu.

AU MAI DESLEGAT JOCUL MUZICAL «O. L.» No. 25:

Bucureşti: Gella Derioiu şi Paulina Dumitrescu, Irina Daşchevici.

Insurat cu mama sa

Intr'un sat olandez o tânără pereche fusese căsătorită civil şi urma să se facă şi căsătoria religioasă. Membrii familiei, amicii, cunoscuţii şi mulţi curioşi umplură biserica. Tânăra pereche şedea pe scaune, în aşteptarea preotului care să procedeze la cununie.

După lege, preotul trebue să se convingă întâi dacă s'a oficiat în bună regulă căsătoria civilă. De aceea el examină întâi cu atenţie actul de căsătorie civilă. Dar ce constată? După indicaţiile din acest act, mirele era cununat cu... mama sa.

Preotul înştiinţă pe părinţii tinerei perechi şi toţi cei din biserică aflară imediat cum stau lucrurile. Era o consternare generală.

Se recurse la unica soluţie posibilă: actul de stare civilă fu trimis la Primărie, unde funcţionarul stării civile trebui să recunoască, bine înţeles, că comisese o greşeală, trecând în act numele mamei în locul numelui miresei.

După ce se făcu rectificarea cuvenită, preotul putu oficia cununia religioasă

NOU: A APARUT

KLABUND
BORGIA
ROMANUL UNEI FAMILII
IN ROMÂNEŞTE DE VICTOR RODAN

Acest roman neintrecut ca factură, evocă într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Machiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp inspăimântător. Se găseşte la toate Librăriile şi la Editura „Eminescu"
S. A. Bucureşti I, Str. Saligny, 2

PAGINA FEMEII

Nou costum de plajă

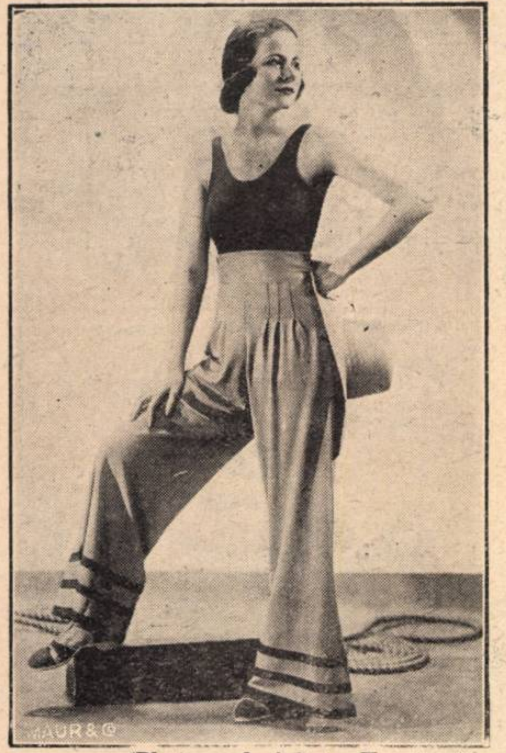

(Photo-exclusivitate Keystone)
Nou costum de plajă, din jersey bleu, cu pantaloni largi şi o tăetură din cele mai originale.

Gânduri

Nenorocirea e mai uşor de suportat decât teama de ea. *Ducis*

*

Dumnezeu iubeşte mai mult dreptul decât forţa. *Henri IV*

Sfârşitul „domnişoarei“

Femeile alese în Camera deputaţilor din Cehoslovacia au depus acolo un proiect de lege din iniţiativă parlamentară, care propune ca toate femeile profesioniste şi toate femeile nemăritate de peste 21 de ani să aibă dreptul de a purta titlul de «doamnă».

Proiectul mai prevede ca titlul acesta să fie acordat de autorităţi cu decret special. Când există motive profesionale, familiare sau politice, decretul poate fi acordat şi domnişoarelor de mai puţin de 21 de ani.

Legea vrea să apere în modul acesta, în primul rând, pe mama necăsătorită.

Precizare

Un medic de origine meridională, căsătorit cu o frumoasă actriţă de operetă, şedea într'o zi, cu amici, la o masă, pe terasa unei cafenele din Paris.

Deodată, unul din ei arată o pereche şi strigă:

— Ia spune, doctore: doamna de colo nu e soţia d-tale?

— Soţia mea cu d-nul acela? Eşti nebun?

— Dar seamănă leit cu ea. Şi.. ce Dumnezeu! Tot ea este, o recunosc...

— Iţi spun că nu e soţia mea.

— Aida de!... O recunoaştem toţi. Ea este, la braţul acelui individ.

— In momentul acesta nu e soţia mea, preciză, atunci, cu bună dreptate, soţul.

O pildă

— Toate materiile explozibile se termină cu «ita»: dinamita, ecrasita, etc... Poţi să-mi dai altă pildă, Georgică?

— Da, mătuşa noastră Iudita!

Rochie uşoară

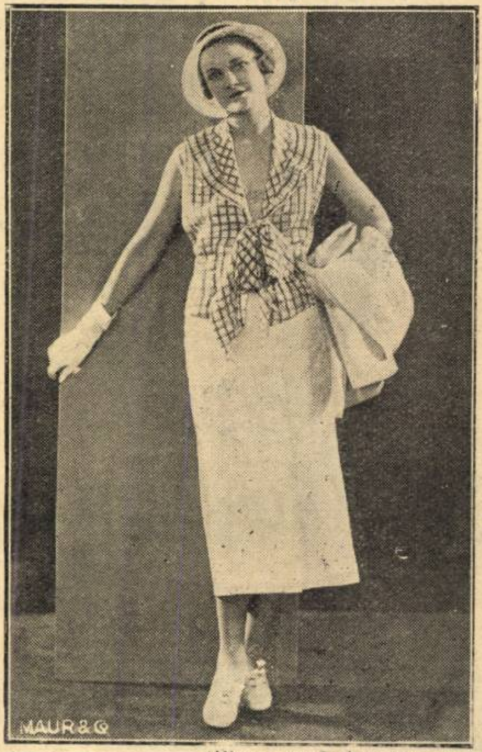

(Photo-excl. Keystone)
Rochie de dril pentru zile calde, cu un sweater fără mâneci, din voal roşu cu alb, gulerul terminându-se cu un nod foarte lat pe piept.

Ziua modei la alergările din Berlin

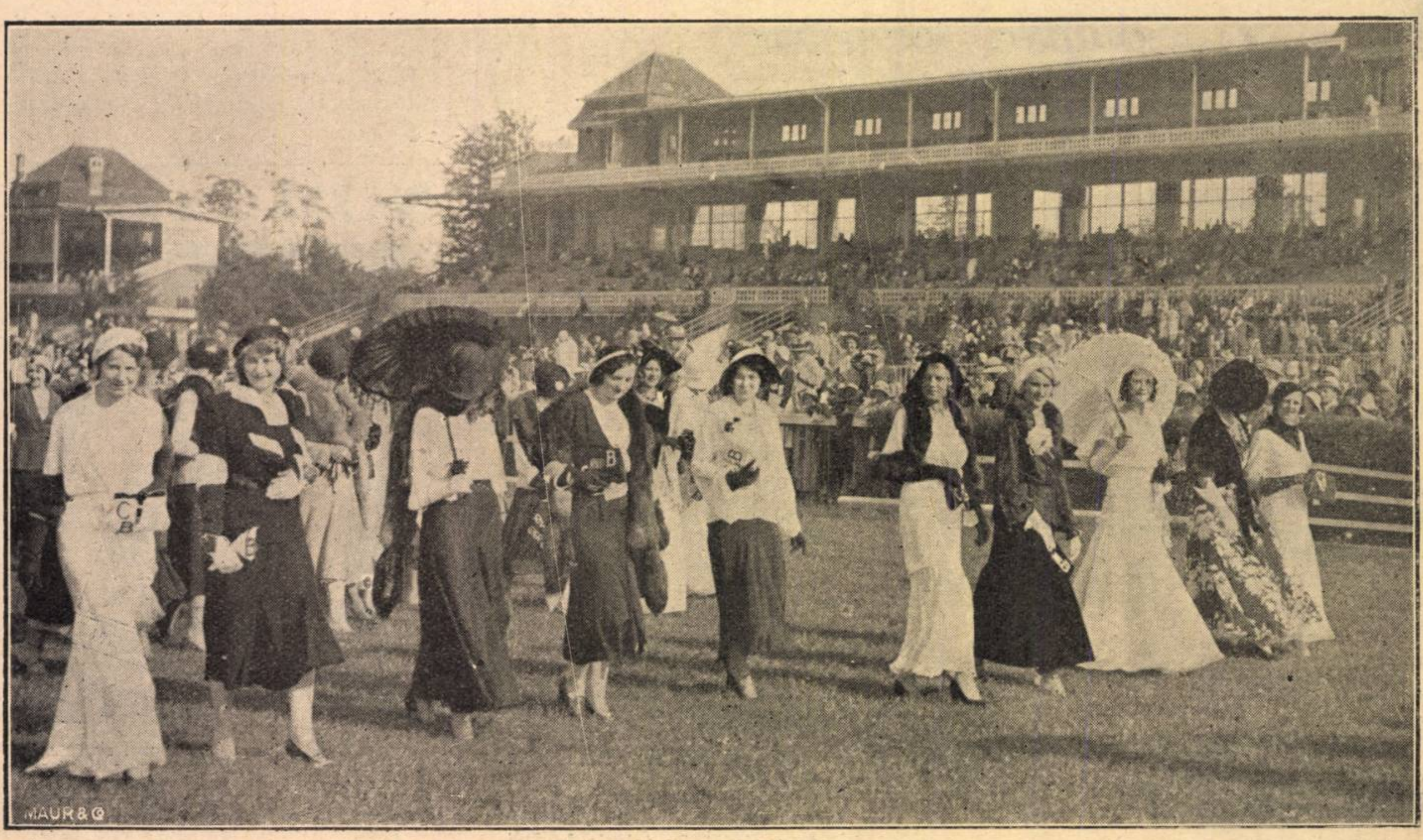

(Photo „The New York Times", Ltd.. Berlin)
La hipodromul din Grunewald (Berlin) s'a introduš, caşi în alte părţi, o zi a modei, când manechinele marilor case de croitorie îşi prezintă noile creaţiuni. Iată aci recenta „alergare" a acestor manechine.

Poet sovietic laureat

La Moscova s'a dat de curând o serată în cinstea poetului Demeon Bedwy.

Profesorul Efremin a făcut elogiul poetului, care a scris în douăzeci de ani 130.000 de versuri bolşevice. Dacă poemele acestea s'ar publica în rânduri pline, ca proza, opera lui Bedwy ar forma 20 de volume de câte 400 pagini, iar publicate în formă lirică, 60 de volume.

Aviator ucis

MAUR & C°

(Photo „The New York Times")

Aviatorul Shirley Short, care s'a prăbuşit cu aeroplanul ziarului „Chicago Daily News" şi a murit împreună cu cei trei însoţitori ai săi.

Uraganul care dărâmă pereţi

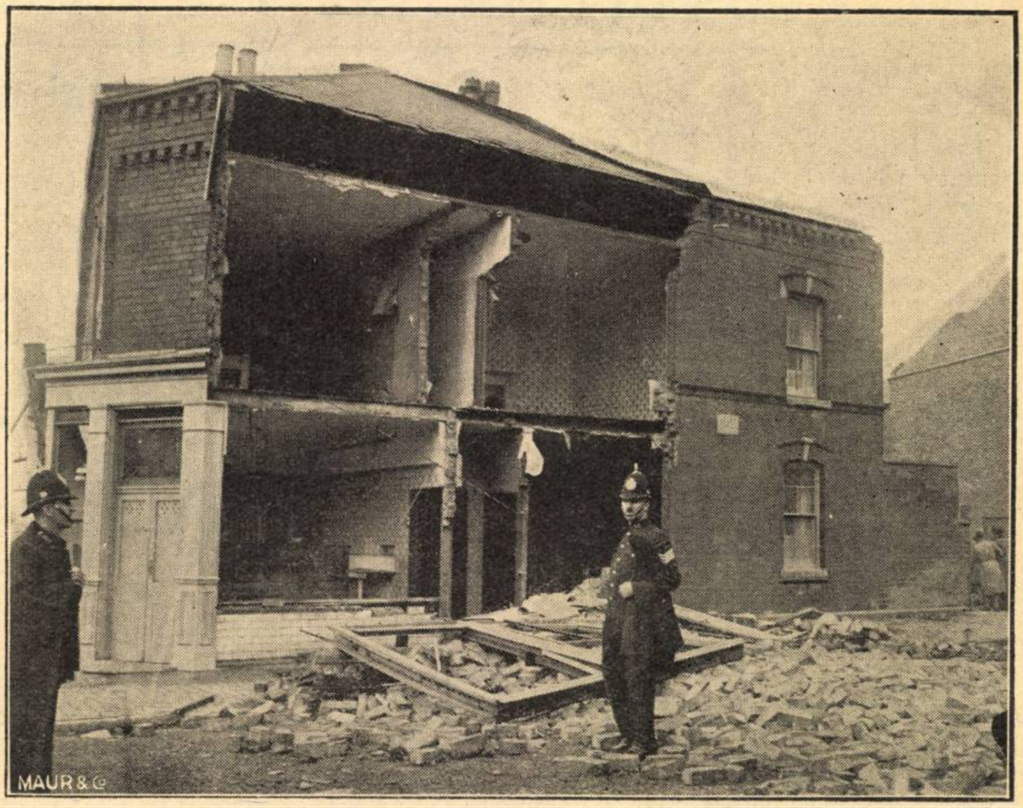

MAUR & C°

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un adevărat ciclon s'a năpustit zilele trecute asupra oraşului Birmingham din Anglia, pricinuind mari pagube. Intr'o stradă, a smuls pur şi simplu unul din pereţii unei case, lăsând'o în starea în care o vedem mai sus.

In pyjama pe stradă

Valul de căldură ce s'a abătut de curând asupra Americei, a avut la New-York consecinţa că cea mai mare parte dintre locuitori umblă ziua pe străzi în pijama.

Pe când acum câţiva ani se comunicase lumei ştirea senzaţională că în unul din oraşele din Statele Unite un domn îndrăsnise, pe căldură dogoritoare, să se prezinte în pyjama pe stradă, acum aproape toată populaţia din New-York poartă ziua întreagă pyjama.

Se plimbă în pyjama soţia milionarului, o poartă la muncă lucrătoarele din fabrici, seara se prezintă în pyjama, în saloanele de recepţie, bărbaţii şi femeile. Şi o poartă în culorile care le şed mai bine.

Se întrebuinţează tot felul de stofe, numai cele de lână nu. Femeile îşi împodobesc pyjamalele cu broderii sau picturi reprezintând peisagii, vapoare, scene de vânătoare, basme, etc.

Ziarele afirmă că femeilor le şade foarte bine în pyjama, dar că bărbaţii par a fi nişte caricaturi proaste de băieţandri. In genere însă, pyjamaua e considerată ca mare progres. Dar s'a născut întrebarea: «Dacă se poartă pyjama la dejun, la celelalte mese, la ceai, la tennis şi la serate muzicale, ce să îmbrace omul când se culcă?»

Unul din ziare a făcut observaţia spirituală că dacă îmbrăcămintea din cursul zilei e atât de lipsită de formele convenţionale, nu este exclus ca toaleta de noapte să devie foarte ceremonioasă.

Vagon de marfă prăbuşit pe stradă

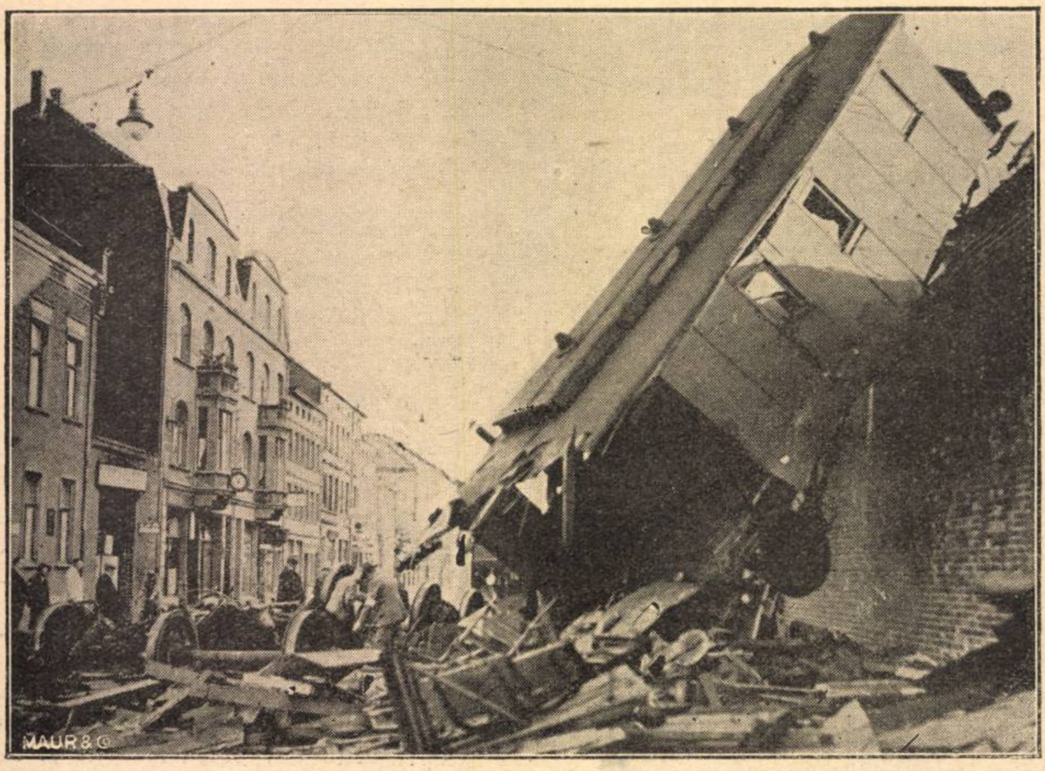

MAUR & C°

(Photo „The New-York Times", Ltd., Berlin)

De curând s'a produs la Düren (Germania) un accident de cale ferată: un vagon de marfă a deraiat şi s'a prăbuşit depe şine în mijlocul străzii, după cum se poate vedea aci.

Jüngst ereignete sich in Düren (Deutschland) ein Eisenbahnunglück: ein Güterwagen entgleiste und stürzte von dem Geleise hinunter auf die Strasse, wie auf unserem Bilde ersichtlich.

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

UN LEU

Vecinul: Uite, băete: fiindcă ai curățat atât de bine zăpada din fața casei mele, o recompensă: iată un leu.

Ionel (bagă, tăcând, banii în buzunar).

Vecinul: Dar bine, Ionele! Ce spune un băețaș când i se dă un leu după ce a curățat bine zăpada?

Ionel Tăticu mi-a spus că mă bate dacă mai înjur!

CUM MOR EI?

Pacientul: D-le doctor... Ești sigur că am pneumonie? Mulți doctori pun diagnoza de pneumonie și bolnavii mor apoi de altceva!...

Medicul (potrivindu-și ochelarii și privind pe pacient cu un aer de demnitate rănită): Domnule!... Când pun eu diagnoza «pneumonie», bolnavii mei mor de pneumonie și nu de altceva!...

Explicabil

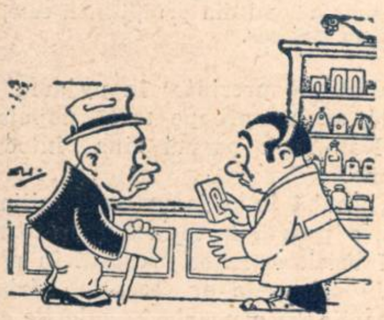

Coaforul: Mă miră că leacul meu de păr nu a dat niciun rezultat.
Clientul: Am băut până acum două sticle, și părul tot n'a crescut!

DEȘTEPTACIUNE

— Domnule, chiar acum un străin a intrat în automobilul dv. și a plecat cu el...

— Drace! Și cum era individul?

— Nu m'am uitat la el, — dar știu numărul automobilului!

RIPOSTA

Oratorul: V'ași ruga, d-lor. să faceți puțină liniște. Cu gălăgia aceasta nu pot să aud nici propriul meu cuvânt!

Un glas din public: In tot cazul nu pierzi mult!

VORBA POTRIVITA

Șeful canibalilor: Mai ai de spus ceva înainte de a te mânca?

Victima (un orator public): Imi dați voe să vă spun câteva cuvinte despre avantagiile canibalismului?

AFACERE

— Ce-ți trebuesc atâția șoareci, băete? Deabia eri ai prins unul!

— Ii pun în odaia mătușei mele Ana și apoi ea mă cheamă să-i scot și îmi dă câte un pol!

Mai natural

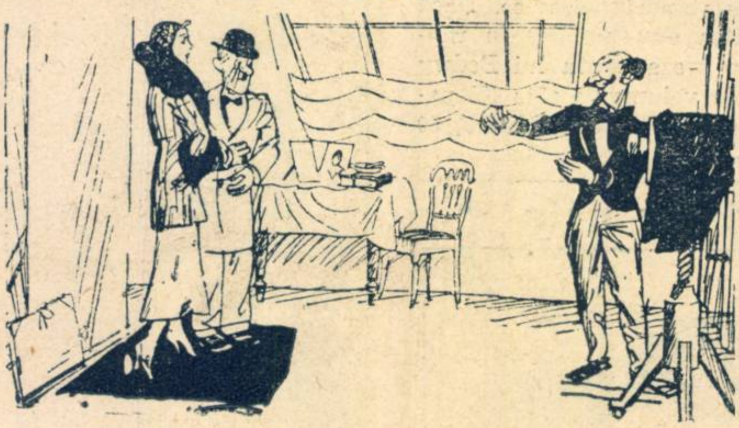

Fotograful: Fotografia ar părea mai naturală dacă soția dv. și-ar pune mâna pe umărul dv.
Soțul: Mai natural ar fi dacă ar băga mâna în buzunarul meu!

FILOSOFIE

— Ferește-te de bărbați! zise o mamă unei fiice. Nu trebue să le dai nici degetul cel mic.

— Căci vor apoi mâna? întreabă fata.

— Nu, fetițo, zise mama, tocmai asta e nenorocirea: mâna n'o cer!

VIRGULA

Savantul ținea mult ca manuscrisele sale să fie ireproșabile. Vai de secretara care nu era exactă la punctuație!..

Intr'o seară, se auzi clopotul de la intrare sunând cu timiditate. Menajera se duse la ușă și întrebă:

— Cine-i acolo?

— Eu, secretara. Te implor să mă lași să intru. Am uitat o virgulă!...

Menajera îi făcu pe plac. Secretara dispăru pentru câteva secunde în birou și plecă apoi, vădit ușurată.

Când sosi acasă, savantul întrebă pe menajeră:

— S'a întâmplat ceva în lipsa mea, d-nă Popescu?

— Nimic deosebit. d-le profesor. A fost aci numai dactilografa și și-a luat virgula uitată!

Ca nuca'n perete

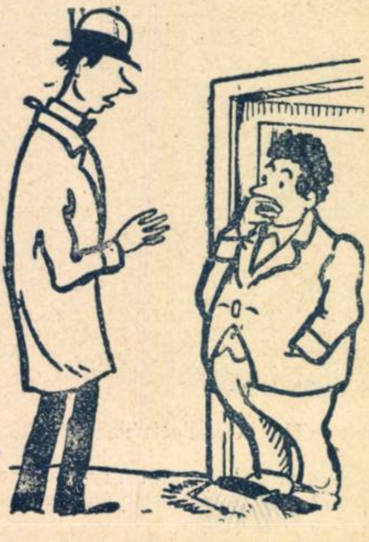

— Sunt invitat la o nuntă și am venit să te rog să-mi împrumuți fracul tău!

De-a avionul

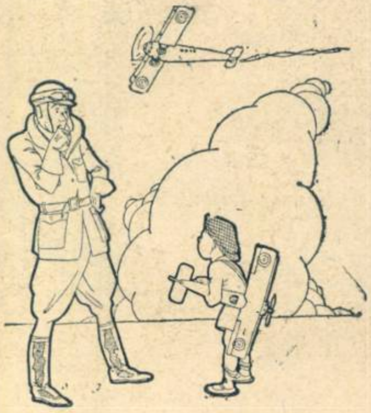

— V'ași ruga să-mi arătați drumul spre China!

SUBIECT SCHIMBAT

O actriță discută de peste un ceas cu un cunoscut, și unica temă a convorbirei e persoana ei.

In cele din urmă actrița grăește:

— Am vorbit destul despre mine. Să mai vorbim și despre d-ta. Spune-mi te rog: ce părere ai despre rolul meu în piesa cea nouă?

CONTRA SGOMOTULUI

— E groaznic cu gramofonul vecinilor noștri, care nu mai tace!... Inchide te rog ușa!

— Dar e închisă!

— Atunci trage zăvorul!

SUPRIMAREA

D. X... a depus la Teatrul Național o piesă în patru acte și primește dela directorul general o invitație să se prezinte la birou. D. X... crede că piesa i-a fost acceptată și nu mai poate de bucurie.

Directorul îl primește și îi spune:

— Cred că o să meargă. Piesa d-tale va fi jucată, dar patru membri ai comitetului de lectură cer suprimarea unui act.

— Foarte bine. Il voi suprima!

— Mai este însă ceva: cei patru membri cer fiecare suprimarea altui act.

Ce pot vedea călătorii prin ţări străine

1. Pe turnul clădit în 1386 al castelului landgravial din Eschwege (Germania) se află un orologiu cu un cavaler, care anunţă prin cornul său fiecare eră. — 2. O serie de Micky-Maus din porţelan fin. — 3. O ceremonie nupţială în Coreia: mirele primeşte binecuvântarea preotului înainte de cununie. Mireasa e a doua din stânga, cu faţa pudrată, conform datinei. — 4. Un elefant foarte îndemânatec, care umblă printre numeroase pălării de pae fără a călca vreuna. — 5. Indigene deţinute în penitenciarul din St. Kitts, India, sparg pietre întocmai caşi ocnaşii bărbaţi. — 6. Răsboinicul de mai sus e un Adonis indigen din Zululand (Africa), a cărui îmbrăcăminte se compune toată dintr'un şorţuleţ de piele.

(Photo „The New-York Times". Ltd.. Berlin. şi Keystone)

Cum s'a născut telefonia fără fir?

Convorbiri între Londra şi Roma.-Un concert prin telefonie fără fir.- Ce ne va aduce viitorul?

Telefonul a fost inventat în 1877 de un lucrător american, Graham Bell, şi fu considerat ca cea mai extraordinară invenție a veacului trecut. Ce altă minune putea fi mai mare decât transmiterea vocii omeneşti la distanță, printr'o simplă sârmă!

Telefonul lui Bell era, ce-i drept, foarte rudimentar: transmitea vocea cu totul schimbată şi pe o distanță foarte mică!

In timp de 30 de ani, telefonia a făcut progrese mari, dar limitate. Dacă o telegramă se poate trimite din Europa în America de Sud şi Oceania, o convorbire telefonică nu se poate face decât pe o distanță de cel mult 3-4000 km.

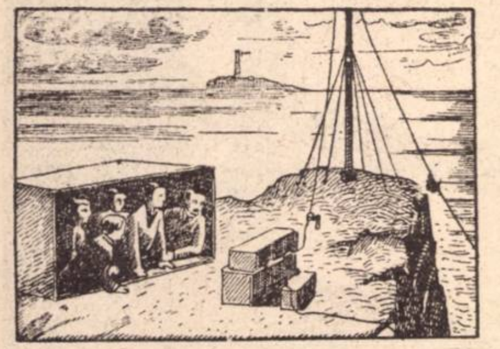

Marconi şi colaboratorii săi primind la Lavernock, în ziua de 14 Mai 1897, prima telegramă fără sârmă.

In limbajul electric se spune că rezistența firului pe o lungime foarte mare micşorează intensitatea curentului electric, aşa fel că nu-şi mai poate îndeplini scopul la postul receptor; deci vocea «se perde pe sârmă».

CONVORBIRI ÎNTRE LONDRA ŞI ROMA

Telefonia fără fir deschide noui perspective în progresul telefoniei. Dacă pare minunat să poți convorbi printr'o sârmă, e şi mai uimitor să conversezi prin «nimic». Mediul transmițător e invizibil pentru ochii noştri, dar există pentru aparatele anume construite, care traduc vocea în unde electrice, pentru a retraduce apoi aceste unde în voce, la destinație.

Succesul obținut în încercarea făcută de curând, între Londra şi Roma, a întrecut toate aşteptările.

Un post englez de telefonie fără fir a putut să transmită la Roma două mesagii: primul adresat de Scialoja lui Nitti, al doilea trimis de preşedintele presei britanice preşedintelui Asociației presei italiene. *Depărtarea dintre cele două posturi e de 1500 km.*

«Radiotelefonia» (telefonia fără fir) are un frumos debut în practică; până acum a fost utilizată numai în experiențe pur ştiințifice.

Savanții americani experimentează şi ei radiotelefonia, şi au obținut până acum succese din cele mai frumoase. Telefonia fără fir face progrese vertiginoase, *şi se aşteaptă în curând o adevărată revoluție în acest nou domeniu al technicei.*

Prima experiență mai interesantă datează abia din toamna anului 1915.

In acea epocă generalul Ferrié, directorul radiotelegrafiei militare franceze, a încercat să prindă pe Turnul Eiffel cuvintele lansate în largul lumii de un post american! Din nefericire nu s'a putut distinge decât un singur strigăt: «Good bye» al operatorului.

Experiențele au continuat cu succese tot mai promițătoare, mai cu seamă de la întrebuințarea unei lămpi cu 3 electrozi, care poate emite şi primi unde hertziene, făcând posibil totodată a se întrebuința după voie radio-telegrafia sau radiotelefonia.

Tot ce inventează geniul omenesc trebue să fie întrebuințat în războí; altfel, la ce ar putea folosi!

Deaceia şi telefonia fără fir a găsit un câmp larg de aplicații în măcelul european, *Astfel, escadrile întregi de aeroplane aveau instalate aparate radiotelefonice, pentru a înştiința comandamentul de operațiile în curs sau a primi ordine la distanță, în timpul raidurilor de noapte.*

*

După încheerea armistițiului, telefonia fără fir a început să fie întrebuințată în scopuri mai frumoase.

Construcția lămpilor puternice a permis să se telefoneze pe distanțe tot mai apreciabile.

La început mergea greu, şi frazele ajungeau deformate, unele litere—cum este *i* şi silabele cu *i* — nu se puteau transmite la distanțe atât de mari, ca bunăoară vocala *o.*

Acest defect de transmitere a putut fi remediat, şi astăzi telefonia fără fir e tot atât de clară ca şi telefonia ordinară.

Totuşi radiotelefonia mai necesitează câteva progrese pentru a deveni cu totul practică.

In Franța, un post telefonic simplu a fost pus în comunicație cu o stațiune de T. F. F. dela Issy-les-Moulineaux, şi s'a putut transmite prin acest mod o serie de cuvântări. Conversația a mers însă destul de greu.

In Anglia se studiază acum de către Compania «*Marconi*», modul de a se putea proteja conversațiile, pentru a fi independente de emisiunile altor posturi.

Se crede că în curând va fi posibil ca două posturi să converseze prin telefonie fără fir, aşa fel, ca să nu împiedice alte posturi ce ar comunica în acelaş timp.

Această protecție pare a fi dată de cadrele mobile de oarece undele de T. F. F. pot fi primite cu ajutorul unui cadru, legat de un ascultător telefonic ce se învârteşte în jurul unui ax vertical. *Când planul acestui cadru e în direcția postului transmițător, recepția poate fi transmisă; din contra, când e perpendicular, nu e nici-o recepție.*

Acest procedeu permite separarea conversațiilor fără fir: radiotelefonia va putea deveni astfel utilizabilă de marele public.

UN CONCERT PRIN TELEFONIA FARA FIR

O experiență din cele mai frumoase s'a făcut de curând cu ocazia unui concert dat de celebra cântăreață Melba, care a avut loc la Chelmsfort (30 km. de Londra). Concertul a putut fi ascultat simultan prin telefonie fără fir, la Londra, Paris, Madrid, Roma, Berlin şi Christiania.

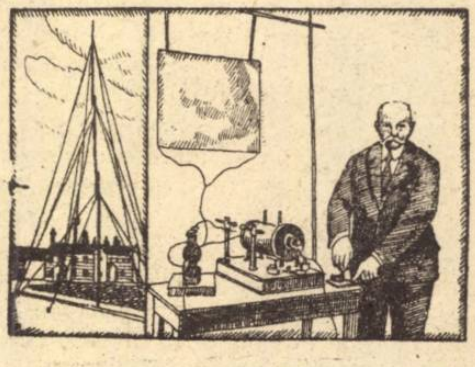

In stânga : *antena lui Marconi din Newhaven.* — In dreapta : *un colaborator al lui Marconi inaintea primului aparat de emisie construit la Bologna in 1895.*

Această experiență, organizată de ziarul «Daily Mail», a avut un succes neaşteptat: auditorii au distins cele mai delicate nuanțe ale vocii şi chiar detaliile acompaniamentului la piano.

*

Ce ne va aduce viitorul?

Să fim optimişti. Viitorul va fi al ştiinței.

Dacă până astăzi tot ce a inventat geniul omenesc a fost întrebuințat mai mult în răul omenirii, în viitor însă, ştiința va avea cele mai frumoase perspective, va face progrese incomparabil mai mari decât cele de astăzi şi va fi întrebuințată numai pentru binele tuturor.

Oamenii fericiți ai viitorului vor călători cu aeroplanul şi vor asculta concerte din toate depărtările planetei. Şi atunci telefonia fără fir nu va mai comanda gurilor de foc, nici submarinelor din largul mării, ci va contribui la perfecționarea şi fericirea omului. Din sclav al naturii, omul devine stăpânul ei, şi dela înălțimea inteligenței sale tronează deasupra legilor universului, sfidând spațiul şi timpul, înfruntând gravitația, răpind focul din cer şi frângând fulgerele lui.

L. F.

Romanul unui om urât

Un proces intentat de curând la Paris a desvăluit soarta cu adevărat romantică a unui om, care şi-a început neobişnuita carieră ca «obiect de curiositate» într'o baracă din Montmartre, a devenit apoi în America milionar şi şi-a părăsit într'o zi vila, spre a se putea scufunda din nou în vârtejul Parisului. Peripeţiile soartei sale au fost platforma marelui proces de moştenire, printre ale cărui surprize se poate socoti şi faptul că omul acesta a fost bigam până la sfârşitul vieţii sale, iar copiii din ambele căsătorii au cerut averea lăsată de tatăl lor.

Procesul promite să devie interesant şi din punct de vedere juridic. Dar mult mai sensaţional e din punct de vedere psihologic. A devenit realitate un roman foarte bogat în peripeţii şi în acelaş timp atât de improbabil, cum nu-l născocesc de obicei decât scriitorii inventivi.

Unii vizitatori mai bătrâni ai Montmartre-ului îşi mai amintesc de o «curiozitate» din cartierul acesta de petreceri.

Printre numeroasele bărăci, la care publicul cu puţină dare de mână putea admira pe omul cel mai mare şi cel mai mic din lume, pe femeia fără pântec, fata electrică şi alte tipuri anormale, era şi o baracă micuţă, unde se putea vedea, pentru zece centime, «omul cel mai urât din lume».

Acest cel mai urât om din lume era în adevăr un monstru cu înfăţişare respingătoare. Obrazul era strâmbat, unul din ochi era prea mare, cellalt prea mic, nasul monstruos, buzele tare umflate şi pielea de o culoare neobişnuită.

In primul moment se putea crede că omul acesta poartă o mască. Dar nu era aşa, căci Paul Dosseret — aşa se numea acest om de plâns — era în realitate un monstru. Când îndrăsnea uneori, mai ales noaptea, să iasă din baraca sa, îşi punea o mască, spre a nu fi hârţuit. Şi e explicabil că Paul Dosseret nu primea un onorariu princiar.

In capul său mare zăcea însă un creer puternic. Indărătul feţei pocite trepida o inteligenţă rară.

Cum Dosseret era silit să stea aproape tot timpul între cei patru pereţi ai bărăcii sale, el dispunea de timp suficient spre a gândi. Citea, se instruia şi se interesa în special de problemele tehnice.

Intr'o zi a construit un nou sistem de ciocan cu aburi. Modelul îl făcu cum putu, în odaia sa, cu mijloace primitive şi sărăcăcioase.

Printre cunoscuţii săi era şi un chelner, căruia îi vorbi de invenţia sa. Chelnerul, care lucra într'un mare hotel, arătă desenurile noului ciocan unui fabricant american care locuia în hotel. Fabricantul examină schiţele, chemă pe Dosseret, şi după două săptămâni îl luă cu dânsul în America.

Timp de patru ani Dosseret lucră în fabrică, apoi deschise un atelier propriu şi deveni, în cele din urmă, şi el fabricant. Mai târziu se căsători şi avu doi copii.

Veni atunci surpriza: Dosseret fugi din America, fără a-şi înştiinţa soţia şi copiii că pleacă în Europa. Se statornici la Paris şi se căsători acolo a doua oară. Soţia sa născu o fată.

Acum doi ani, Dosseret a murit de apoplexie cardiacă şi deabia acum, văduva rămasă în America a reuşit să afle adresa văduvei a doua şi să ceară prin justiţie, în numele copiilor ei, moştenitori legitimi, restituirea averei de peste un milion de franci francezi, dată copiilor săi din a doua căsătorie.

Dovada cu avionul

Din Papuasia (Oceania) ne vine o istorie de conversiune foarte modernă şi foarte curioasă.

Un întreg sat din aceste depărtate paragini, satul Kuni, s'a convertit la religia catolică în urma trecerii unui avion deasupra satului. Ce legătură, se vor întreba mulţi, poate să existe între un aeroplan şi catolicismul? Ei bine, iată:

Scena se petrece într'o zi din luna trecută.

Locuitorii din Kuni aud deodată în aer un sforăit neobişnuit. Bătrânii satului cercetează, speriaţi, spatiul, dar, în ciuda experienţii lor, nu-şi pot explica fenomenul. Musca neagră pe care o zăresc deasupra capului, să fie cea care produce toată gălăgia care creşte din minut în minut? Nu li se pare verosimil.

Şi toată lumea îngenunchiază şi se roagă, ca să conjure necunoscutul flagel care anunţă — cine ştie? — poate sfârşitul lumii...

In momentul acela apare un catechist. E înconjurat şi întrebat:

— Ce să fie sgomotul acesta?

Şi el explică:

— E un avion. Nu vă temeţi: n'o să vă omoare. Albii sboară în lăzi mari cu aripi. Mi-a spus'o misionarul şi v'am spus-o şi vouă. Dar voi n'aţi vrut să mă credeţi. Vedeţi totuşi că e adevărat. Tot aşa e când vă spune misionarul că există un cer şi un iad. El nu minte, şi focul veşnic vă aşteaptă dacă nu vă botezaţi.

Argumentul prinse.

Indigenii se uitară lung la fanatica pasăre, şi după câtva timp se botezară patruzeci dintre ei.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Trebue să citiţi

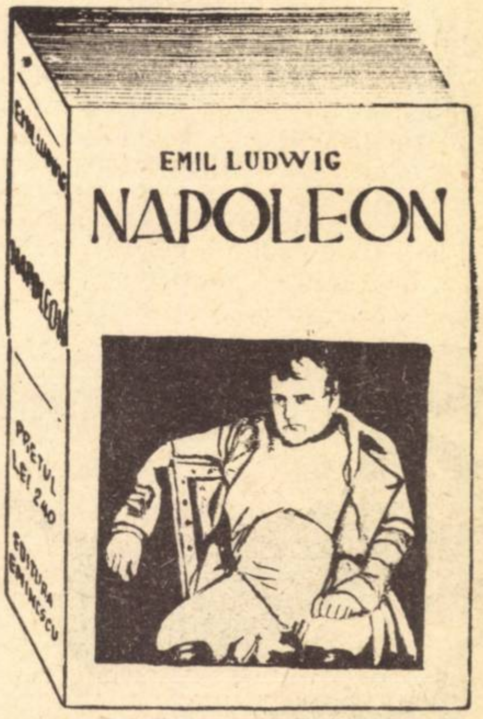

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghel Saligny No. 2.

OGLINDA LUMII

9 IULIE 1931
ANUL X No. 28

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Trebue să fie un deliciu să trăeşti în intimitatea artistelor de cinema din Hollywood
alcov, care o înfăţişează mai sus pe frumoasa Jeanette

18 IULIE 1937 ANUL X No. 29

OGLINDA LUMII

10 LEI

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

Joan Crawford, una dintre cele mai stranii actrițe de film din America, are ochii atât de hipnotici, încât cu greu puteți rămâne indiferenți în fața lor.

„OGLINDA LUMII“
16 Iulie 1931
No. 29
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Milioanele lui Max Linder

Se anunţă din Paris:

Amintirea tragediei care a pus capăt carierei unuia din cei mai celebri şi însemnaţi comici ai ecranului, Max Linder, se redeşteaptă acum în cadrul unui proces care provoacă un deosebit interes.

Se ştie că Max Linder a fost găsit mort, în toamna anului 1925, împreună cu soţia sa, într'un hotel din Paris. Secretul continuă să învălue împrejurările amănunţite ale acestei duble drame. Sigur e numai că Max Linder înghiţise o foarte mare doză de veronal şi că o arteră a soţiei sale era deschisă când i s'a găsit cadavrul. I se scursese tot sângele.

Hotărâse oare perechea să se sinucidă de bună voe? Avusese loc o dublă sinucidere, ori o crimă urmată de sinuciderea făptaşului? Cercetările judiciare nu au putut lămuri pe deplin chestia aceastea, deşi se pare că familia lui Linder şi rudele soţiei sale au făcut tot ce era cu putinţă spre a deslega enigma.

Oricum ar fi, pe masă era o scrisoare de adio, în care Max Linder spunea:

«Las toată averea fetiţei mele Maud, a cărei educaţie să fie încredinţată fratelui meu. El să administreze şi averea mea de aproape opt milioane franci. Ultima mea dorinţă e să se ofere fiicei mele o educaţie care să-i dea putinţa de a deveni odată o femee cinstită şi de a poseda virtuţile ce au lipsit mamei ei».

Din scrisoarea aceasta de adio reeşea clar că moartea lui Max Linder fusese doar încheerea unei tragedii conjugale.

Linder, căruia îi plăcea viaţa de holtei, cunoscuse cu patrusprezece luni înainte de moartea sa, în timpul unei călătorii de concediu, pe soţia sa care avea atunci şeaptesprezece ani.

Cu toate că el era de peste două ori mai în vârstă, o luase în căsătorie după şase săptămâni de cunoştinţă.

Or, căsătoria aceasta deveni un chin din capul locului, cum dovedesc scrisorile lui Max Linder adresate fratelui său. In scrisorile acestea, marele actor nu ascunde că până şi luna sa de miere i-a adus o teribilă decepţie.

Mai târziu a acuzat-o pe soţia sa că e morfinomană şi că vrea să-l atragă şi pe dânsul în prăpastia acestei patimi periculoase.

După puţine luni, Max Linder se convinsese că nu mai poate trăi cu soţia sa.

Din ce motive nu s'a hotărât să ceară divorţul, a rămas un mister.

Cu prilejul unei călătorii la Viena, unde avea să apară într'un film, se produse primul act al tragediei. Intr'o dimineaţă, d. şi d-na Linder fură găsiţi tare ameţiţi în camera lor dela hotel.

Faptul că au fost descoperiţi la timp şi li s'a făcut o spălătură stomacală, i-a salvat dela moarte sigură.

Linder a făcut atunci tot posibilul spre a-şi ascunde intenţiile de sinucidere, şi se spunea că el şi soţia sa luaseră prea multe narcotice, ceeace ar fi provocat tragedia. Dar hotărârea sa tragică era numai amânată: după câteva luni li se împlini soarta.

D-na Peters, mama d-nei Linder, era de părere că scrisoarea de adio a celebrului actor atinge grav memoria fiicei ei, care ar fi fost o femee bine crescută şi cumsecade. Acuzaţiile lui Linder ar fi fost opera unui creer bolnav. Linder şi-ar fi pierdut echilibrul sufletesc în urma abuzului de morfină, ar fi avut idei fixe şi s'ar fi crezut înşelat de soţia sa. Veşnicele sale scene de gelozie ar fi amărât şi viaţa ei.

Pe baza acestei convingeri, d-na Peters a însărcinat pe avocatul ei să atace testamentul numitului comic pentruca tutela micei fetiţe să-i fie încredinţată ei şi nu fratelui lui Max Linder.

Dar fratele lui Max Linder vrea să dovedească prin avocatul său că marele comic a fost până în ultima clipă în deplinătatea facultăţilor sale mintale şi că numai soţia sa l'a împins la actul de disperare.

Justiţia franceză a respins acţiunea d-nei Peters.

Idilă în grădina zoologică

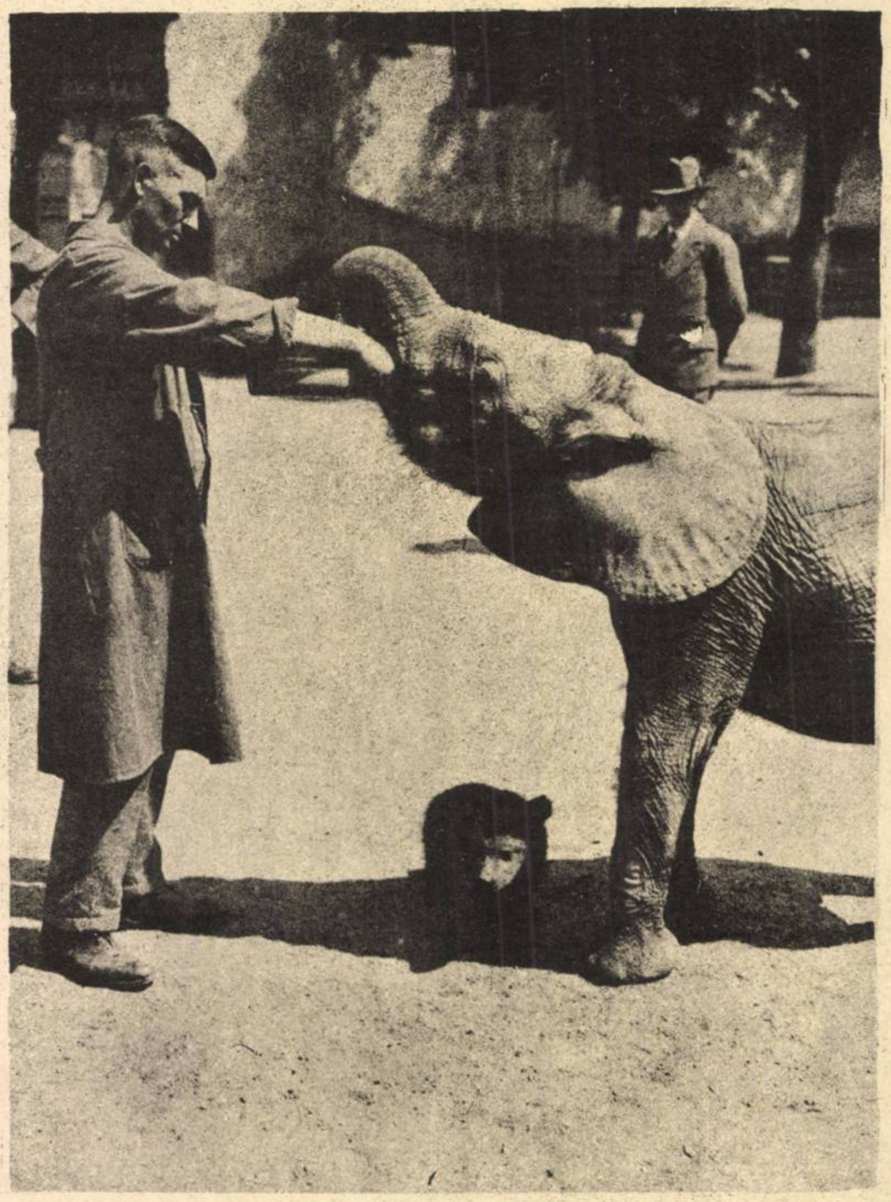

(Photo „The New York Times“, Ltd., Berlin)

O idilă în Grădina Zoologică din Berlin: un pui de elefant şi un şi mai mic pui de urs capătă laptele lor matinal.

*Ein Idyll aus dem **Berliner Zoo:** ein junger Elephant und ein ganz kleiner Bär bekommen ihre Frühstücksmilch.*

Trei minute pe lumea cealaltă

William Dudley Pelley, un medic care se bucura de o bună reputație și ca literat, relatează un ciudat eveniment, care ar putea fi luat drept o născocire plină de fantezie, dacă n'ar fi întărit de o dovadă fără greș, datorită unui document autentic. Vom reda aci constatările lui Dudley Pelley după propria sa povestire.

El susține că posedă însușirea de a pierde, printr'un simplu act de voință, în momente deosebit de favorabile, pentru scurt timp, nu numai facultățile sale de conștiință — ceeace pot și multe alte persoane sensitive,— ci și de a-și trimite în acelaș timp Eul în lumea astrală.

Pentru a preveni scepticismul, pe care trebue să-l provoace afirmația aceasta, Dudley spune că a adus, dela o asemenea excursiune voită în lumea cealaltă, un document doveditor, pe care îl poate arăta oricui. El a reușit adică, într'un asemenea prilej, să scrie în chip automatic.

După cum se știe, scrisul acesta automatic se produce în sensul că persoana sensitivă pune pe o bucată de hârtie, fără vreun ajutor conștient, cuvinte, al căror conținut e necunoscut conștientului după deșteptare. Caracterul distinctiv cel mai ciudat al scrisului automatic e iuțeala sa extraordinară, care întrece adesea până și viteza stenografiei, așa că nu poate fi privită ca o acțiune conștientă.

Un al doilea caracter distinctiv și mai rar constă în aceia că cuvintele sunt într'o limbă, pe care cel care le scrie, nici nu o cunoaște în stare normală.

Un al treilea semn distinctiv se adaogă la cele două precedente; nici literele nu sunt cunoscute scriitorului.

Toate aceste trei caracteristice s'au împreunat în mesajul lui William Dudley Pelley, care trebue deci considerat, conform acestei teorii, ca dovadă peremptorie.

Și acum să redăm relatarea mediului.

*

Marele ceasornic electric de pe peretele de deasupra măsuței, lângă care ședeam într'un fotoliu comod de piele, arăta orele 12 și 4 minute. In fața mea o coală de hârtie și, fixat de masă un creion pe care îl țineam în mâna dreaptă. După trecerea unui minut, odaia dispăru din ochii mei.

Fui stăpânit de un simțimânt negru și nedefinit: îmi părea că sbor prin spațiu cu viteză cosmică. Regiunile prin cari treceam în sborul meu, erau întunecoase. Ici și colo licărea o rază de lumină, fără ca ochii mei să poată vedea ce luminează această rază.

Deodată se făcu lumină, atâta lumină, de par'că spațiul din jurul meu ar fi fost scăldat de strălucirea soarelui. Nu vedeam nimic alt decât această lucire supranaturală, dar din toate părțile pătrunseră până la mine tonuri, în limbi necunoscute mie, în cuvinte ce nu puteam pricepe. Și se părea totuși că unul din glasurile acestea vorbea o limbă pe care o cunoșteam. Putui pricepe sensul, și avui simțimântul că-mi notez cele spuse, apoi sunetul glasului se pierdu, lumina se stinse, și mă aflai din nou în plin întunerec.

Simții deodată că ies dintr'o adâncime fără fund; o zguduitură bruscă, și mă deșteptai!

Ședeam în fotoliul meu, în fața mescioarei, privirea mea căzu pe ceasornicul electric: trecuseră trei minute cari mi se păruseră o jumătate eternitate. Și mare îmi fu uimirea când văzui pe foaia de hârtie din fața mea o sumă de semne străine mie. Se înșiruiau 460 de astfel de semne, scrise vădit în cele trei minute.

Adresându-mă seminarului filologic al Universitătii, aflai că scrierea misterioasă era concepută în limba sanscrită, și anume în idiomul cel mai vechiu.

Sensul acestor semne nu era mai puțin surprinzător. Era o dizertație, în cuvinte scurte și expresive, asupra consecințelor războiului mondial, apoi prezicerea unei a doua catastrofe mondiale și mai mari, care va bântui lumea încă în secolul actual. Insfârșit înștiințarea că mesagiul era al unui om care a fost martor al dispariției continentului legendar Atlantis și care murise cu prilejul acela. Mesagiul se încheia cu cuvintele: că evenimentul acesta s'a petrecut cu 35.000 de ani înainte de cronologia noastră.

*

Oricât de sceptici am privi povestirea lui William Dudley Pelley, nu se va putea contesta existența documentului sanscrit, care se păstrează la New-York. In ce privește afirmația lui Pelley că e în măsură să despartă din corpul său, numai grație voinței sale, Eul său astral și să-l trimită în regiuni de dimensiuni mai înalte, reamintim cercetările Francezului Hector Durville, care a făcut la Paris încercări mult admirate cu persoane sensitive, cari dispuneau par'că de aptitudini identice.

Moravuri chinezești

Moartea unui Chinez bogat și important e prilej de arababură și de cheltueli considerabile pentru cei vii, în China.

De îndată ce se anunță tristul eveniment, începe în casa defunctului o activitate febrilă. Trebue să i-se dea toate onorurile cuvenite. Tot ce a venit în atingere cu el, toate mobilele sale, servitorii și amploiații săi, trebuesc reproduși pe hârtie, în mărime naturală.

Nenumărați meșteșugari au, astfel, de lucru timp de câteva săptămâni.

Când s'a terminat cu persoanele acestea și cu tot mobilierul de hârtie, desenele se așează într'un fel de șopron anume construit, unde se ridică și un altar, în fața căruia toți membrii familiei vin, cu picioarele goale și îmbrăcați cu câte un sac, să facă rugăciuni în fiecare seară, ceasuri întregi.

Bine înțeles că la ceremonie asistă și preoți.

Pentru a se goni duhurile rele, se arde tămâe și se face o muzică asurzitoare.

In ajunul funeraliilor, la miezul nopții, tot mobilierul de hârtie se așează pe o piață publică și e ars cu mare ceremonie. Chinezii cred că se asigură astfel mortului folosirea mobilierului său și pe lumea cealaltă.

Catafalcul, tot din hârtie, e dus la mormânt de nenumărați hamali și ars ca tot restul. In loc de coroane de flori, se întrebuințează drapele. Unele din acestea sunt de mare valoare și păstrate apoi de văduvă ca amintire.

Ceremonia funebră e o adevărată paradă cu muzică și dansuri, și se termină cu un adevărat ospăț, la care sunt învitați săracii.

Inmormântarea unui Chinez bogat e astfel o adevărată sărbătoare populară.

Acum în timpul vacanței tot tineretul trebue

să citească cartea care a obținut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, și emoționată.

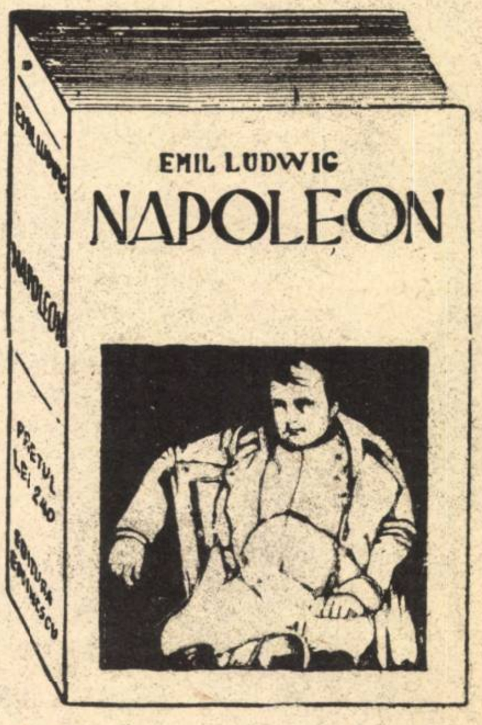

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU“, București I Strada Anghel Saligny No. 2.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

PLAJE ÎN PLINĂ ACTIVITATE

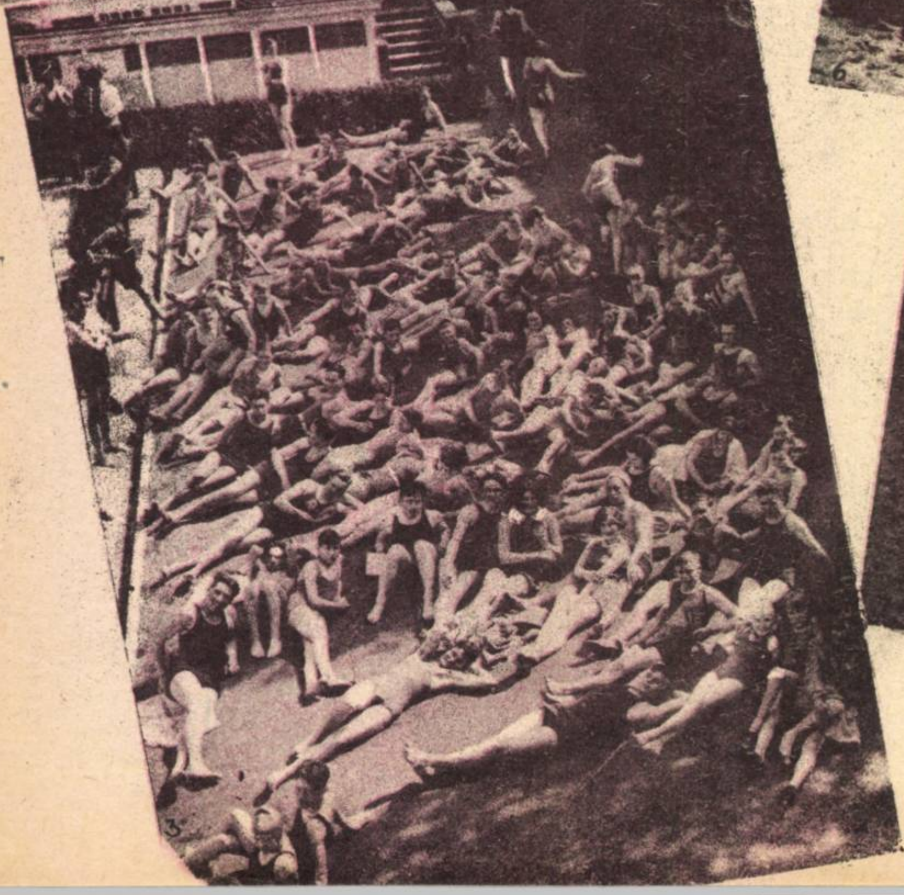

1. Intr'o Duminică, pe plaja din Wannsee (Berlin). — 2. O săritură artistică în costum de bae. — 3. Pe plaja dela baia populară Hammersmith (în aer liber), la Londra. — 4. In piscina rezervată copiilor, din Berlin. — 5. O cursă amuzantă de înot în basinul Serpentine din Hyde Park (Londra). — 6. O duzină de artiste de ecran execută un dans pe o plajă de lângă Hollywood. — 7. Costume noui de bae exhibate de două girls pe un yacht depe Tamiza.

(Photo „The New-York Times" si Keystone).

Diamant de mare preţ

In curând se va vinde la licitaţie, la Londra, unul din cele mai celebre giuvaeruri din lume: diamantul Marelui Mogol.

Piatra aceasta are un trecut de 400 de ani.

Primul ei proprietar a fost Benvenuto Cellini. Apoi diamantul a trecut în proprietatea familiei Medici, care l'a dăruit Marelui Mogol.

După cucerirea oraşului Delhi, a fost descoperit în tezaurul regelui Udh şi cumpărat de primul vicerege al Indiei, lord Canning.

Diamantul a devenit un superb pandantiv, având forma unui corn al Tritonilor, pe al cărui vârf se află o singură mare perlă.

Campion de biliard

Cele ce urmează, s'au petrecut nu de mult la o academie de biliard din Cartierul Latin al Parisului.

Un tânăr înalt, blond, carambola singur pe un biliard de matchuri. Vecinii săi observară că juca cu o necontestată măestrie, ba chiar cu un fel de genialitate.

Comandând unui chelner un aperitiv, tânărul se exprimase cu un uşor accent anglo-saxon. Vecinii săi crezură deci că au de a face cu vreun mare campion străin.

Cineva îl întrebă:

— Dv. daţi şi lecţii?

— Niciodată! răspunse jucătorul zâmbind.

— Atunci sunteţi campion amator?

— Nicidecum!

Şi ducele de York — căci era el, în trecere prin Paris — renunţă la carambolaje şi plecă repede. Dar nu destul de repede ca să nu fie recunoscut de trei sau patru studenţi englezi, cari îl salutară cu respect... şi trădară apoi şi celorlalţi acest incognito.

Dacă n'aţi cetit încă
trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane
ale marelui războiu
Pe frontul de vest, nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent '924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Protectoarea religioasă a Braziliei

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

De curând s'a desfăşurat în Brazilia o impozantă procesiune religioasă, în decursul căreia Fecioara Maria a fost proclamată, cu învoirea Papei, protectoare a Braziliei. Vedem aci, în capul procesiunii, un grup de tinere fete îmbrăcate în alb; în primul rând, imaginea Fecioarei Maria.

Manevre aeriene americane

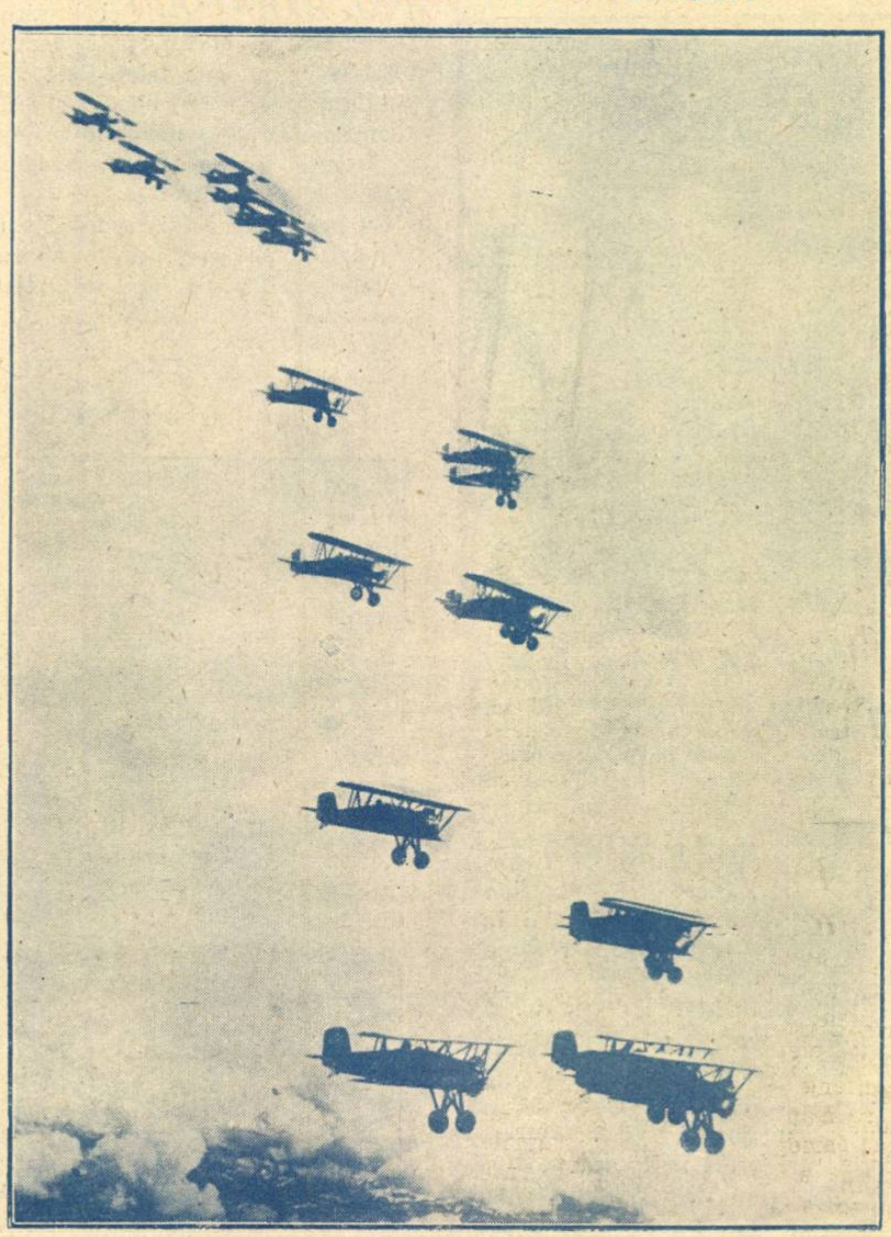

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O reuşită fotografie a unui număr de avioane americane militare în timpul unui sbor de exerciţiu.

Alergare de cai fără jockey

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In oraşul Mexico, un profesor militar de călărie a dresat douăzeci de cai spre a alerga o cursă fără călăreţi. Caii sunt duşi la start în boxe, apoi li se dă drumul şi începe curioasa alergare.

Voinicie

Tânăra actriţă Reyna Capello a suferit deunăzi la Paris un accident de automobil care ar fi putut avea urmări grave. Geamul spart i-a tăiat gâtul şi bărbia.

Dusă imediat la spital, un intern de serviciu îi făcu cusături şi îi puse agrafe.

Deşi violent sguduită de ciocnirea care o făcuse să treacă prin geamul din faţă, şi slăbită de pierderea sângelui, ea nu leşină şi murmură chiar, pe când i se făcea operaţia:

— Poftim! N'aşi fi crezut niciodată că bărbaţii ştiu să coase atât de bine!..

Curaj, nu? Şi totuşi, Reyna Capello — care se spune că ar fi o compatrioată a noastră — nu are nici de cum apucături soldăţeşti.

Mijlocul de a vinde cărţi

Revista **«Tous les Livres»** din Paris a rugat pe scriitori s'o înştiinţeze unde au intenţia să-şi petreacă vacanţa.

Dar cu ce scop? vă veţi întreba.

E mult mai util şi mai ingenios decât credeţi.

Dacă cutare librar din provincie află că d. Henry Bordeaux sau d. Maurice Dekobra va veni în localitate, el va expune repede în vitrină **«La neige sous les pas»** sau **«La Madone des Sleepings»**, **«Ondes amoureuses»** sau **«Mon coeur au ralenti»...**

Şi va avea o vânzare sigură. Vor cumpăra tânărul care vrea să ceară o dedicaţie celebrului scriitor descins la acelaş hotel... tânăra fată care vrea să vadă ce scrie domnul cu înfăţişarea frumoasă, care ia şi el cocktailurile la bufetul staţiunii... ş. a. m. d.

Iniţiativa numitei reviste e deci inteligentă...

Avion care se strânge

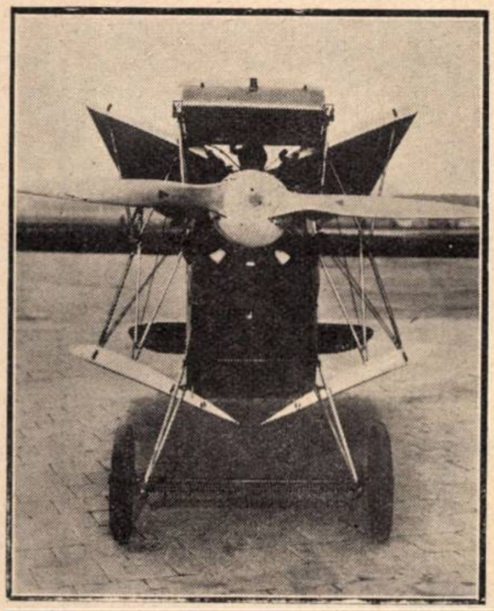

(Photo „The New-York Times")

Avionul acesta în greutate de 270 kilograme şi având un motor de 40 cai putere, se poate strânge ca un pat de campanie şi poate fi deci adăpostit în cel mai mic garaj.

T. F. F. la vaci

Directorii americani ai marei lăptării instalată la Detroit, în Michigan, au descoperit că vacilor le place telegrafia fără fir (radio). Nu conferinţele, bine înţeles, nici reclamele, nici piesele teatrale, ci muzica!

Constatând aceasta, directorii în chestiune n'au şovăit o clipă: au instalat haut-parleururi în toate grajdurile unde sunt adăpostite cele nouă sute de vaci. Şi s'a adeverit că vacile dau, pe când ascultă muzica de radio, un lapte cu mult mai bun şi mai abundent.

Abonatul No. 2.000.000

Administraţia poştelor britanice a înregistrat de curând pe abonatul No. 2.000.000 la reţeaua telefonică.

Intâmplător, acest abonat era Regele George, care avea nevoe de o nouă instalaţie de telefon în palatul său din Windsor.

Cu prilejul acestui record, s'a pus la dispoziţia Suveranului un aparat telefonic aurit şi deosebit de artistic executat.

Când iubeşti copiii...

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Prinţul Iosato Tokugawa, prezidentul Camerei Seniorilor din Tokio, face o vizită în Grădina de copii Hakuaisha din Osaka şi-şi manifestă dragostea cea mare ce poartă copiilor.

Promoția 1931 de noi sublocotenenți

Depunerea jurământului noilor sublocotenenți din promoția 1931: 1. M. S. Regele Carol II, Marele Voevod Mihai și A. S. R. Principele Nicolae în pavilionul regal, asistând la depunerea jurământului. — 2. Slujba religioasă. — 3. M. S. Regele, Marele Voevod și prințul Nicolae trec în revistă pe noii ofițeri.

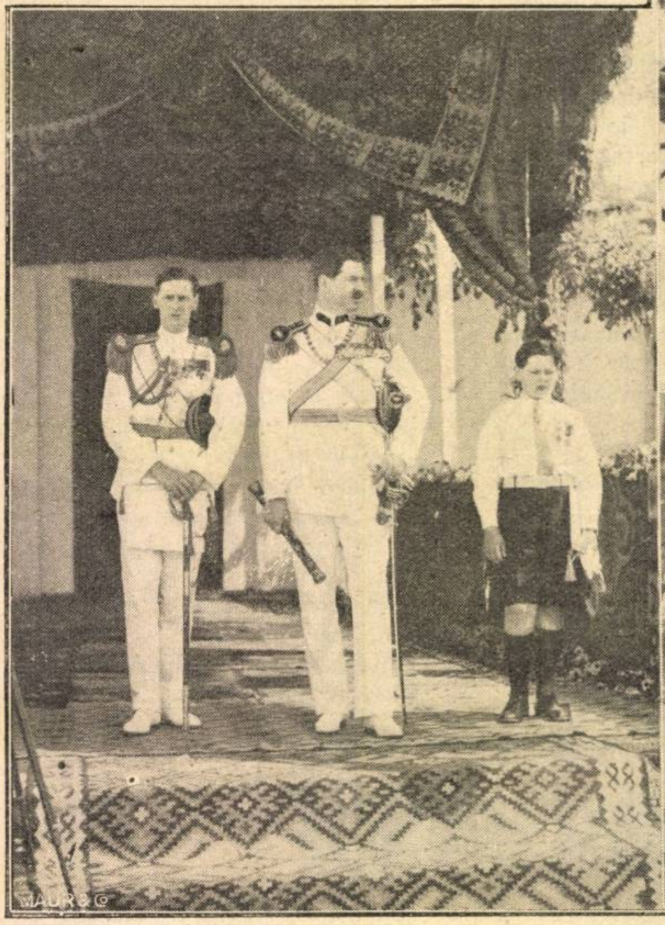

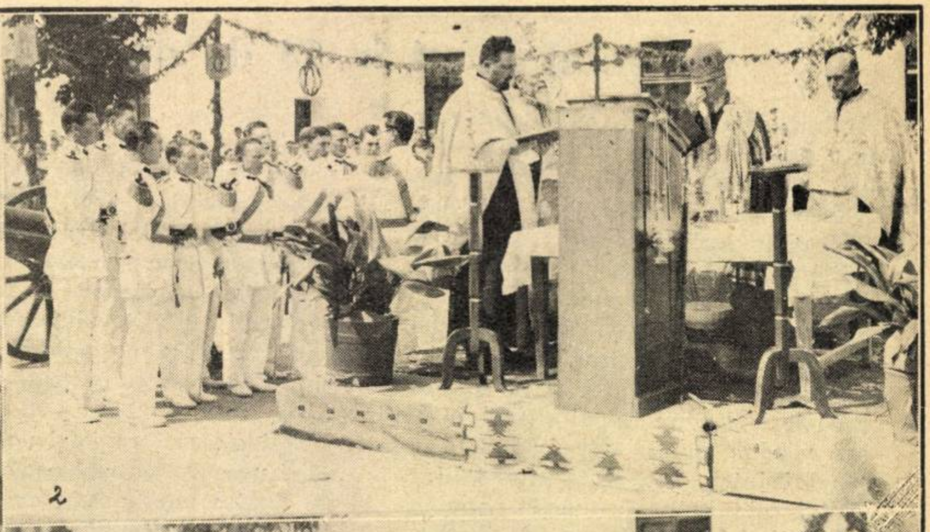

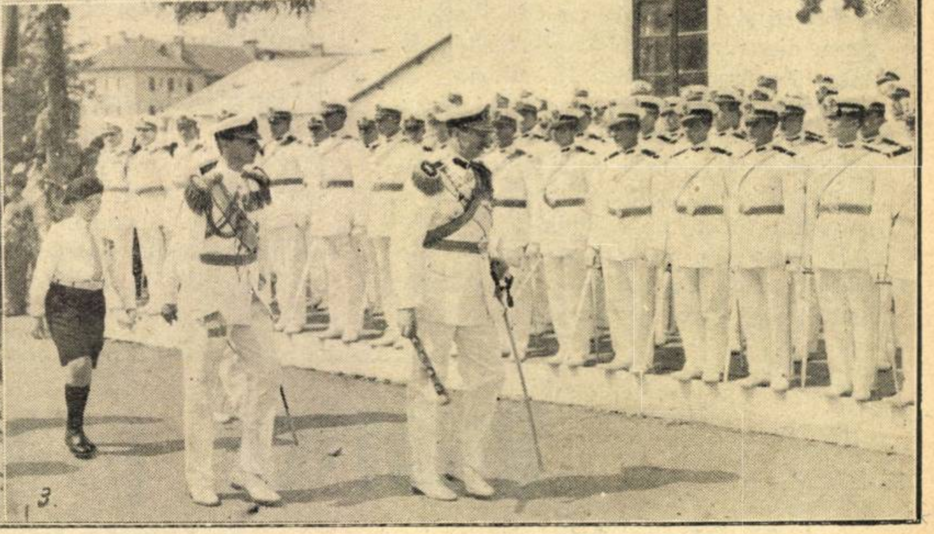

(Photo „Oglinda Lumii")

Fiul salvează pe tată

Acum câteva zile, Mr. Dare Devil Red Hill a încercat din nou să treacă Niagara într'un butoi și a fost salvat cu mare greutate, numai grației îndrăsnelii fiului său.

In prezența a mii de spectaori, Red Hill a intrat în butoi spre a face a treia încercare de trecere a cascadei. Butoiul era o imitație îmbunătățită a butoiului în care grecul Stathakis a căutat să treacă Horse Shell, Falls, dar în care și-a găsit moartea.

Butoiul cu Hill sbura cu iuțeala fulgerului prin cataracte. Ajungând în ape mai liniștite, fu luat de un vârtej teribil. Era tocmai la capătul cataractelor inferioare.

Vârtejul apucă butoiul, care începu să se învârtească în jurul axei sale. Timp de două ore se învârti astfel pe acelaș loc. Apoi începu să se scufunde încet, și situația lui Hill păru disperată, deoarece nu se putea ajunge la dânsul cu barca. Se încercă în zadar găsirea unui avion care să-i arunce un cablu. Butoiul se umplu din ce în ce mai mult cu apă.

Când era apoape complect plin, fiul lui Hill sări în apă și înotă ținut de o frânghie fixată de mal, până la butoi. El reuși să lege și butoiul de frânghie. Tatăl și fiul fură apoi trași la mal, în mijlocul entuziasmului lumei adunate.

Hill tatăl s'a ales cu multe răni și zdreliri ale pielii, dar niciuna nu e gravă.

Garanția

— Garantați pentru apa dv. contra cheliei ?

— Ce să faceți cu garanția ? Vă dăm mai bine un pieptene !

Sticlă care nu se sparge

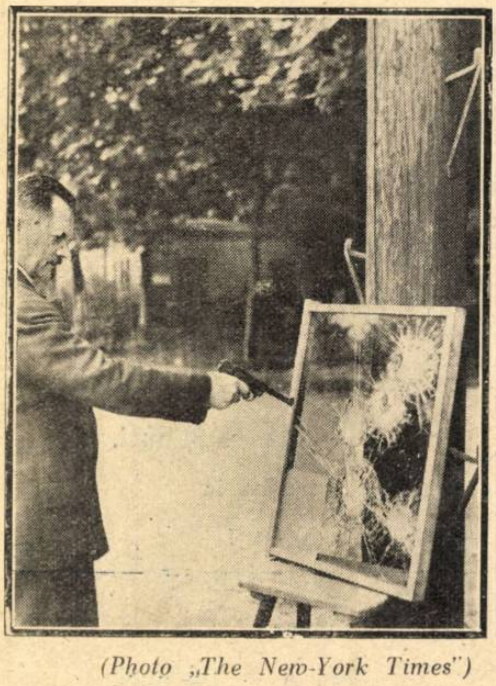

(Photo „The New-York Times")

La poliția din Berlin s'a încercat un nou fel de sticlă care rezistă împușcăturilor. Se compune din trei straturi de sticlă și două straturi chimice intermediare, e perfect străvezie și rezistă gloanțelor din revolverele cele mai puternice.

Un condamnat care nu moare

In Livonia, legea cere ca orice condamnat la moarte să-și poată alege felul execuțiunii capitale. Unii preferă frânghia, alții glontele, iarăși alții otrava.

Un oarecare Melstand, de 22 de ani, condamnat la moarte pentru asasinat, alesese otrava. Medicul închisoarei scrise o rețetă, farmacistul prepară otrava și Melstand o bău dintr'o înghițitură. Apoi se culcă spre a muri.

Dar nu muri. Căpătă dureri grozave de stomac, i se făcu rău până la nesimțire, dar... nu-și dete sufletul.

Fu dus la infirmerie și se așteptă să moară acolo. Dar în zadar. După trei zile se însănătoși tun.

Guvernul livonean era disperat. Convocă imediat un consiliu spre a vedea ce e de făcut cu condamnatul la moarte. Fusese condamnat legal, fusese «executat» legal, — dar fără efect. Și Melstand nu era răspunzător de nimic. Ce era de făcut?

A doua oară nu putea fi executat, legea neprevăzând așa ceva. Urma deci să fie liberat. Dar aceasta era ușor de spus și greu de făcut. Ar fi protestat poporul....

In cele din urmă se înțeleseră cu Melstand: îi vărsară contravaloarea sumei de 120.000 de lei, cu condiția de a părăsi pentru totdeauna țara. Și cel mai mulțumit era guvernul: căci ce s'ar fi întâmplat dacă Melstand s'ar fi opus?...

Notiţe ştiinţifice

Ocolul lumii în 24 de ore(?)

Indrăzneaţa călătorie cu balonul spre cer a prof. Piccard şi ing. Kipfer stârneşte o senzaţie din ce în ce mai mare.

Odiseea acestei călătorii a fost descrisă amănunţit în cartea «IN DRUM SPRE CER» de Neptun, ce impresionează puternic din primele pagini.

Autorul redă aidoma, după declaraţiile făcute de însuşi prof. Piccard, ing. Kipfer, prof. Bergson şi prof. Hergesell, istoricul complect al zborului în noul văzduh numit «stratosferă» cu cele mai interesante date şi detalii.

Totul este expus în mod popular, textul fiind însoţit de zeci de ilustraţiuni, diagrame, hărţi explicative şi două desemne artistice în culori.

Autorul arată întâi ce e *stratosfera* şi în ce constă *astronautica*, apoi descrie balonul şi nacela de aluminium a prof. Piccard, a cărui construcţie a necesitat 10 ani de calcule.

In capitolele următoare se descrie ascensiunea, itinerariul şi aterisarea pe gheţar, cerul şi pământul văzute de astronauti, situaţia meteorologică în interiorul cabinei, (frig, ninsoare, ploaie, arşiţă), cu fragmente din jurnalul de bord al prof. Piccard.

Ultimele capitole tratează despre minunăţia razelor cosmice, în legătură cu generaţia spontanee şi forţa vitală, perspectivele viitorului apropiat, precum: proectul fantastic al ing. Kipfer şi *ocolul lumii cu avionul în stratosferă în timp de 24 ore.*

Toţi cititorii revistei noastre trebue să-şi procure această carte senzaţională. Costul unui exemplar e 20 lei. De vânzare la toate librăriile şi chioşcurile de ziare.

Zeppelinul va pleca spre Pol

In ziua de 30 Iunie dirijabilul «D. L. Z. 127» a pornit din Friedrichshafen în zbor spre Cercul Polar.

Zeppelinul a zburat câteva zile dealungul coastelor Norvegiei şi la 3 Iulie s'a înapoiat la Friedrichshafen.

In urma reuşitei acestui zbor de antrenament, e probabil ca aeronava să plece în raid spre Pol la 20 Iulie.

Vom ţine cititorii în curent cu mersul Zeppelinului în ţinuturile străbătute de Andrée, Nansen şi Amundsen.

Schimbarea orei

Schimbarea orei provocând unanime mulţumiri, d. ministru Vâlcovici lucrează acum la un proect de lege pentru reintroducerea vechei ore orientale, aşa cum a fost până la 15 Mai.

In vara anului 1932, se va da din contra timpul cu o oră înainte, adică vom înainta ceasornicele cu două ore faţă de actualul orar «central».

Astfel, la anul, în luna Iulie, ceasornicele vor arăta ora 12 în clipa când actualele orologii arată ora 10.

In Iulie 1931 soarele apune la 7 jum. după actuala oră centrală, iar în Iulie 1931 soarele va apune la 9 jum. după orarul ideal de vară.

Din aceste schimbări ale orei, să nădăjduim că publicul va ajunge să preţuiască vremea, aplicând deviza engleză: timpul e bani.

Rubrica problemelor

Noui probleme

CASIERUL DINAINTE DE RAZBOI

Un casier dinainte de război având de plătit la o moşie 100 lei la 100 de oameni angajaţi cu 1 leu pe zi, se întreabă câte monede de 20 bani, de 10 bani şi de 5 bani îi trebuia casierului în fiecare zi, pentru a face plata, aşa fel ca fiecare om să primească câte două monede de 10 bani, 4 a 5 bani şi 3 de 20 bani.

PROBLEMA DE ALGEBRA

Suma a două numere e 100 şi diferenţa lor e 2.

Care sunt aceste numere?

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii:

Spiru Travlos (Brăila), Gh. Furtunescu elev cl. V-a lic. «Unirea» (Focşani), N. Comănescu elev cl. IV lic. Internat (Iaşi), Alex. Dobrinescu, absolvent de liceu (Bârlad), Dan Florescu (Roman), Pincu A. Saul, lic. «Unirea» (Focşani), Virgil Grigoriu (Braşov), Nicu Gr. Arsene elev cl. VI lic. «Donici» (Chişinău) d-ra Dorina Ciobănescu elevă (R. Vâlcea), d-ra Lili Ciobănescu elevă (R. Vâlcea), Ioan Mureşan elev (Timişoara), Gh. M. Şternberg, sanatoriul «Excelsior» (Timişul de Sus, jud. Braşov), Ştefan Constantinescu (Iaşi), Nelu Bălăşescu (Lipova), d-ra, Gella Derioiu elevă (Bucureşti), d-ra Paulina Dumitrescu elevă (Bucureşti), Gr. Duca (Roman), Theodor Stoicescu elev cl. V lic. «Petru şi Pavel» (Ploeşti), Leon Catz ele cl. I liceală (Piatra Neamţ) D-tru Ionescu elev (Bucureşti).

Soluţiile primite

PROBLEMA ARABA No. 3

D. *O. L. Georgescu* a rezolvat problema arabă No. 3 care a pasionat atât de mult cititorii noştri încât am primit un mare număr de soluţiuni, dar cele mai multe au fost greşite.

Iată calculele d-lui Georgescu:

Fie A numărul nucilor despre care trebue să menţionăm dela început că este un multiplu de *3+1.*

Partea primului Negru după prima împărţire este:

$$\frac{A - 1}{3}$$

In grămada de nuci mai rămâne deci:

$$\frac{2}{3}(A - 1)$$

Negrul al doilea îşi ia

$$\frac{\frac{2}{3}(A - 1) - 1}{3} = \frac{2A - 5}{9} \text{ nuci}$$

Partea rămasă în grămadă va fi:

$$\frac{2}{9}(2A - 5) \text{ nuci.}$$

Negrul al treilea ia

$$\frac{\frac{2}{9}(2A - 5) - 1}{3} = \frac{4A - 19}{27}$$

Rămân numai

$$\frac{2}{27}(4A - 19) \text{ nuci.}$$

Acum din această grămadă va lua în zorii zilei fiecare o treime şi mai rămânând una în plus, o dau struţului.

Partea fiecăruia la sfârşit va fi deci:

$$\frac{\frac{27}{2}(4A - 19) - 1}{3} = \frac{8A - 65}{81}$$

Cum părţile luate individual de cei trei negri şi partea luată apoi dimineaţa la împărţirea comună sunt toate multiple de 3, vom avea:

$$(1)\quad \frac{A - 1}{3} = m\,3$$

$$(2)\quad \frac{2A - 5}{9} = m\,3$$

$$(3)\quad \frac{4A - 19}{29} = m\,3$$

$$(4)\quad \frac{8A - 65}{81} = m\,3$$

Din (4) scoatem valoarea lui A:

$$8A = 81\,m\,3 + 65$$

$$A = \frac{81\,m\,3 + 65}{8}$$

Dăm diferite valori lui m^3 până găsim că pentru

$$m\,3 = 15$$

A va fi:

$$\frac{1280}{8} = 160$$

Deci cei trei negri aveau 160 nuci de cocos.

PROBLEMA LUNTRAŞULUI

D-l *Virgil Grigoriu* (Braşov) a calculat că viteza apei a fost de 34,25 m. pe minut.

Intrecere între Zeppelinul pe şine şi un avion

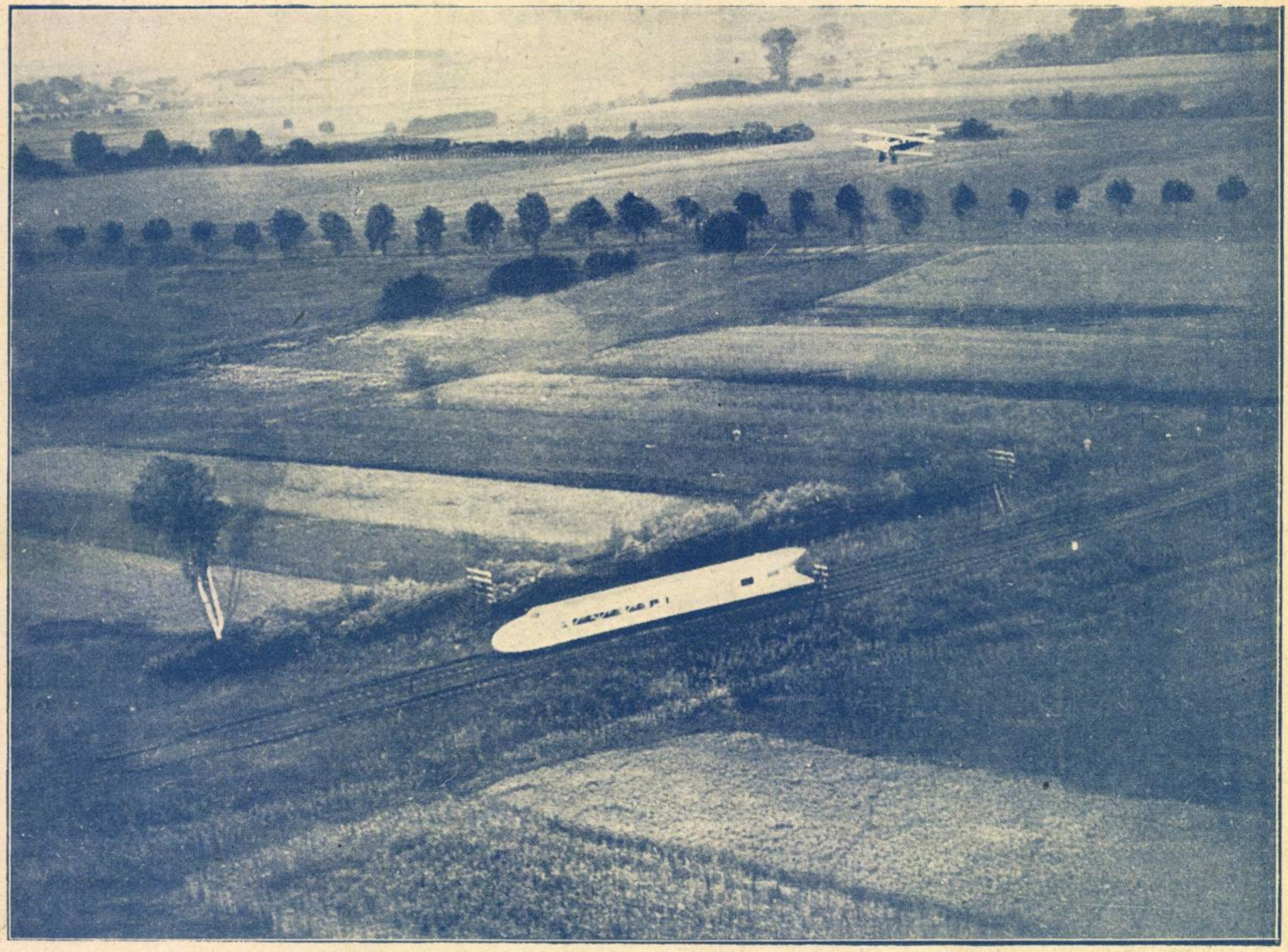

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In timpul recentei călătorii a Zeppelinului pe şine dela Hamburg la Berlin a avut loc o întrecere între acesta şi un avion. Invingător a fost Zeppelinul pe şine, care a avut o viteză mijlocie de 160 kilometri pe oră şi o viteză maximă de 230 kilometri.

Zeppelinul pe şine

Telegramele au anunţat prima călătorie a «Zeppelinului pe şine» pus în mişcare cu elice: a pornit la orele 3.45 dimineaţa dela Bergedorf lângă Hamburg şi la orele 5.05, tot dimineaţa, a sosit în gara Berlin—Spandau. A făcut deci drumul de 280 de kilometri într'o oră, 30 minute şi 8 secunde.

Ce înfăţişare are acest tren cu elice, construit de inginerul Krukenberg?

Pe nişte şine normale stă un vagon uriaş, în forma unei ţigări gigantice sau a unui automobil de curse, având la capătul din spate o elice din patru aripi, cum vedem în clişeul de mai sus.

Vagonul, care are la extremitate forma sferică, seamănă cu Zeppelinul aerului; iar la mijloc e aranjat ca o nacelă de avion.

Pe partea dinainte a Zeppelinului pe şine se află cabina pilotului.

In interior se află compartimentele pentru pasageri şi bagaje. Vagonul, a cărui lungime e de 26 metri, are locuri pentru 40 de pasageri. Compartimentele elegant aranjate dau impresia unor vagoane-restaurant.

Motorul are 600 de cai putere, iar greutatea Zeppelinului pe şine e de 18.000 de kilograme.

Pentru drumul dela Hamburg la Berlin s'au consumat numai 75 litri de benzină.

După 3000 de ani... aflarea cauzei morţii

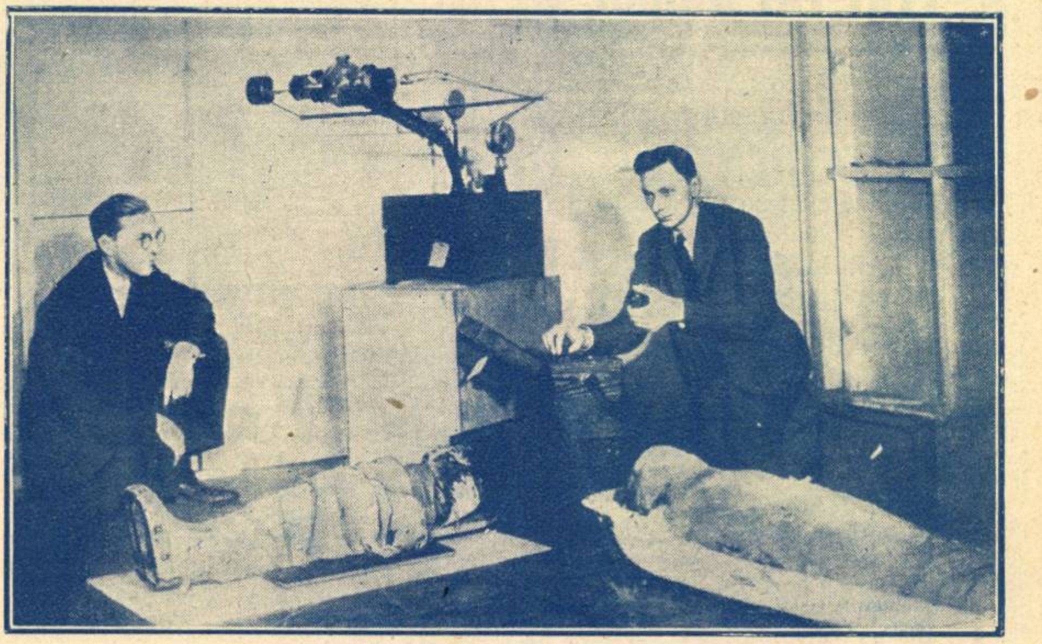

Directorul Potsing dela Westinghouse-Company, cu asistentul său, făcând radioscopia unor mumii în Muzeul Brooklyn din New York, sperând să poată constata astfel boala mortală a persoanelor mumificate.

Turburări la Universitatea din Berlin

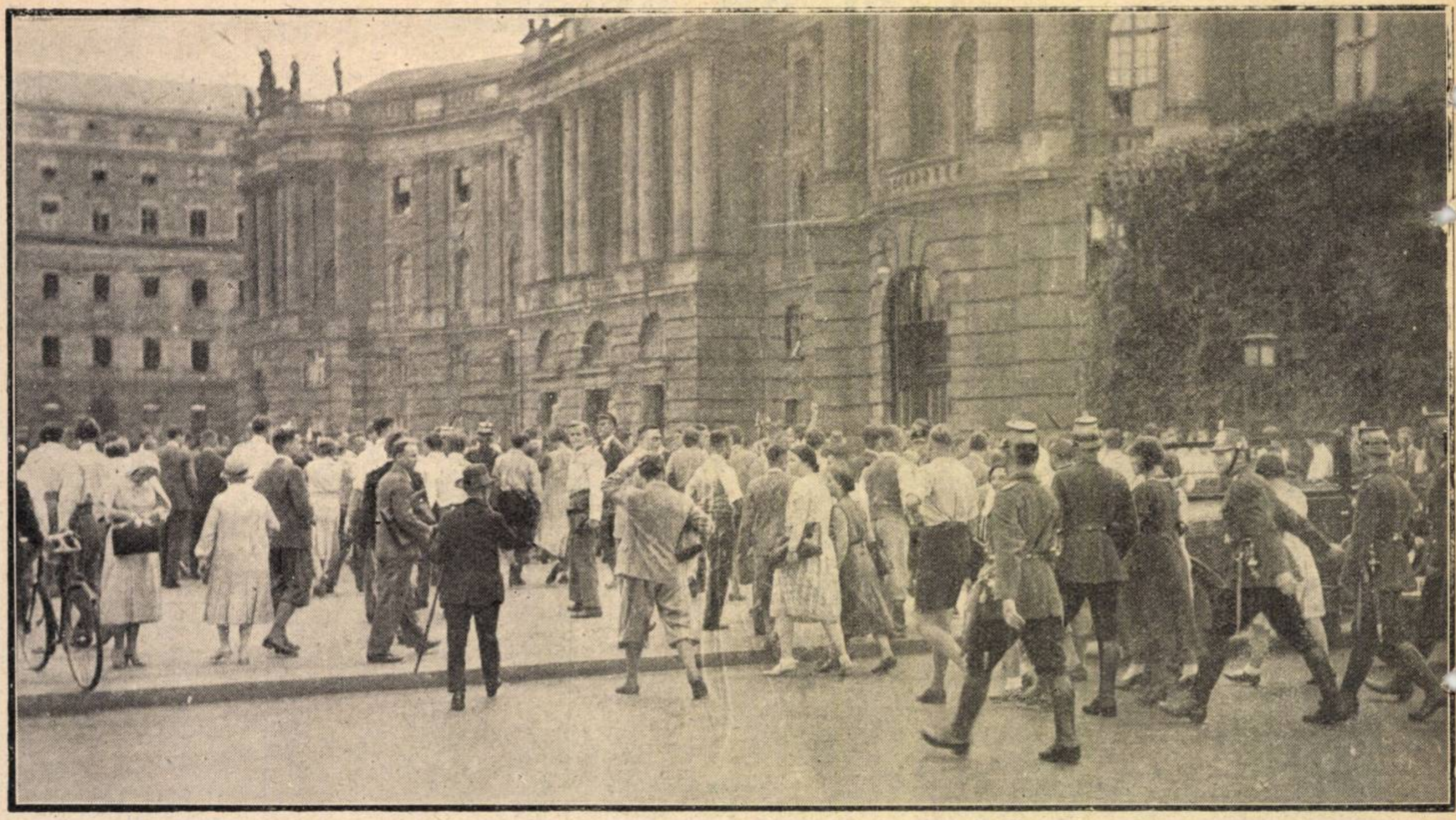

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Universitatea din Berlin s'au produs deunăzi turburări studențești. Rectorul dispuse închiderea Universității pe ziua aceea și ceru poliției să evacueze Universitatea. Fotografia noastră reprezintă un moment din turburările acestea, cari au continuat puțin și în fața Universității după evacuarea interiorului.

Goi pe stradă

Locuitorii din orașul Springfield (America) au găsit un mijloc curios, spre a protesta în contra faptuluiu că stofele s'au scumpit și împotriva croitorilor cari cer prea mulți bani pentru cusut: s'au plimbat pe străzile orașului goi până la brâu.

Cu toată această protestare unică, nici negustorii, nici croitorii, n'au voit să lase din prețul lor.

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri 1313
Ediția II. Prețul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30
De vânzare la toate librăriile și la Editura Eminescu București

Dirijabilul „Contele Zeppelin" pe apă

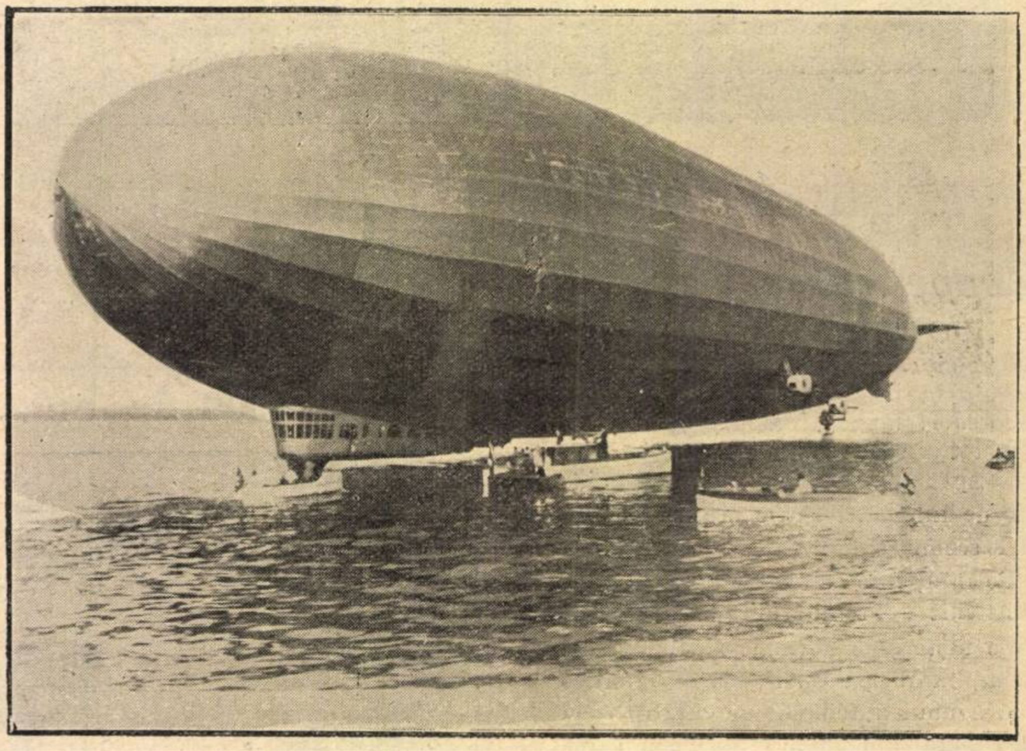

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In pregătirea călătoriei sale spre regiunile Polului Nord, dirijabilul „Contele Zeppelin" a făcut o încercare de amerisare pe lacul de Constanz (Bodensee), după ce a fost amenajat pentru scopul acesta. Incercarea a reușit pe deplin.

A dispărut dușmănia?

Contele d'Ormesson, ministru plenipotențiar al Franței la München, a făcut să se confere Medalia franceză de salvare d-lui Rudlph Merlheimer din Kaiserslautern, în Palatinat.

D. Rudolph Merlheimer, care exercită în Germania profesiunea de avocat, salvase o femee care voia să se arunce în Sena, pe când tânărul urma la Paris, ca student, cursurile Facultății de drept.

A fost un răspuns al guvernului francez la gestul guvernului german față de un tânăr soldat din armata franceză de ocupație a Rhenaniei, care salvase din Rhin o femee germană.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Un regisor norocos

(Photo-exclusivitate Keystone)

Norocos, — numai astfel îl putem numi pe regisorul american Lloyd Bacon, care are însărcinarea de a alege figurante pentru film dintre frumoasele depe o plajă din California...

Leopardul vedetei

(Photo-exclusivitate Keystone)

Vedetele din Hollywood au început să se plimbe pe străzi cu diverse fiare îmblânzite, dar cea mai originală dintre ele este de sigur frumoasa Bernice Claire, care şi-a adoptat... un leopard.

Noui trucuri de reclamă americană

Nicăeri nu se face reclamă atât de rafinată ca în America.

Drept cel mai mare artist pe tărâmul acesta e considerat Mr. Brough, proprietarul aşa numitului «Teatru Egiptean» din Los Angeles. In cinematograful său uriaş se reprezintă premierele aproape tuturor filmelor senzaţionale, şi taxa de intrare e de 25 dolari de persoană (peste 4000 de lei).

Publicul se compune exclusiv din artişti de cinema şi din personagiile proeminente ale industriei de filme, şi aceştia sunt toţi foarte vanitoşi şi le place să fie admiraţi.

La intrarea în teatru sunt instalate reflectoare mari, cari luminează toate persoanele cari coboară din luxoasele automobile. In acelaş timp se comunică mulţimei de cască-gură, prin amplificatori, numele personagiilor şi uneori şi valoarea îmbrăcămintei şi bijuteriilor lor.

Când sosesc personagii deosebit de proeminente, se trag lovituri de mortieră sau rachete. Prin radio se comunică Americei întregi sosirea spectatorilor şi toaletele spectatoarelor.

Mr. Brough ştie aşa dar să exploateze vanitatea oamenilor, luându-le în schimb un preţ mare de intrare în teatrul său.

Wolf's Hotel Imperial
Franzensbad
de primul rang în cea mai frumoasă poziţiune, şi cu cel mai desăvârşit confort.

Papuci de pâslă la repetiţii

Se întâmpla până acum totdeauna, spre marea disperare a architecţilor, recuziterilor şi regisorilor de filme, că parchetele frumos lustruite din interioarele de filme se murdăreau şi se sgâriau în timpul repetiţiilor.

Spre a păstra parchetelor strălucirea lor până la turnarea scenelor, o mare casă cinematografică din Hollywood a cumpărat un însemnat număr de papuci de pâslă, pe cari trebue să ie încalţe artiştii şi colaboratorii technici cât timp nu se filmează.

Reînvie o glumă veche

Bibliofilii povestesc adesea, cu superioritate sarcastică, o veche glumă despre milionarul care a intrat într'o librărie, cerând «câteva cărţi legate în piele roşie» ca să se potrivească la tapetul său din bibliotecă.

Pe omul acesta îl imită acum o mare întreprindere cinematografică din Hollywood, care cumpără şi ea cărţi, dar nu după culoare, ci cu metrul. Nu o interesează conţinutul cărţilor, deoarece volumele au drept scop exclusiv pe acela de a servi ca decor în filme.

Ori de câte ori se vând biblioteci de bună voe sau prin licitaţie, întreprinderea pomenită se prezintă şi ea ca amatoare şi plăteşte cam 25 de cenţi.... metrul de cărţi.

Nu mai divorţează!

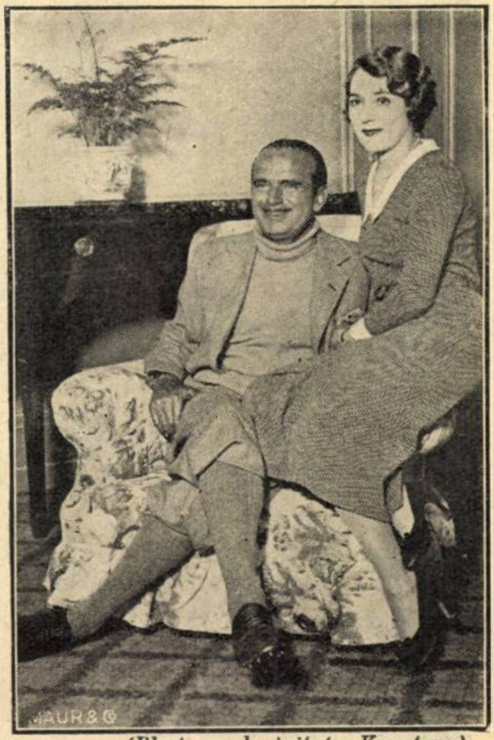

(Photo-exclusivitate Keystone)

S'a svonit la un moment dat că Douglas Fairbanks ar vrea să divorţeze de soţia sa Mary Pickford. Svonul însă nu s'a adeverit, şi instantaneul nostru, foarte recent, e de natură a risipi toate bănuelile contrarii.

Aţi vrea să
unde sunt ei

1

2

3

4

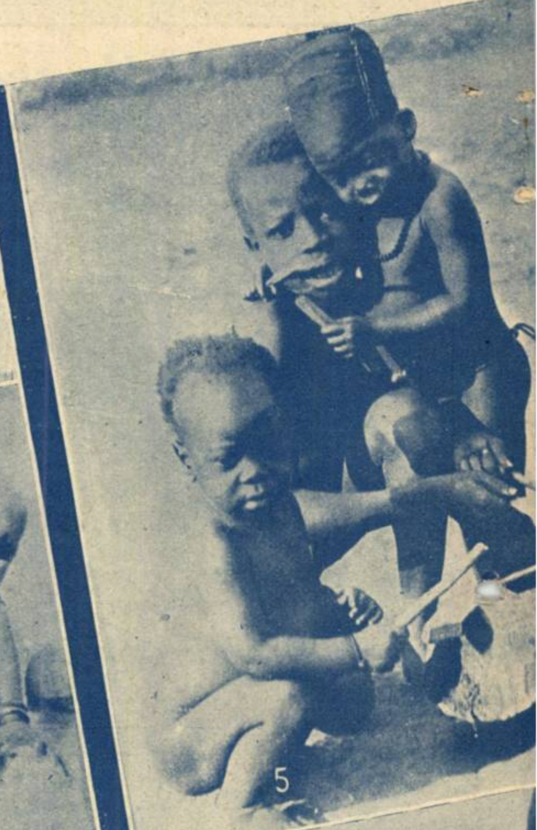
5

6

7

fiţi acum ?

Ei, iată o întrebare, care se potriveşte de minune, acum când cei mai mulţi oameni se gândesc, unde să-şi petreacă lunile de vară. Dar chestiunea e: aţi vrea, vreunul din dv., să fiţi acolo unde sunt oamenii grupaţi în această pagină?... Pentru ca să ne puteţi răspunde, vă vom da explicaţiile clişeelor dimprejur. — 1. Copii mexicani, îmbrăcaţi în costume de Piei-Roşii, spre a lua parte la o serbare. — 2. Africane umplu cu apă ouă de struţ, pe cari le-au golit de conţinutul lor; în felul acesta fac rezerve de apă pentru epoca marei secete. — 3. O cancelarie sub cerul liber, în Turcia; aci vin neştiutorii de carte, să li se scrie scrisori. — 4. O serbare religioasă din Singapore, văzută de curând de marinarul american, pe care-l zărim în dreapta fotografiei. — 5. Copiii de Negri sunt învăţaţi de timpuriu să bată toba, căci toba ţine la ei loc de clopot şi de strigare. — 6. O originală fierărie rurală din Maroc; la mijlocul clişeului, foalele. — 7. O căpetenie de Piei Roşii din America asistă fumând la treaba soţiei sale, care spală rufe. — 8. Un bărbier sub cerul liber: iată o privelişte pe care n'o putem avea decât în Turcia. — 9. Un dromader îşi „sărută" conducătorul, în deşertul egiptean, pentrucă i-a dat curmale. — 10. Idilă africană: o fată indigenă ia apă din râu, astfel cum făceau şi bunicile ei.

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone)

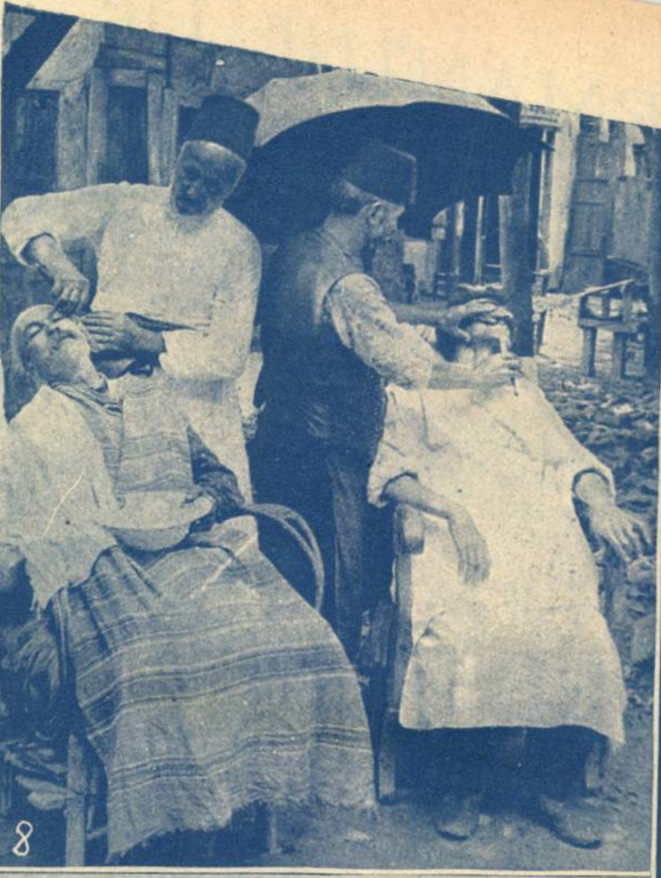

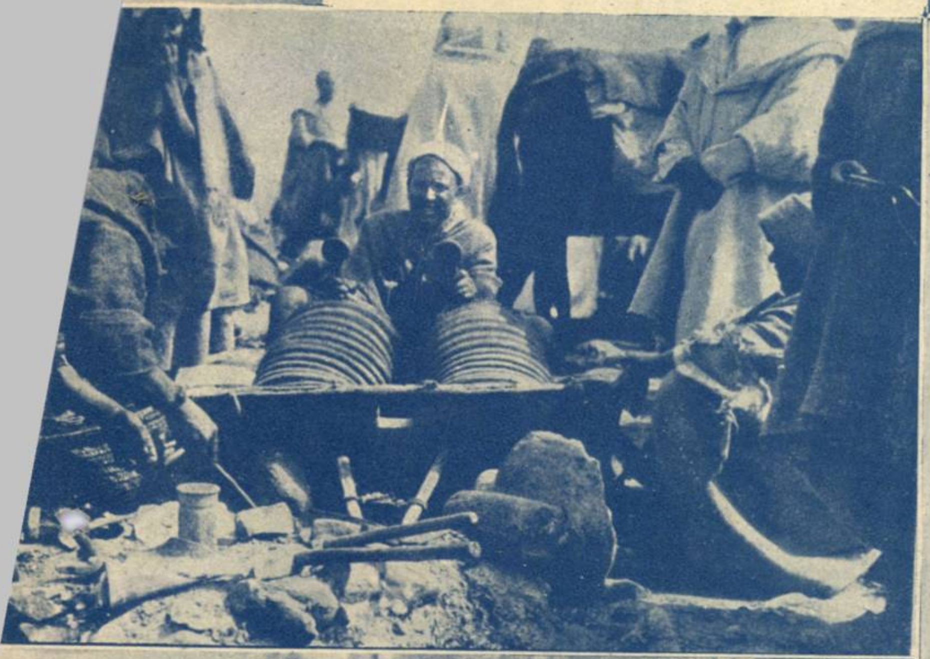

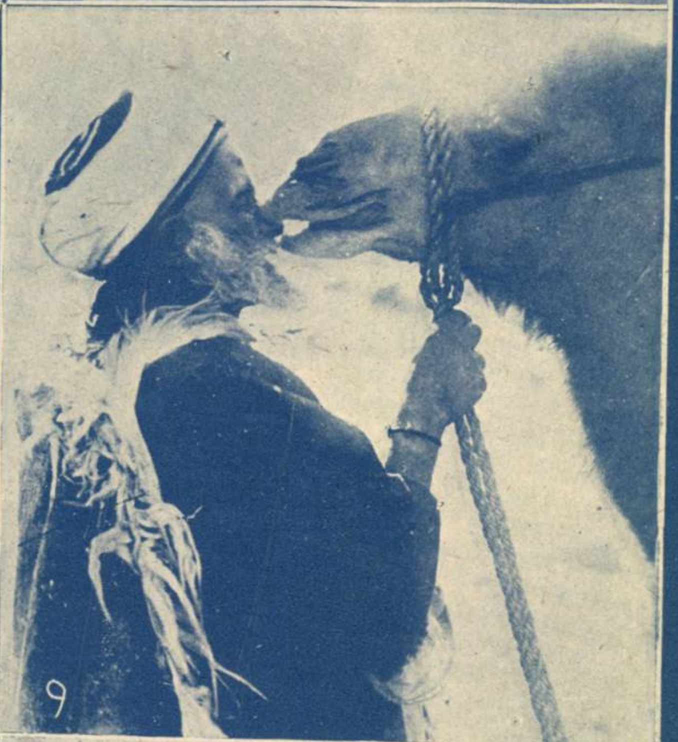

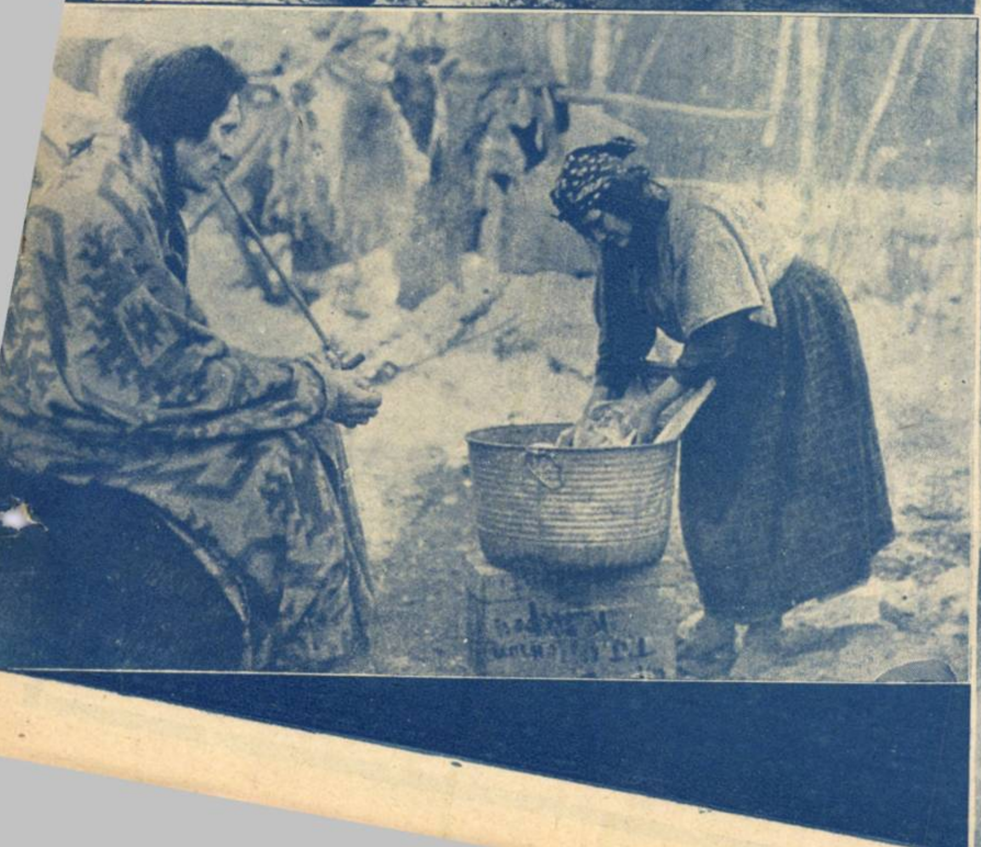

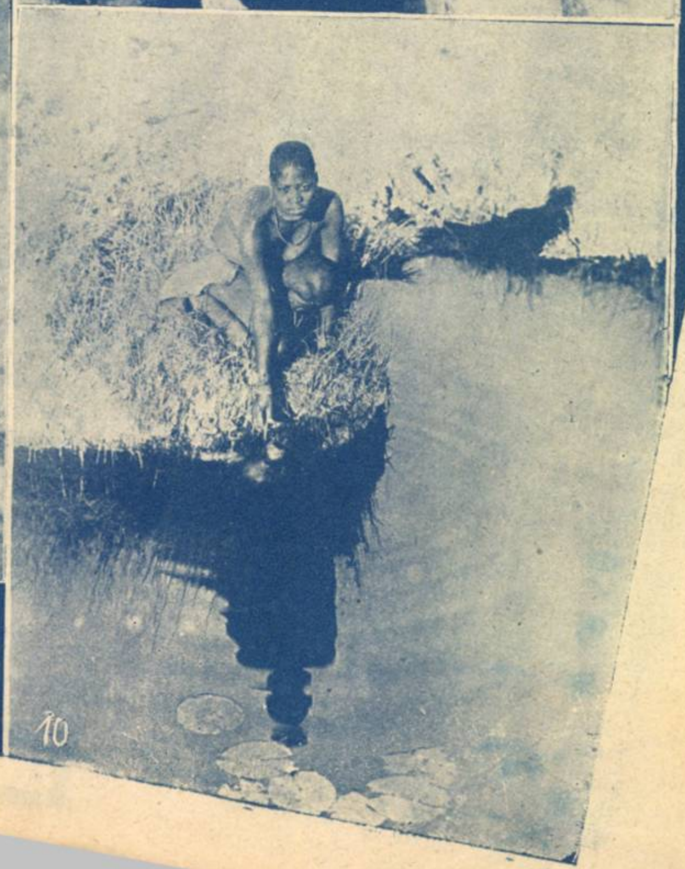

MORMANTUL DE GHIAȚA

5)

Nuvelă de A.-E. W. Mason

După amiazi fură adunate cinci călăuze din vale. Challoner dete şi pe ale sale, şi mica trupă, condusă de călăuza principală, porni spre coliba de pe Weisshorn.

Ea se repartiză a doua zi disdedimineaţă, sub un cer ciuruit de stele, străbătu muntele pe drumul apusean şi, coborând Schalligratul, găsi pe tânărul Frobisher — exact cum spusese Ranks — legat de o ieşitură a stâncii. Era călare pe o margine îngustă, ninsă, şi picioarele i se bălăbăneau deasupra unei prăpastii. Privea fix înaintea lui şi saluta cu un aer de înfiorătoare jovialitate, la cea mai mică suflare a vântului. El îi făcu lui Challoner efectul unui paralitic, mai de grabă decât al unui mort. Faţa sa avea culoarea brânzei.

Cu mii de dificultăţi fu urcat până la vârf, legat într'un sac, apoi tras cu o frânghie pe zăpadă. Mai jos fu purtat peste stânci şi dus până la gheţar.

Erau orele trei după amiazi; la trei şi jumătate se produse cel mai îngrozitor episod al acestei zile de groază.

Frânghia se deslegă pe când cadavrul era tras pe ghiaţă, scăpă din sac, alunecă şi se rostogoli pe pantă. O exclamaţie de oroare se ridică din toate părţile.

Timp de un minut sau două se văzu, fără a se putea interveni, cum cadavrul îşi mărea viteza, sărind din hop în hop, mişcând şi învârtind braţele ca un om viu, căzut prin surprindere; în cele din urmă se înfundă într'o crăpătură adâncă.

Un mare sgomot de cădere, apoi linişte, şi nimic alt decât pustiul gheţarului.

Micul grup rămase mut. Pe Challoner îl cuprinse aceeaş uimire, ca aceea care-l apucase sus, în faţa stâncii roşii, pe creasta cealaltă. Nu se putea despărţi de ideia că în faţa ochilor lor dispăruse un om viu: atât de naturale erau gesturile acestui mort.

— Mortul şi-a găsit mormântul, pronunţă Joseph Blauer cu glas solemn.

Pe tot drumul, Challoner se întreba:

— Cum mă voi prezinta tinerei femei?

Il sfâşia o adevărată remuşcare. I se părea că trădase încrederea pe care i-o arătase Stella Frobisher. Şi simţimântul acesta crescu în timpul explicaţiei ce o avu cu dânsa în aceiaşi seară.

Căci lacrimile ei îşi făcură în sfârşit drum. Cu capul ascuns între braţe, plângea sfâşietor.

— Sperasem atât de mult că mi-l veţi readuce! zise ea. E pentru mine o suferinţă intolerabilă să mi-l închipuesc culcat pe vecie în singurătatea gheţei!

— Şi eu, îngăimă Challoner, sunt mai mâhnit decât vă pot spune.

Şi după o pauză:

— Vor veni de sigur prieteni să vă ia de aci?

După întrevederea aceasta dureroasă, Challoner străbătu hallul.

Deodată se apropiă de el un individ, care nu avu nevoe să-şi spue numele spre a fi cunoscut.

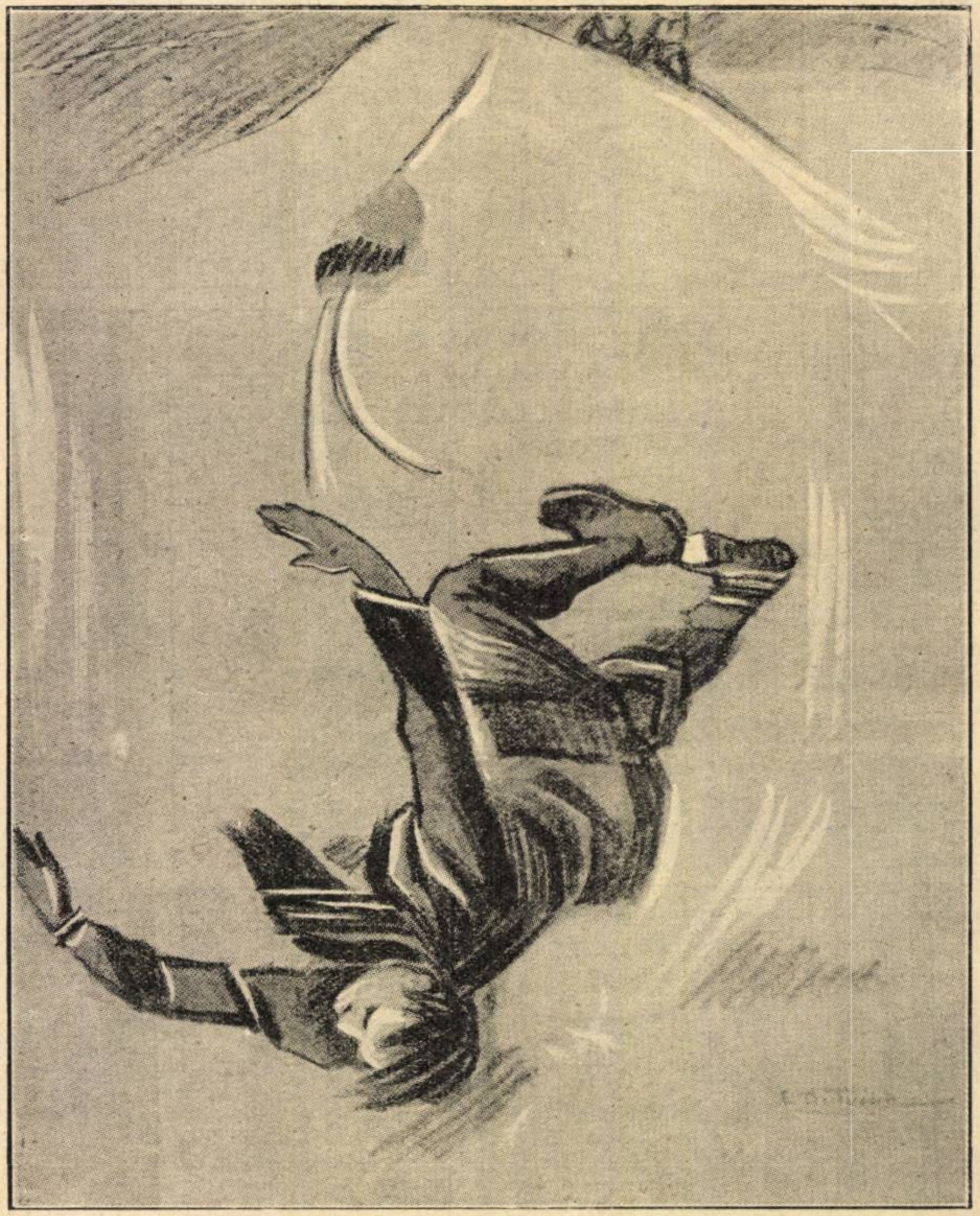

Frânghia se deslegă pe când cadavrul era tras pe ghiaţă, scăpă din sac, alunecă şi se rostogoli pe pantă. O exclamaţie de oroare se ridică din toate părţile.

— S'a făcut! strigă el. A apărut în toate ziarele din Zürich! Numai eu merit să fiu dojenit. Revendic unica şi întreaga răspundere!

D. Ranks se întrecea în mărinimie.

*

Pela Crăciun, Challoner primi, la domiciliul său din Londra, o scrisoare cu un scris necunoscut. Era dela d-na Frobisher, care îi cerea scuze. D-na Frobisher îi spunea că, deoarece fugise ca să-şi ascundă jalea, nu-şi dase seama decât de curând de lipsa ei de politeţă, şi îi mulţumea, oricât de tardive i s'ar putea pare mulţumirile.

Challoner se simţi fericit de scrisoarea aceasta.

Din ziua când o văzuse pe Mrs. Frobisher urcându-se în trenul care o lua din valea aceasta elveţiană, el pierduse orice contact cu dânsa; dar rămăsese cu amintirea feţei palide de la fereastra vagonului. Faţa aceasta amintea pe aceea a unui exilat care pleacă într'o lungă călătorie şi lasă în urmă toate bogăţiile sale.

(Urmează în numărul viitor)

BAILE GOVORA

la 8 ore de Bucureşti

Sezon 1 Iunie — 30 Septembrie

Hotel Palace cu confort modern – Tarife moderne – Viaţa eftină – Informaţii, prospecte, tarife soc. Govora-Călimăneşti, Strada Brezoianu No. 62, Bucureşti I.

Ape minerale iodurate şi sulfuroase recomandate în reumatism, artritism, g u t ă, sifilis, boale de piele, varice.
Institut de Fizioterapie complect.
Inhalaţii, aer comprimat ca la Reichenhal, băi hidroelectrice, şi de acid carbonic.
Diathermie, Raze X, etc.

Catastrofa depe linia București-Constanța

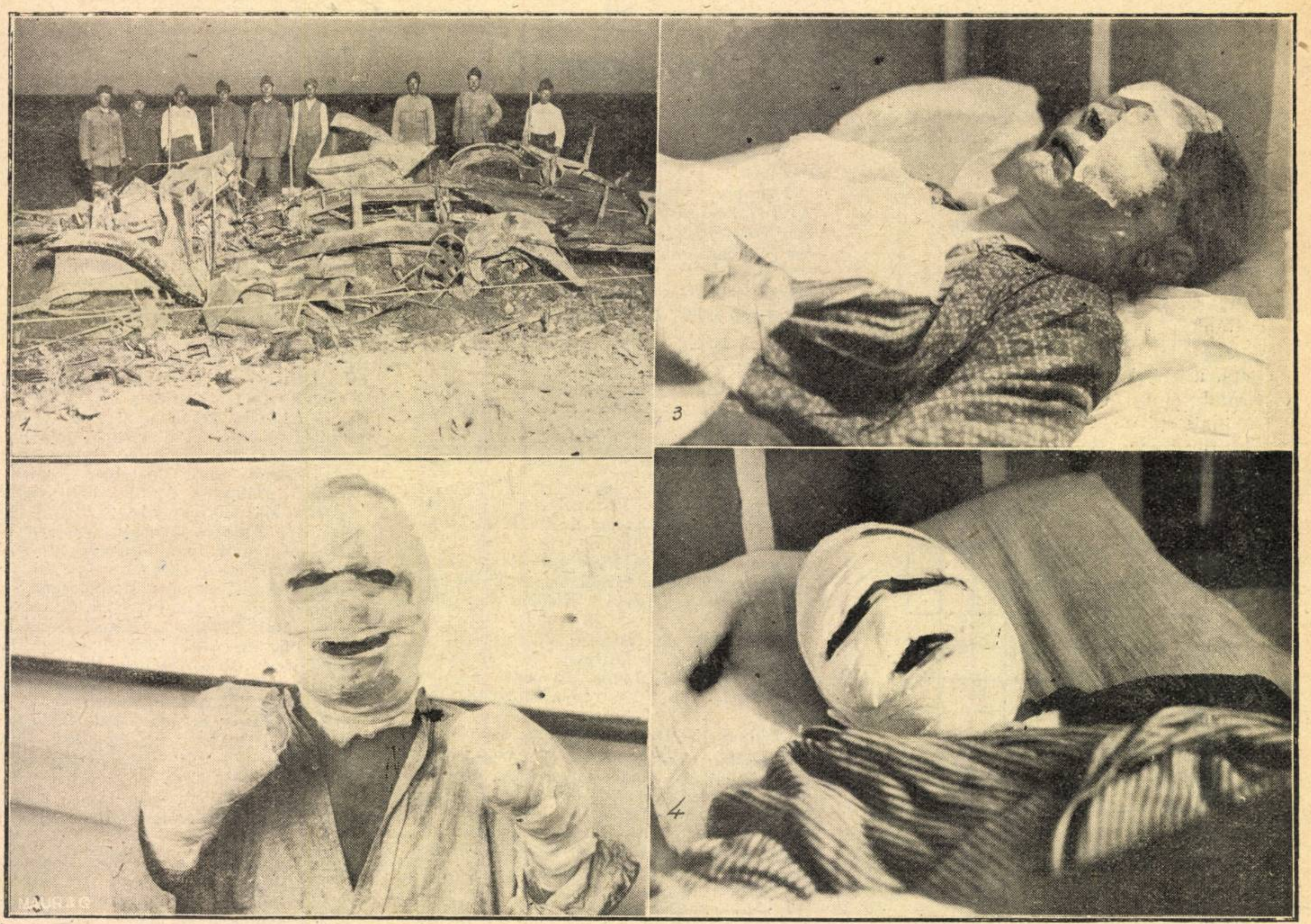

(Photo „Oglinda Lumii")

Ciocnirea unui autobus cu acceleratul de Constanța între stațiile Mogoșoaia și Pantelimon a produs numeroase victime: 5 morți și 27 răniți. Reporterul nostru fotografic a putut să ne comunice instantaneele următoare: 1. Rămășițele autobusului, în spatele căruia se află soldații veniți în ajutorul victimelor, imediat după catastrofă. — 2—4. Trei dintre cei mai grav răniți.

O interesantă expediție în Tibet

In una din ultimele ședințe ale Academiei italiene, unul din membrii ei, d. Giotto Dainelli, a făcut un raport asupra recentei sale expediții științifice în Tibetul Oriental.

Savantul acesta cunoștea regiunea tibetană, deoarece făcuse parte, ca geograf și naturalist, din marea expediție Filippo de Filippi. Or, în cursul acestei călătorii de optsprezece luni, căpătase o cunoștință aprofundată a țării și a locuitorilor ei. Mai rămăsese totuși să se exploreze valea Nubra și ghețarul Siacen, de o întindere de aproape 80 de kilometri pe 2000 de kilometri. E cel mai mare depe pământ, afară de cele din regiunile polare.

Umplerea acestei lacune a fost scopul d-lui Dainelli, care își mai propusese să întindă și să perfecționeze cercetările geologice începute acolo.

A reușit în tot ce a întreprins, aducând o recoltă abundentă de pietre, fosile și plante. A făcut măsurători antropometrice și observațiuni din cele mai interesante.

Minunatele fotografii aduse de expediție, pun publicul în putința de a cunoaște aceste regiuni grandioase și de a admira splendida și pitoreasca architectură tibetană.

Studenții învățând a găti bucate

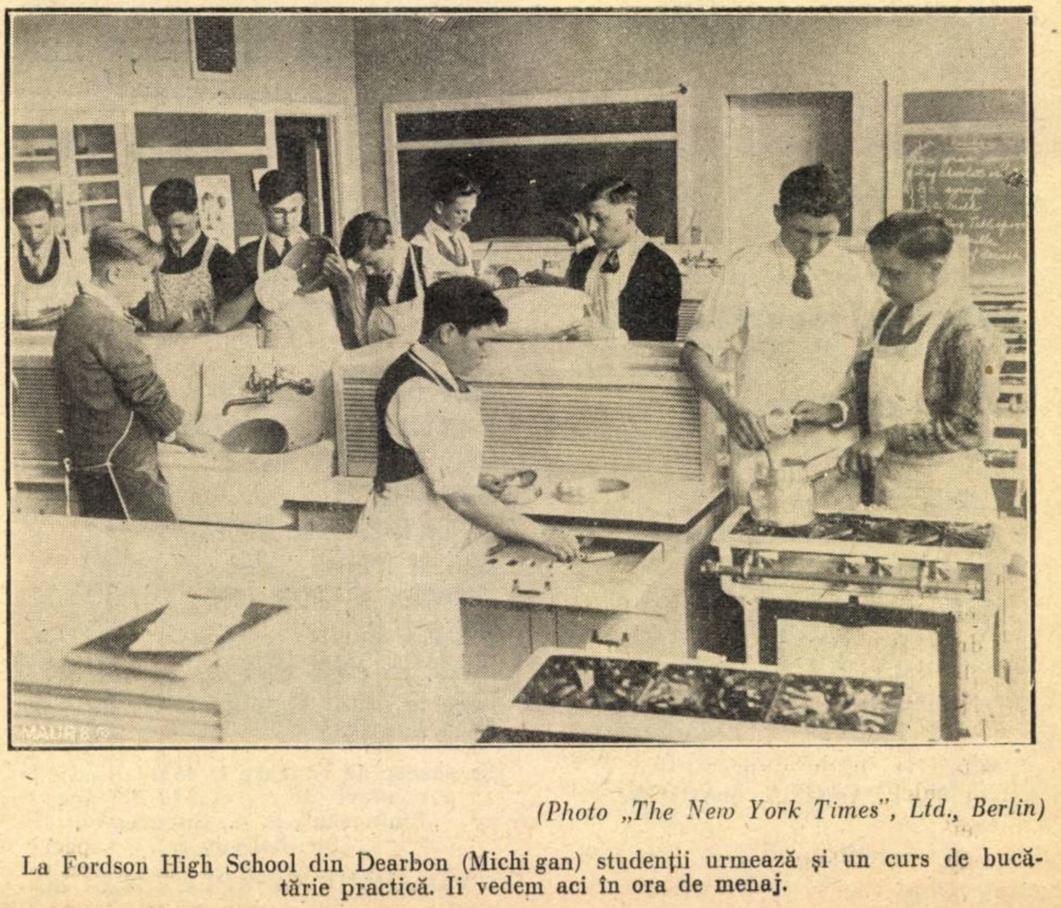

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Fordson High School din Dearbon (Michigan) studenții urmează și un curs de bucătărie practică. Ii vedem aci în ora de menaj.

JOCURI

CARTE DE VIZITA MAGICA

de *Jenny Abramovici* și *Samy Grünberg*, Piatra Neamț.

Traian R. C. Dornescu

Oltenița

Schimbându-se ordinea literelor să se afle ocupația personagiului de mai sus, precum și localitatea unde se află el momentan.

OBLONG IN DIAGONALA

de *Pincu A. Saul-Piasa*, Focșani

1	A								
2		A							
3			A						
4				A					
5					A				
6						A			
7							A		
8								A	
9									A

1. Cari pot fi strămutați. — 2. Loc unde se face mai curat zahărul. — 3. Golul și deșărtăciunea unui lucru. — 4. Oraș, în Spania, pe Ebru. — 5. Geometru italian (1506—1557). — 6. Titlu de rentă emis de o societate și plătibil la termen. — 7. Vomitare. — 8. Desrobit. — 9. Sora lui Lazăr și a Martei, originară din Galilea.

Pătratele se vor completa cu litere. Astfel se vor obține cuvinte cu semnificațiile date în fiecare rând. Inițialele cuvintelor aflate, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da numele unui rege al Messeniei mort la 724.

O MIE DE LACURI

de *Marinel Sârbulescu*

In Europa se află o țară, numită și țara celor 1000 de lacuri.

Prima silabă se înrudește cu cuvântul subțire; a doua silabă cuprinde o întindere mare de holdă; iar a treia e o afirmare.

Care este numele țării?

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 27

JOC INFINIT

IORGANNEBAUTODIDACTILOGRAFOLOGIE

JOC IN TRIUNGHIU

DINAMICA
IMOBILE
NOTARI
ABATE
MIRE
ILI
CE
A

CARTE DE VIZITA MAGICA

Grefier
Vaslui

Poșta redacției

Lică Wechsler, Iași. — Aprobate. Reducând două inversări — din patru câte sunt — jocul dv. «Revista mea» devine publicabil.

Alphonse Dobrinescu-Aledo, Bârlad. — Aveți foarte multe cuvinte fără semnificații: cha-la-rp-rc etc., etc. Refăcut, îi facem loc cu plăcere în coloanele revistei noastre.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.

Bacău: Sergiu Tihan.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov. Sultănica Rotaru, Alexandru Dobrinescu-Aledo, Chicoș Constantin, Silviu Costescu.

Brăila: Elvira Negrescu, Valentino Sorassi, Nicu N. Vasilescu și Stanislav Mihail.

Brașov: Ortansa Mogoș-Bacău și Alexe Al. Benigal, Bolestraian și Ilie Balea, Voinescu R. și Balea D.

București: Fănică Nicolaescu-Balș, Florica Ettinger, Irène Al. Eladescu, Tudor Nicolae, Nicu Lăzărescu, Nicolae L. Petrescu.

Buzău: Elena și Daniela Ialomițeanu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin și Ilie T. Lupița, avocat Nicolae Petrescu, Barbu N. Petrescu, Eufrosina Petrescu..

Chișinău: N. Gr. Arsene.

Constanța: Fanny și Sorel Avramescu, Jean Dumitrescu-Goiceanu și Țuțu Navon, Adina Brezeanu și Alexandru Ivan, Gica Vlase și Stavru Duma, A. Vartolomeu și F St. Kiriac, Lizica Brezeanu și Gică Ardeleanu, Aura I. Țințu și Sandy N. Ivan-Brașov, Costinel și Bebi Navon.

Crețeni (Vâlcea): N. Grăsoiu.

Craiova: Iulius Băleanu.

Fălticeni: Mihail Sibechi și Sandy Savin.

Focșani: Pincu A. Saul-Piasa, Zummer Joseph.

Galați: Lică I. Tudose, Niță Cotârlici.

Iași: Lică Wechsler, Paul Dimitriu, Vlad și Rodica Anghel.

Ismail: Alexa Tauber.

Isvoarele (Olt): P. și Bebe Tolescu, Puiu Manolescu și Mihail Gheorghiu, Adrian Marinescu.

Piatra-Neamț: Aronsohn Siril.

Intren, învilegiatură, acasă
nu se citesc decât
Aventurile lui Arsène Lupin
aventuri senzaționale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Și la noi ca și în toată lumea aceste aventuri delicioase, neîntrecute, au obținut un succes neașteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaș 30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes 30 „
Arsène Lupin, Acul scobit 30 „
Arsène Lupin, 813 30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin 30 „
Dopul de cristal 30 „
Confidențele lui Arsène Lupin 30 „
Triunghiul de aur 30 „
Izbânda lui Arsène Lupin 30 „
Insula cu treizeci de sicrie 30 „
Piatra Miraculoasă 30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Ploești: Anny și Theodor Stoicescu.

Predeal (Prahova): Elisievici Tr. Dan, Colette Aretie Elisievici și Candid Elisievici, Dorobanțu Em. Narcis, Virgilius Marinescu.

Râmnicu-Vâlcea: Nelly Iliescu și Cristian Boicescu, Zizi Iliescu, Lucica Munteanu, Florica Rozaru și Niculica Popescu, Ninon Nicolăescu, Getta Popescu, Getta Nicolăescu, Cela Criveanu, Dora Fundescu, Valerica și Coca Popescu, Paula Traian și Cristi Popescu, Duța Cacaliceanu și S. Tianicescu, Milică Cacaliceanu, Nae Păunescu-Vaigeeni, Mircea Georgescu și Petre Stănescu, Titi Bădescu, Gabriel Bălănescu, Mari Diaconescu, Nae Bădescu, Bunea Floriu, Marioara Stănescu și Aurel Iliescu, Gina Mihăilescu și Costin Dălban, Pfitzeur Eugeniu, Tory Antonescu și M. Cacaliceanu, Margareta Stănescu și Puiu Ștefănescu, Zeana Ionel și Marioara Marinescu, Sach Maria și Nicu Popa, Iliescu Ioan și Licu Botocan, Oara Marinescu și Mity Anastasiu, Irinuța Anastasatu, Boicescu Kristian și Valerica Popescu, Scribo Tianicescu și Virginica Bunescu, Popescu Nicolae, Smeureanu Ioan, Diaconescu Traian, Dumitrescu Laloș, Iacob Nicolae, Ilie Ioan, Iliescu Ioan, Alexandru și Gheorghe Ionescu, Iotta Ilie, Horia Popovici, Aurel Iliescu și Paula Stănescu, Moțoc Ioan. Botez Paul, Puchiu. Arghiropol, Popescu Titi și Neli Iliescu, Mimy Șteflea, Nichia Copetti, Titinica Lăzărescu, Mimy Dălban, Lenuța Iepureanu, Valerica Popescu, Dorina Dincă, Olga Pasek, Sabina Vasiliu, Florica Opran, Dora Hozoc, Tanța Tomescu, Marieta Baculescu, Sandy Șteflea, Nelu Șteflea.

Reni: Valicica Trozin.

Roman: Dănuț Florescu, Duca Gr. I.

Silistra: Erick Siegurd Gabe și Sergie Bach.

Sinaia: Sarmize și Savinia Marinescu.

Turnu-Măgurele: Lucreția și Margareta Palade, Raul I. Beca și Băluța Crăcănescu, Nicu Simionescu și Lenuța Pomac, Luți Cocoș și Florica Pomac, Marioara Trandafirescu și Nicu G. Dumitrescu, Fănel Z. Theodosiu.

Turnu-Severin: Cherata I. Mihai, Fl. Porcariu.

AU DESLEGAT JOCUL INFINIT ȘI JOCUL IN TRIUNGHIU

Militari (Ilfov): Th. Dumitrescu.

Roman: Olimpia și S-lt. Marcel Ivan.

Silistra: Siegi și Bronya Katz.

AU DESLEGAT JOCUL INFINIT ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

București: Jean Adler.

Caracal: Stoianovici Constantin, Aurel N. Dulgherescu.

Onești (Bacău): Nicolau Em. Gh.

Ploești: Vasile M. Tănăsescu.

Silistra: Edsiu Gabe și Lola Katz.

AU DESLEGAT JOCUL IN TRIUNGHIU ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Băicoi: Ionel C. Ionescu și Dyda Vasilescu.

Brașov: Amelian Gigel Popescu și Vespasian Nini Popescu.

București: B. Berensein, Antonia Zaborowsch.

Drăgășani (Vâlcea): Pizone Iliescu, Nanu S. Ion, Lucică Bratu, Nae Iedulet, Andraș Micu, Vacă Marinescu, Dumitrescu Ilie, Nanu Sion, Nelly Iliescu, Lucica Munteanu, Tita Lazaru, Zizi Iliescu, Brăileanu Lucy, P. Voicu-Vâlcea, Mircea Croitoru, Valerică Dădărlată, Petre Ștefan.

Reșița: Mihuțiu Ghiță.

Silistra: Viza Cappon și Bassy Hirsch.

Turnu-Măgurele: Negulescu P. Aurel.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL INFINIT:

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, N. Bum,. N. Șaraga.

(Urmează în pagina 725).

Calea înflorită din Genzano

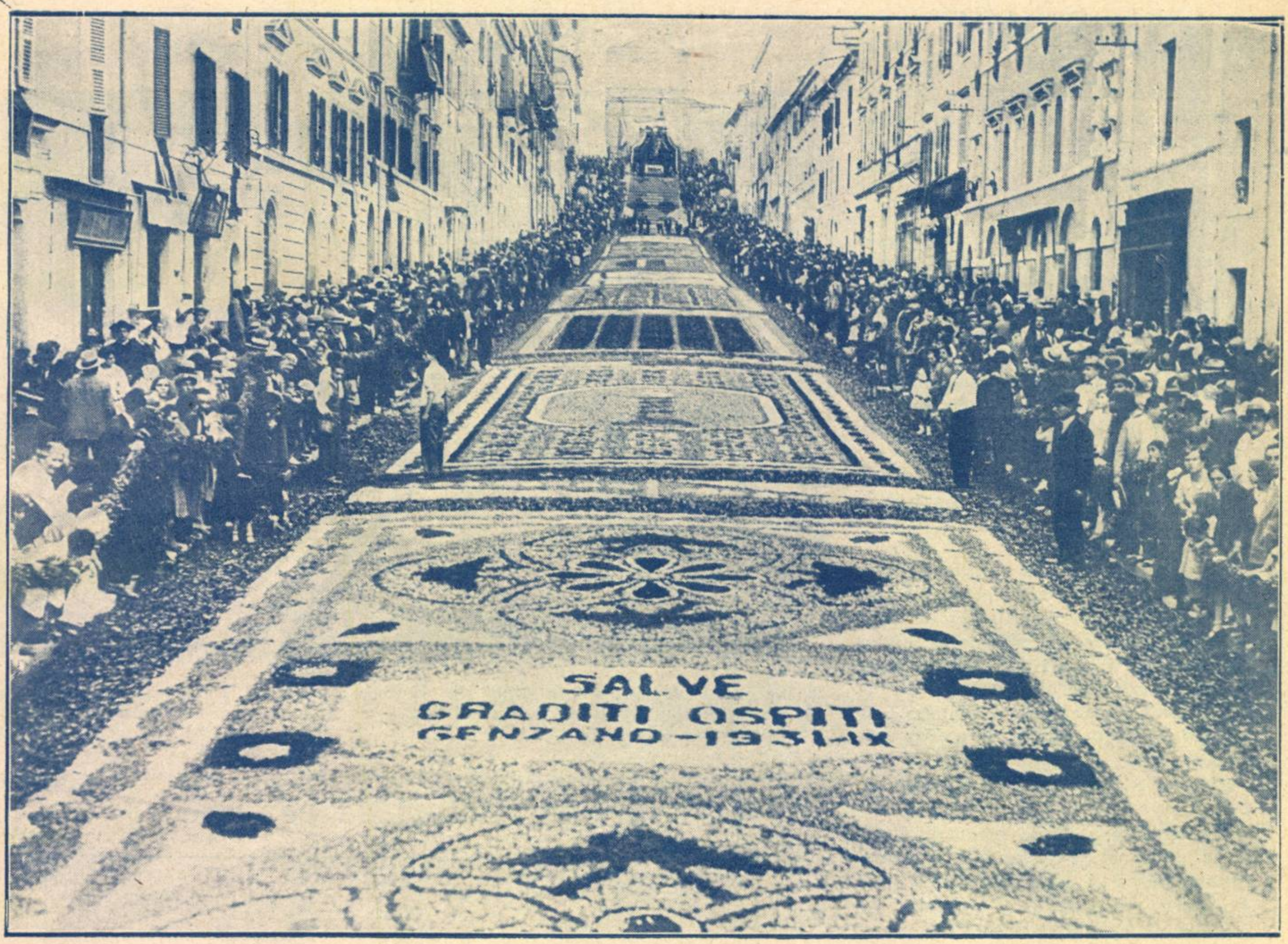

(Photo „The New-York Times” și Keystone)

Din cauza conflictului dintre Sf. Scaun și guvernul italian, procesiunea anuală de Joia Verde a fost amânată în Italia și a avut loc deabia zilele acestea. La Genzano, populația alcătuește de obicei, cu prilejul acestei procesiuni, un covor de flori dealungul străzii pe unde trece procesiunea. Iată o fotografie a căii înflorite din anul acesta.

Soluțiile jocurilor

(*Continuare din pag. 724*)

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN TRIUNGHIU:

București: Zoe și Ionel C. Dumitrescu.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Brașov: Nely și Lya Sandu.
Moreni (Prahova): Tocan Dumitru.
Roman: Zina Atanasiu, plut. maj. V. Bucătaru.
Târgoviște: Z. G. Sarudis

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul jocului infinit: Iulius Băleanu (Craiova).

Premiul jocului în triunghiu: Lola Katz (Silistra).

Premiul cărței de vizite magice: Costin Dălban (Râmnicu-Vâlcea).

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «OGLINDA LUMII» No. 26:

București: Stan Gheorghe.
Buzău: Iulius Segall.
Drăgășani (Vâlcea): Floricica și Cristi Predescu, Nelly Iliescu, Țita Lazaru, Zizy Iliescu, Lucica Munteanu, Puiu Iliescu, Paula Voiculescu și Puiu.
Săliște: Puiu și Țica Roșca, Nelu Nanu.

Ciudățenia unui primar

Primarul din Newburyport (Massachusetts), eșit de curând din închisoare pentru abuz de putere, ceru deunăzi să se închidă școlile, pentruca tineretul să poată asista la reprezentația unui circ ambulant.

Inspectorul școlar nu ținu seamă de această dorință și ordonă ca școlile să ție cursuri.

Când primarul văzu pe elevi cu cărțile în mână, el făcu să se tragă clopotul de alarmă. Cei mai mulți dintre școlari se întoarseră acasă...

In urma acestui gest demn de un Roman, primarul a fost dat în judecată pentru proastă administrație.

Poliție umoristică

Nu cumva poporul german vrea să devie acum poporul cel mai spiritual depe pământ? Ori Francezii sunt dispuși să renunțe la acest titlu?

Iată, în tot cazul, o istorioară sub raportul acesta.

Poliția din Mannheim se ocupă de educația pietonilor.

Oriunde se strâng grupuri de pietoni cari împiedică circulația, ea nu intervine. Dar, la o fluerătură, sosește un autocamion plin cu scaune, cari se oferă acestor pietoni.

Efectul se produce imediat: pietonii se împrăștie fără întârziere.

Teama de ridicol e adesea mai eficace decât un proces-verbal!

Călugăr... agent de circulație

La Detroit (Michigan) serviciile religioase de Duminică ale Franciscanilor sunt atât de mult vizitate, încât un călugăr tânăr stă să indice automobilelor ce sosesc, locul unde trebue să staționeze

PAGINA FEMEII

Nouă metodă de educație

D-na Maria Montessori, întemeetoarea renumitei metode de educație, care tratează copilul drept persoană adultă, a făcut pentru prima oară la Roma încercarea de a prezinta copiilor compoziții de muzică înaltă.

O cântăreață austriacă, Marianne Mislap-Kapper, și un compozitor austriac, Franz Mittler, s'au produs cu deplin succes în fața copiilor.

Reușita încercării a fost consacrată de faptul că, anunțându-se că partea a doua a programului e destinată mai mult adulților, toți copiii prezenți se rugară să fie lăsați să rămâe în sală până la sfârșitul concertului.

Concerte identice se vor organiza acum în toate orașele mari din Italia, unde există școli Montessori.

Truc... cizmăresc

O frumoasă actriță pariziană de comedie și de ecran primi zilele trecute scrisoarea unui cizmar, care îi oferi să-i facă o pereche de cizme de călărie în mod cu totul gratuit, în scop de reclamă: numai ca să poată spune că o are de clientă...

Artista, care e sportivă, acceptă oferta.

Cizmarul se prezintă într'o dimineață la dânsa și se puse să măsoare glesna, pulpa și ceva mai mult din frumoasele coapse ale vedetei... pe deasupra ciorapului de mătase...

Ea îl lăsă, cu toate că era întrucâtva intrigată.

Cizmele nu le-a văzut niciodată. Ea telefonă în zadar la adresa sa pe care i-o dase «cizmarul»: nu-l cunoștea nimeni acolo. Numele său nu figura în cărțile de adrese... Iși bătuse deci cineva joc de dânsa.

Prietenii artistei au reușit s'o convingă că a fost victima vreunui maniac care pusese rămășag că... va pipăi picioarele frumoasei artiste, fără să-l coste un ban!

Femei cari fumează

La Londra s'a introdus moda ca femeile să fumeze din când în când o țigară de foi.

Una din protagonistele fumatului de țigări de foi este lady Sibylla Emily Hambro, care preferă de treizeci și cinci de ani țigara în locul țigaretei. Ea declară că țigara calmează nervii.

— Când fumez o țigară de foi, declară ea, lumea mi se pare mai frumoasă.

Lady Sibylla are totdeauna la dânsa o tabacheră cu cinci țigări.

Ea povestește că s'a deprins cu țigările de foi de când a fost într'o zi, în Scoția, cu soțul ei, la pescuit. Țânțarii o înțepau mereu pe față și, ca să scape de ei, a cerut soțului ei o țigaretă. Dar el nu avea la el decât țigări de foi.

Lady Sibylla își aprinse atunci o țigară groasă de Havanna, care i-a plăcut mult. De atunci fumează în fiecare zi câte trei țigări de foi.

Parastas pentru păpuși sparte

In toți anii se organizează în școlile din Japonia parastasuri buddhistice pentru păpușile sparte în anul precedent. Se aprind lumânări, se aduc păpușilor prăjituri și daruri. Fotografia noastră a fost luată în timpul unui asemenea parastas la școala Teikeku din Nishinugamo de lângă Tokio.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Moda victoriană reapare

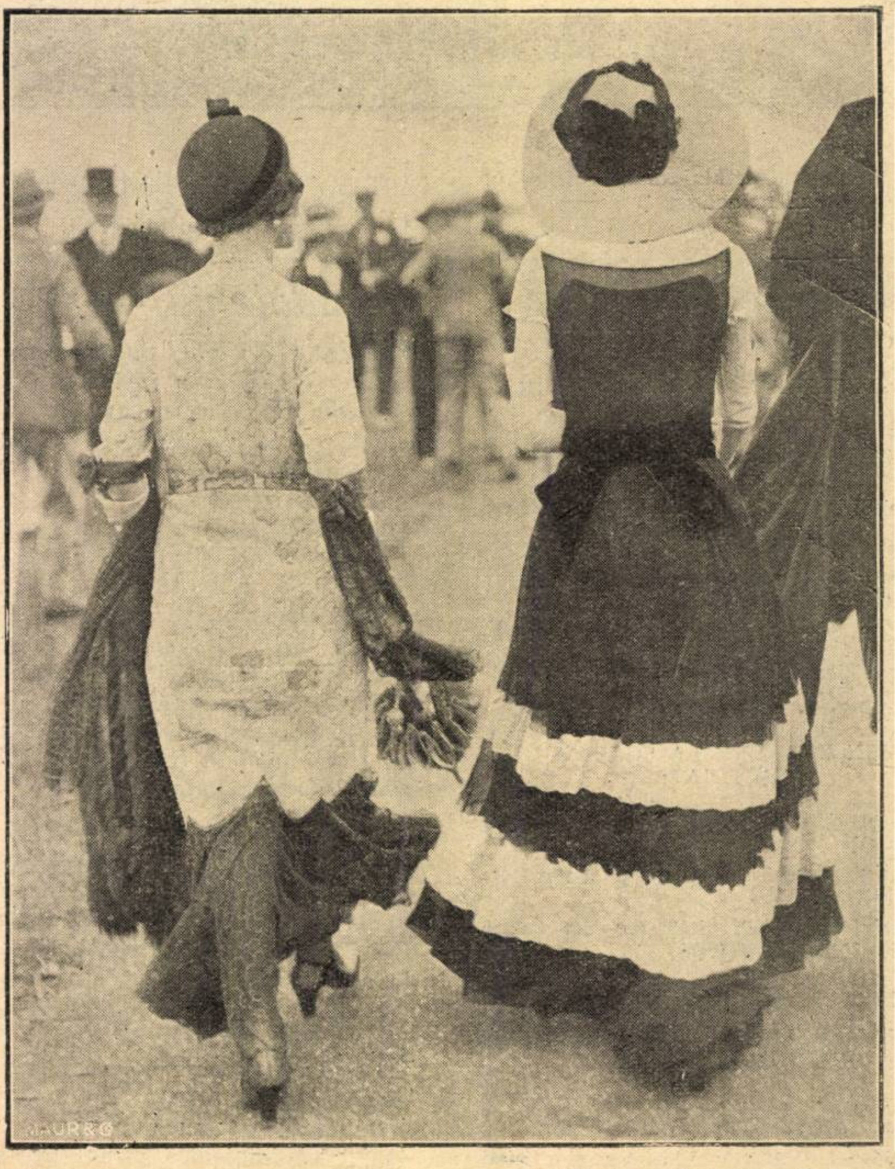

(Photo-exclusivitate Keystone)

La cursele din Londra au făcut furori, deunăzi, cele două toalete de mai sus, cari reeditează moda din epoca reginei Victoria a Angliei.